

உ
சிவமயம்.
திருச்சிறதமபலம்.
பூவாளுர்ப்புராணம்.

திருக்கைலாசபரமபரை நிக்மாகமசித்தாநத
சைவசமயாசாரியபீடமாய் விளங்காநின்ற

திருவாவடுதறையாநீன

மஹாவித்துவான்

ஸ்ரீ கச்சியப்பசுவாமிகள்

திருவாயமலாநதருளியது.

—௦௮௫:௦௦—

இஃது

மேற்படிபூர் செட்டிப்பத்த சனங்களின்

வேண்டுகோளின்படி

அவர்களுள் ஒருவராகிய

திரிசிரபுரம

சி. தியாகராசசெட்டி யாரால்

சென்னை;

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரணஸ்ரீ மாசியர்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறுமபலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

—0—

சுமபகோணம் காலேஜ தமிழ்ப்பண்டிதர்

சாமிநாத ஐயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்குழிநெடிலடி யாகிரியவிருத்தம்.

குலம்பூத்த குழக்கன்றை யிழந்தலமந் தலறுமி
ந்தக் கோலின் யானும், அலம்பூத்த துயருறுவ தல
தியற்ற லென்னெயென் றமைச்சர்க் கோது, நலம்பூ
த்த தனதுகுலக் கொழுந்தின்மிசைச் சயந்தனத்
தை நடத்தி நல்லோர், புலம்பூத்த முறைநிறுவு ம
னுவேந்தன புரந்தருளும் பொன்னி நாட்டில். (க)

இனமார்ந்த பசுநிரையை வசமாக்க வேயங்குழ
லை யிசைத்தே பான்முன், முனமார்ந்த வனமாலே
யணிமாயன் றினநாணின் முழுகி யேங்கக், கனமா
ர்ந்த வைம்பதமும் வேயங்குழலி னமைத்திசைத்
துக் கசியு மன்பர், மனமார்ந்த பசுபதியை வசமாககி
ளோர்வருமங் கலத்தின் கீழ்சார். (உ)

வீற்றிருக்கு மேன்மையது தவத்துறையா தியத
லங்கண மேவப் பாங்கர், ஏற்றிருக்குந் தகையதெழு

பதுமுனிவர் சிவப்பேறெய் தியது திங்கட், கீற்றிரு
க்குஞ் சடையினன்குங் குமதனசுந் தரிபாகன கிள
ரு மன்பர், போற்றிருக்கு மஞ்செவியன் வீற்றிருக்கு
ம் பெருமையது பூவா லுரால. (௩)

மணமலிபைந் துணர்பொதுளும் பொழில்சுலவ
ப் பூவாளுர் மான்மி யத்தைக், கணமலிபல் லணினி
ரம்பு நிதியொன்று பெற்றனமாந் கவின வென்றே,
புணமலிவா னமுதனைய கவிவலவ ரிறுமாப்ப வுரை
க்குந் தோலுங், குணமலியின் சுவைகுதுகொள் செ
ந்தமிழின் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்திட் டாலால்.

அனையபெருந் திறற்புலவர் பெருமான்யா ரெனி
ற்றன்பா லடைந்தோராக கெல்லாம, இனையல்புரி ப
சுத்தன்மை யகற்றுபுபே ரின்பநல மியைக்கு மாற்
றைத், தனையனைய விமையமட மயிறனககுப் பசுத்
தன்மை தணப்பித் தினபந், துனையவியை தரப்புரி
ந்து விளக்குதிரு வாவடுதண் டுறைமூ தூரில. (௫)

பரிசுபெற வுட்புகுவோர் பரிசுபெற்று வெளிவ
ருவோர்ப் பார்தது நீவிர், அரசரெந்த நாட்டினுக்
கென் றிடச்சிலரின் றிங்கரச ரானே மீங்கு, விரசு
முன மேயரச ரிவர்முன்னம் யாமுமிடி வேந்த ரெ
ன்றே, பிரசமுற வெதிர்விடுக்கும் விதம்பெரிய கொ
டைச்செல்வ மியைந்த தாகி. (௬)

ஆங்கொருசாரா சிலரிருந்து மாணாகாக் கியற்ற
நிழை யன்பி னோத, ஆங்கொருசாரா சிலரிருந்து
வடமொழிதூற் றிறவாத மாற்றி மேல, ஆங்கொ

ருசார் சிலரிருந்து சிவபுராணக்கதைக ளமிழ்திற்
சொல்ல, ஆங்கொருசார் சிலரிருந்து முப்பொருளி
னியறேர வமைந்த தாகி. (௭)

தண்ணியவா ரியமொழியுந் தமிழ்மொழியும் யா
மபுரிமா தவப்பேறென்றே, கண்ணியகங் களிதுளு
ம்புங் கவினுடைத்தா யருட்சைவா கமத்தை யாரா
ய்ந், தெண்ணியநா வளவுபுதா மிருத்தலன்றி யொ
ருவிடு மிச்சி யாத, மண்ணியமா மணியனைய முனிவ
ரர்கட கிடமாய மடால யத்தில். (௮)

வதிந்தருள்பளு சாக்கராதே சிகன்கருணைக் கடன்
முமுகி வடசொல் லோடு, முதிர்ந்தவைத தென்
சொல்லு மாயகடல் கடைந்தறிவின முதிர்ந்த சார
ம், பொதிந்தமைதி ராவிடபா டியவமிழ்த மளித்த
ன்பு பொருந்தே னுள்ளும், பதிந்திலகு சிவஞான
யோகியெனும் பாற்கடலிற் பருகு கொண்டூ. (௯)

அன்னசிவ ஞானயோ கிகளுமகிழ்ந் ததிசயிப்ப
வணிமுன் யாவு, மன்னவமை பலகவிக ளொருநொ
டியி லெளிதுரைக்கும் வாகை மேயோன், முன்ன
வமை முப்பொருளி னியலபையடுத் தவர்க்கழகா
மொழிதல் வல்லோன், பன்னவமை கச்சியப்ப மு
னிவர்பெரு மானென்னும் படிமை யோனே. (௧௦)

அந்தநகர் மான்மியத்தை யழகியவச் சினிலமை
வித் தளிப்பா யென்று, சுந்தரவத தலத்தமலுந டி
க்கன்பு பூண்டொழுகு தொண்டர் வேண்ட, நந்த
மது புண்ணியந்தா னிருந்தபடி யிதுவெனவுண் ண

லியு வந்து, சிந்தலிலா தாய்ந்துகர லிகிதவழக் களை
நதச்சிற் சேர்த்தீந் தானால். (கக)

நலம்படைத்த சிதம்பரவே ளிதம்பெறப்பன் னா
லியற்று நற்ற வததாற், குலம்படைத்த பேறென
வே வந்துதித்த குணக்குன்றங் கோதி லாத, புலம்
படைத்த பெருமையனபுண் ணியபுருட னியற்றமி
ழம் புதியிற் றெய்நதே, பலம்படைத்த பொருணய
மாம் பலமணிகொண டுவந்துறையும் பானமை மிக்
கோன். (கஉ)

புலியரசர் புகழ்பெருமை மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்
பூண்ட நான்மைக, கவியரசி னிடைக்கற்ற கடிமல
ராககற் பகமெனது காம தேனு, சவியமையக் கல
லாப்புன புலமைவனத் தினைத்தானே தடிந்து மே
வும், நவியமடுத் தவர்களைத்தன் பேரலாகருந் தன்
மைமரீஇ நகுமா மேரு. (கங)

நத்தனய னாதியர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவாணர்
நடரா சற்கு, நித்தியமா திகளென்றுந் தணவாது ந
டப்பவிளை நிலங்கண் மேன்மை, பொத்தியபுண் ணி
யவழிதா னீட்டுபொருள் கொடுவாங்கிப் பொருத்து
நல்லோன், சததியநா வினனிமிமைத் தியாகரா ச
ப்பெயர்கொ டமிழவல் லோனே. (கச)

மு ற றி ற் று .

உ
கணபதிதூணை.
சருக்கவகராதி.

சருக்கம்.	பக்கம்
அககினிசாபந்திர்த்தசருக்கம் ...	127
இந்திரனருச்சனைச்சருக்கம் ...	55
இரதியருச்சனைச்சருக்கம் ...	87
கயாபற்குனிச்சருக்கம் ...	153
கலயாணச்சருக்கம் ...	196
சந்திரசூடன் வழிபடுசருக்கம் ...	168
சிவபூசைச்சருக்கம் ...	191
ஞானவுபதேசச்சருக்கம் ...	49
தலவிசேடச்சருக்கம் ...	15
தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம் ...	21
நைமிச்சருக்கம் ...	6
பாயிரம் ...	1
பிரமன் வரவுச்சருக்கம் ...	42
மகட்பேசுசருக்கம் ...	176
மஞ்சளன் மகப்பெறுசருக்கம் ...	160
மனமதன் வழிபடுசருக்கம் ...	112
மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம் ...	26
வேள்விச்சருக்கம் ...	37

V. B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL - PANDIT.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவாளுர் ப்புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்.

திருமாலும் பிரமணுமற் றமரருந்தா மலர்வேதச
சிரத்தெஞ் ஞான்று, மொருவாத பிரணவத்தி னுரி
யபொரு ளொருதானென் னுலகந தேற, மருவாரு
மலர்க்கொன்றை மன்னவனப் பிரணவமால் களி
றயத் தந்த, பெருவாழ்வு தருங்களிற்றுக் கிடமாகு
மெனதுளளப் பிறங்கன மாதோ.

பரசிவம்.

செம்பொன்னை வளர்தழலிற் செறித்து நவை தீர்
த்தெடுக்குஞ் செல்வா பேரால், வம்பொன்செய் மணி
மவுலி யரிக்குமலர்த தவிசிருக்கை யயற்கு மேனைப்,
பைம்பொன்செய் யுலகினர்க்கும் பாரினர்க்கும பல
வுயிர்க்கும் பவங்க ணல்கித், தம்பொன்செய் பதமரு
ளுந் தனிமுதல்வ ரெவாவரைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

ப ரா ப ரை.

மணியொளியு மலர்மணமும் வயங்கிரவிக கதிரு
மதிக் கலையும் போலத, துணிவருளுஞ் சிவபெருமா
னுடன்பிரியாத் தனதுயல்பைத் தொலையான்மாப்,
பிணியொருவ வெடுத்தருளுந் திருமேனி யிடத்து
மிகப் பிறங்கக காட்டி, யணிவிரவி வீற்றிருக்கும் ப
ராபரையை யெஞ்ஞான்று மகத்துள் வைப்பாம்.()

திருமூலநாதர்.

பொன்பூத்த மணிமார்பன வளியழலுங் கணையா
கப் புனிதே ராக, மின்பூதத விருகடரு முருளாக
வெளிவழியா விரைந்து கங்கை,கொன்பூத்த சடை.
ததுளும்பப் பகைகடந்தெண் வடிவுமொரு சோல
மெய்யின், நென்பூத~~து~~ வறுப்பாககுந் திருமூல நா
தாபதஞ் சேர்ந்து வாழ்வாம். (ங)

வேறு. குங்குமசவுந்தரி.

நங்கழ லடுத்தவர்க ணனமையிது போலத
தங்குவாக னென்றுழை தரித்தவரொ டொப்பப
பைங்கிளியை யங்கைகொடு பண்ணுரை பயிற்றுங்
குங்கும சவுந்தரிதன் கோலநினை வாமால. (ச)

வெள்ளைவாரணப்பிள்ளையார்.

அள்ளிலைய ஞாங்கர்மழு வாதி களிருந்து
மொள்ளுகிர்க னாடியி னுருப்பகை கடந்த

வள்ளலென வேயொரு மருபினிகல வென்ற
வெள்ளைமத வாரணமென் மெய்வினை முடிக்கும். ()

முருகக்கடவுள்.

உயர்ந்தவரு மல்லவரு மோங்கியதன் னோககாற்
பயந்தழுவி னொப்பரெனல பாரையறி வித்தாங்
கியைந்தமக வானமகனொ டேனலவளா மாதும
புயந்தழுவ நின்றபுனி தமகடிமை செயவாம. (ஈ)

வேறு. திருநந்திதேவர்.

தததமக கிழைவ ராயநது தகசசெயு முழையுந்
தெனபா, லுததமன் முழையு முமப ராதியோராக
குறாது நீங்கக, கைததலப் பிரமபி னோச்சிக கண்
னுதல சேவை யார்க்கும், பததியி னருளு நந்தி
பனிமலாப பாதம போற்றி. (எ)

வேறு. தண்டிசநாயனார்.

அந்திமதி முடிச்சுணிந்த வழகாதிரு வடிபிழைத்
தார யாரே யாக, வெநதிறலி னவருயிரா வீட்டுவ
தே மேலான விமலா னந்தந, தந்தருளு முததியெ
னத் தாரணியேர ரறிந்துயயத் தந்தை தாள்கள், சிந்
தவெறிந் தவாமலாத் தாள சிந்தனைசெய் தவர்மல
முரு சிந்து மன்றே. (அ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மட்டுவிரி நறுந்துளப மாலாலு மயனாலு மறை
யி னாலும், சுட்டியறி யாதபெருஞ் சுகப்பொருளோ

யொருவிரலாற் சுட்டிக் காட்டி, மொட்டினமென் முலையுமையாள கொடுபவருந் தியவமிழ்த முழுது மாங்கே, கொட்டியது போற்கவிதை கொழித்தகவுணியர்மணிதன் குலததான் போற்றி. (கூ)

திருநாவுகரசுநாயனார்.

சருங்கடலிற மமையமுந்தப் பெருஞ்சிலையி னுற ப்பிணித்துக் கண்ணோ டாமை, யொருங்குறுதத் வமணர்குழாந் துயர்க்கடலி னொருங்கமுந்த வுமிழ்பைந் தேற, னொருங்கிதழ்ப்பொற் கொன்றையும் வெண் டுமபையுமபா சறுகுமுடி நிலவ வைததார, தருங்கருணைக் கடன்முழுகிக் கருங்கடலின் மிதந்த வரைச் சரணஞ் சார்வாம். (கௌ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

நீடியதன் கயிலாயத் தாடியிற்ற னிமலவுரு நிழற்ற வாங்கே, கடவுரும பெருங்கிழமை குறித்து மறு பிறப்பிடத்துங் குழகன் முன்னின், றாடியபெண் டகைதுனிதீரத் துழிதருதோ முமையருள வுவப்பாற் பெறுபுப், பாடியெனை யாண்டமுனைப் பாடிவள நாடனையே பாடி வாழ்வாம். (கக)

திருவாதவூரடிகள்.

வடநிழலி னொருநால்வாக் கருளுநிலை யிதுவென்று வயக்கி யாங்கு, விடமிடற்றி லணிந்தபிரான் குரு

ந்தடியி லிருந்துணாதத விழைந்து கேட்டோர்,
தொடருநிலை யிதுவென்று தெரிதததுபோற் கரை
ந்துருகிச் சொரிந்து கண்ணீர், படரருண்மெய்ம்
மொழிதொடுத்த மாணிகக வாசகாபொற் பாதம்
போற்றி. (௧௨)

வேறு. நமச்சிவாயதேசிரர்.

ஐந்தொழி னடதத வெதுதனை யுருகுகொண் டடு
ததிடு மதனையே யுருகுகொண், டிநதிய வழியி னிய
குகுரு தடங்கு மிருவினை மொப்பினாக கருளைத், தந
திட வுலவாக கிழிசவு ணியாதந தலைவனார்க் கருளி
ய துறைசை, வந்தரு னமச்சி வாயதே சிரன்றன்
மலரடி வணங்கினம பெரிதே. (௧௩)

அவையடக்கம்.

பெருங்கடன் முகந்து முகிலின முமிழ்ந்த பெரு
குநீர் வாரியை யுலகி, னொருங்குதன எனததி னிடு
வது முனதோ வோங்கிய வேரியா திகளு, னெரு
ங்குபைந தருக்க ணிழனறழ் வாளுநா நிமலனா புக
ழ்பெரி தேனுஞ், சுருங்கெறுப் பனைபோ வியன்ற
வா மெமமாற சொலப்படுந தொக்கபே ரவைமுன்.

கங்கையும பணிகால் வெண்மதிக் கொழுந்துங்
கடுக்கையு மெனறிவற் றோடு, பொங்கிய விடமு
முரகமுந தழுவும் புலாக்கம முதனமெய தரித்தார,

மங்கல மதுரச் செந்தொடைப் பாடன் மடுத்தரு
ள் செவிகளிற் சிறுமை, தங்கிய வெளியேன் பாட
லு மடிப்பார் சலமில்சங் கரனெனு மாண்பால். ()

புராண வரலாறு.

வேறு.

திருத்த நல்கிய புராணமூ வாழினுட் சிறந்தரு
டருஞ்சைவத், துருத்தி ரப்பெயர் பூண்டசங் கிதை
தனி லோருருகேத திரகண்டத், தருத்த மல்கநன
குரைத்தகூ னிளவன த தானறமான மியஞ்சாலப்,
பெருத்த வையத்த தனைவருந் தெரிதரப் பெயர்த்து
ரைக குவனமாதோ (சுசு)

பாரிரமுற்றிற்று.

தைமிசச்சருக்கம்.

ஞால நல்கிய நான்முகக் கடவுள்பன் டொருநாட
சில மல்கிய தேவர்கள் சூழ்ந்தன ரேத்த
வேல மலலலந் தனிசுடை யிருநதுழி யவன்பால
வால கில்லிய ராதிமா தவர்புல ரடுததார். (சு)

வணங்கி நின்றனர் வழத்தினர் மலரணைக் குரிசி,
லினங்கு நின்சரண் சரணமென் றடுத்தன மெளி
யே, மணங்கு செய்கவி யுகத்தினு மஞ்சத வின்றிக,

சுணங்கொண் மாதவம் புரியிடங் காட்டுதி யென் றா. (உ)

அருந்த வத்தின ருரைததமை யம்புயன் கேளா ப், பொருந்து ளத்திடைப் புராரியைப் போற்றின ன் றெளிந்து, வருந்த லின்றியே நீயிரமா தவமினி தாற்றத், திருநதி ருந்தலந் தெரிக்குந் தெரிமினெ ன நியமடி. (ங)

விழும மல்குதன மனததிடை விமலனா ருளாம், பழுதில் சக்கர மொனறுறப் படைத்தெதிர நோக கிக, குழுமி வந்தமா தவத்தினீர் குயிற்றுமித் திகிரி, தழுவி நின்றுழித தவமபுரி தாவென விடுததான. ()

விடுத்த சக்கரம் விண்ணிமீர் நெடியவ னங்கைப், படுதத சககர மெனவொளி பரப்பிவான வழிபோ டத், தொடுத்த தேத்தடைத் துணாபபசுஞ சாகை யஞ சோலை, யடுதது மேதகு மொருவன மணவிரி ன ததுவே. (ரு)

மருக்க மழந்தபங் கேருகத் தனிசினவா னவளை, யுருக்கு மனபொடு பணிநதன ருடன்வீடை கொ ண்டார், பொருககெ னப்பெயர் நேமியின புறந்தொ டர்ந் ததுபோ, யிருக்கு மவ்வன மெய்தின ரெயத ருந் தவத்தோர். (சு)

அ

பூவாளுர்ப்புராணம்.

காணி றைத்தவண் டாமரைக் கண்ணியான் கரை
நத, பானி றைத்தன மொழிப்படி. பருதிதங் கியவி
த், தேனி றைத்தகான றவஞ்செயச் சிறந்ததென்
றெண்ணி, வானி றைத்தமா தவத்தினர் மனமகிழ
சிறந்தார. (எ)

அங்கண் வைகின ரருந்தவ மாற்றினர் வதிந்தார்,
சொங்கு யிர்தததா மரையினுன குயிற்றிய நேமி,
தங்கு மககட நைமிச மெனப்பெயா தரித்த, தெங்
க ணுள்ளபன் முனிவரு மீண்டி. நோற் றிருந்தார். ()
வேறு.

காற்றெறி முறஞ்செவிக கயமு னிக்குழாம்
பேறறுவ குருளையிற் புகனறை யானனந்
தோற்றுகி வள்ளுகிர் வேங்கை தொக்குழி
யேற்றினப் பசுநிரை யீன்று போதுவ. (க)

கீரிய பொதுமடினுட கெழுமி வாளரா
வாருவ கோமபியோ டடுதது மாமயி
லேருற மகிழ்வன வெவையு மின்னணஞ்
சீருற வயின்வயிற் செறிந்து வாழ்வன. (க0)

பகைநகை நொதுமலும பாற வோரியற்
றகையுற யாவையுந தவிர்ந்த நைமிச
முகையனிழ் கடுக்கையா ரருளின முன்னுறம
வகையறு முததியின் வயக்க மாண்டதே. (கக)

இயல்பின லுயிரிறந் திட்ட ^ஞ ~~நீ~~ னுட
 லயிலவதல லாலுயி ரலைத்து மாணுடல்
 செயிருறத் தின்பது சிந்தி யாவவட்
 பரிசிய மிருகமும் பறவைக் கூட்டமும. (கஉ)

கடுவளி யொறறலிற கதழ்ந்து பார்மிசைப்
 படுமரக் குளஞவாயப் படுபப தல்லது
 நெடுநிலை மரத்துறு குளகு நேர்கலா
 முடுகுமும் மதம்பொழி முகதத வேழமே. (கங)

சலமபடு பிறவிகால் சாய்க்குந் தேசொடு
 சலமபடு தீர்த்தங்க டயங்கு மெண்ணில
 விலமபடு சிறுமைக ளிரிக்கு மாமணி
 யிலம்படு பொழிஞ்ஞ மிமைககு மெண்ணில ()

கோட்டினம் பூத்தவுங் கொடிகள பூததவுஞ்
 சேட்டிரும் புனல்வளர் தீர்த்தம பூததவும
 பாட்டளி மதுவுணப் பரிம ளத்தொடு
 காட்டுவ பெருங்கவின கான மெங்கனும். (கரு)

வேறு.

காம மலகிய விததகு நைமிசக காட்டினமறஞ்
 ருகாலத், தேம மல்கிய சவுனக ராதிய ரிருநதுநோ
 ற் றுழியனனோர், சாம மலகிய கண்டனார் திருவடி.

த் தாமரை மனத்துள்ளி, யோம மல்கிய நீடிய வே
ளவியொன் றுருற்றிநின் றனர்மாதோ. (௧௬)

யாக மன்னிய வாயிடை யிருடிய ரீட்டமோ டடு
ததிடடான், மாக வைப்பினு மண்ணினும பாதல
மருங்கினு முறைகினறோ, போக முற்றின் முத
தியை யடைதரப் புகரறு வழியாக, வேக னல்கிய
மூவறு'புராணமு மினிதுணர்ந துயர்குதன. (௧௭)

புக்க ரூதனை யிருந்தமா தவதநினர் பொள்ளெ
ன வெதிரகொண்டார், தக்க வாதன மெனப்படும
பிரசியைத் தந்தன ருபசாரந, தொக்க வாயமொழி
நிறைததன ரகங்களி துஞ்மபினா வழிபட்டார, நக
கன் மானவியக கேட்குமா தரவுட னவிறனமே யி
னர்மனனோ. (௧௮)

வேறு.

தீர்த்த மேனமையுஞ் சிவதல மேனமையுஞ் சிற
ந்த. மூர்த்தி மேனமையும் வருணமு நிலைகளு மு
றையி, ஞாதத வேனைய வழிகளு மனைத்துமா கிய
தேன, வார்த்த தானின தானன வாரிச மேனாள்.()

சிறகர் வண்டென வனைததையுந தேக்கினஞ் செ
மமாந், ததவ வைகின மலற்றினுட் கானிரி நாட்டி
ற, புறவி'னுக்குநல் வருப்புரிந் திருநதபூ வானூ,

ரிதைவன் மான்மியந் தொகுப்புற வியம்பினை யன்
றே. (20)

அனைய மான்மிய மனைத்தையும் விரிவினாற் கே
ட்க, நினைவி னாடிய விழைவின நிரமபிய செல்வங்,
கனைய வார்கட லுலகினிற பெற்றவர் கலியா, னினை
யு மாந்தருக் கீவது தகுதியே யாமால். (21)

ஆத லாலற மாதிகள் வளருமபூ வாணர்க்
காதை கேள்வியின வறியரேங் கருத்தினி தடங்க
வோத னீதியென் றுரைத்தன ருரைத்தமை கேட்ட
சூத மாதவ னகத்தொடு முகங்களி துளுமி.(22)

வேறு.

அருள்வளர் பூவா னுரி னமலனைத தியானஞ் செ
யது, குருவெனும வியாதன பாத மலரினைக் குமபி
ட்டேத்தி, மருள்வளர் வினைகால் சீக்கு மாதவத
தூக்கஞ் சான்ற, விருடியா முகத்தி னோக்கி யமிழ்
தென விதனைச் சொன்னான். (23)

சித்தச நகரின் மேய திருமூல நாதர் பாத, மெத
தனை யளவை யானு மியப்பிடப் படுமோ வவ்வா,
றுத்தம சரிதந் தானு மொருவரா லுரைக்க வொ
ண்ணு, தத்தகு பூவா னுரி னமலனு லுரைக்கி னல்
லால். (24)

உரைத்திடற் கரிய தேனு முபகுவென் றிருடி
கேட்பத், திரைததெழு வாணி யாற்றுத் தீரத்துப்
பொதியச் செமமல், புரைததபக் கொய்து சொற்றா
ன புகன்றதை யுபகு வென்போன், நரைத்தலை விள
ங்கச் சொற்றான் சயிமினி வணங்கிக் கேட்ப.(உரு)

அன்னணம் யானு துங்கட் கருள்வளர் த^லத்தி
ன் சீரு, மன்னிய தீரத்தச் சீரும வயங்கிய மூர்ததி
தன்பாற், றுன்னிய சிறப்பு நீத்தோர் தொக்கெழு
பதினம ராங்கு, நன்னாமெயளு ஞானம வேட்டு ந
கையழல வளரத்த வாறும். (உசு)

வழுக்கறு முறையால் வேள்வி வளர்த்துழிப் பி
ரமனெயதி, யொழுககமோ டிறைவா பூசை யுஞற்
றிய வாறு மந்த, விழுககறு முனிவர்க குள்ள மிர
ங்கியென புயத்து நாதா, முழுக்கமெயளு ஞான வு
ணமை முறையுளி தெரித்த வாறும். (உஎ)

அருந்தவன றனக்கு நன்றி யாற்றுமச சுவினித்
தேவாக, கிருந்தழல வேள்விப் பாக மினிதுற நிறுத
த காலைப, பொருநதுவ தனறென் றோதிப் பொருக
கெனப் பெற்ற சாபந, திருநதிய பூசை யாற்றித் தே
வர்கோ னொழிந்த வாறும். (உஅ)

சுந்தர னென்றோர் மன்னன் றொடுத்தொரு கலையை வீழ்த்துச், செந்தவ னொருவ னிட்ட சாபத்தாற் றீம்பூ வாளிக, கந்தர்ப்ப னான காலேக் கண்ணுதற் கழிய வீணை, யந்தன னருளாற் பூசையிரதியா தரித்த வாறும். (௨௯)

மீரவே னொருவம் பெற்று வந்தனை புரிந்த வாறு, சாரா வுமையாள் சாபஞ் செயயவா டுழிப்போந் தீசன், வீரிய றுகர்நது சென்று கங்கையின விடுத்ததுச் சாபஞ், சாரவப புறவாந தனமை தழுவ வொழித்த வாறும். (௩௦)

மாதவ னொருவற் காக வடாதுசார் கையையின மேனமை, தீதறு பூவா ஞாககுச செறியவு மாங்கோருநதி, போதவு மருளி முககட் புண்ணியன கருணை செய்க, கோதறப் பிதிரா வானங் குடிபுகுந திருந்த வாறும். (௩௧)

நந்தன வனத்திற் சென்று நங்கைபார்ப் பதிமுன் வாங்குஞ், சந்திர வதியோரா ஞானு தண்மலா கொய்யப் போந்து, வந்தெதிரா மணிசூ டற்கு மனரிறை யழிநது தீமை, சிநதுமஞ் சுளற்குத தேச திகழ்மக ளான வாறும். (௩௨)

சந்திர வதியைக் கண்டு தளர்மணி சூடன றானுஞ், சந்திர சூட னென்னத் தகும்பழ மலையிற் றோ

னறி, யநதமில் பொருள்க ளீட்ட வடுத்தனன் பூவா
 ளுரி, லெந்தையை வழிபா டாற்றி மீண்டவ னேகு
 மாறும். (௩௩)

சார்ந்தனன் வழிபா டாற்றுகு சந்திர சூடன் ரு
 னுக, கூநதநல் வனப்பிற் சான்ற குமுதையுந தம்
 மு னேணக்கித், தீநதவர் வருத்தங் கூரச் சிவபிரா
 னிரவகி நன்மை, யார்ந்தமஞ் சுளன்பாற் சித்த ரா
 யமகட் பேசு மாறும். (௩௪)

சிததராய வந்து நினறா திருமூல நாத ராகத்,
 தொத்தலாப் புன்னை நீழற் றேன்றினர் மறைத
 லோடு, மததமுற றவாபோன மாழகு மஞ்சளன
 குரவன கூறப், பத்தியி னீலிகக பூசை பண்ணின
 னுயந்த வாறும். (௩௫)

கூவிள வனத்து நாதா கொழித்திடுங் கருணைப்
 பேறறான், மேவிரு வோரககு மன்றல் விதியுளி முடி
 நத வாறந், தாவறு துங்கட கிங்கே சாறறுதுங் கே
 ணமி னென்ன, வோவற முறையே கூற வுககினன
 சூத மேலோன. (௩௬)

நைமிச்சச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆசுத்திருவிருததம் - ௩௨.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

திரும கடகுந் திருமிக களிப்பது
பொரும சுட்கும புயவலி நலகுவ
துருவ வாணிககு மொண்கலை யீவது
மருவி வாழும்பூ வாளுநா ளைமபதி (௧)

பொன்ன சுமபிய பூமபுனற் பண்ணைவாயப்
பொன்னி னன்ன துண டாதுகும் புககுழா
மன்ன மன்னிநின் றாடுந் தடந்தொறு
மன்ன மன்னவ ருகுடைந் தாடுவார. (2)

தமககு வாசந் தருந்தரை யெங்கணு
மீமைககுங் கணக ளிமைப்பறப் பூந்துகட்
சுமைக்கண மாமலா தூரத்துப் பெருங்கவி
னமைககு நந்த வனங்க ளன்னதமே. (௩)

குளிர்நங் கூர்கவை யுகொடுத துததமக
களிசெய தககதென் றேபுன லாரந்நொளிர்
தனையு மாறுந் தடாகமும் யாவையுந்
துளிசெய் தேமபொழில் சூழ்ந்தக லாதவே. (௪)

ஐயர் வையிய வாடக மாளிகை
வெயய தாயினுஞ் சுட்டொன்று வித்தலாற்
செயய தீச்சிதை யாமை யகந்தழீஇ
வைய முய்ய மழைவளஞ் செயயுமே. (௫)

மணியி னூற்புரி மாளிகை தங்கள்பாற்
 றிணினி லாவிய லூக்களு செறிததலா
 லணினி லாவிய சாளரத் தால்வரும்
 பிணியி லாவிளங் காலினைப பேணுமே (௯)

ராட்டு மொண்பொரு ளெத்தனை கோடியு
 நாட்டி வைக்க நனந்தலை நல்கலாற்
 சேட்டு வான்முழு தூதிக ழாவண
 நீட்டு வார்தொடி யாழ்கவி னீட்டுமே. (௧௦)

கொடுக்குந தோறுங் குளுஉமணற் கேணியி
 னெடுக்குந் தோறு மிருமபுனல் போறகூற
 தடுக்குந் தொன்னிதி யாளர் மனைதொறு
 மடுக்குளு செலவ மகளர சாளுமே. (௧௧)

கிறங்கொ ளந்தண ரான்மகஞ் சீர்ப்பன
 மறங்கொண் மன்னவ ரான்வய மாணுவ
 பிறங்கு நாயகரி னுனிதி பெட்பன
 வறங்களு யாவும்பின னோரின்மிக் காவன. (௧௨)

ஒழுக்கம் யாவையு மாங்கே யொழுகுவு
 விழுக்கம யாவையு மாங்கே யிழுகுவு
 முழுகக விற்பமு மாங்கே முழுப்பன
 விழுப்ப மில்லவு மாங்கே விழுப்பன. (௧௩)

வேறு.

கண்ணகன் மாட மேடை கதித்துவா எனகு தூ
ர்ப்ப, விண்ணெழு பருதிச செலவன் மிடைந்தமற்
றவற்றி னூடே, நண்ணுதற் பொருட்டே யன்றோ
நகைமணி யொழை யாழி, பண்ணினன் தேர்க்கு
ப பூட்டும பரியுமொன் றாறி வையான். (௧௧)

நவமணித் திரளிற் செயது நாகநா டளக்கு மா
ட, முவவுவெண டிங் டனமெய யுரினுறத் தவழு
ந தோற்றங், குவனையங் கண்ணி னலலரா குளிர்மு
ரத் திகைட் கொப்ப, வவமலி கறையைத் தேய்க்கு
மாளவினை போன்ற தம்மா. (௧௨)

வாரண நிரைச ளார்க்கு மறுக்குழ மாட வீதித்,
தோரண நிரையி னாதத சுடர்மணித் தரளங் கான
ற, சீரணி யொளிமீப போர்த்த சேயொளி மணிப
பொன் மாட, மேரணி பூதி பூச மெரிநிறத் திறை
யே போனற. (௧௩)

மங்கல வினைக ளெங்கு மதுரவின் னியங்க ளெங்
கும், பங்கய வதனச செவ்வாய்ப் பரத்தையர் நட
ன மெங்குங், கொங்குயிர முலலை மாலைக கொம்ப
னார் குரவை யெங்கும், பொங்கிய கலவி யின்பப் பு
ணரியிற் றோயவ தெங்கும். (௧௪)

வேதமந் திரங்க ளெங்கும் வினைசெய்மந் திரங்க
 ளெங்கு, மோதுசந் தனங்க ளெங்கு முரைத்தசந
 தனங்க ளெங்குந், காதல்செய் பாட லெங்குங் கரு
 நங்கணம பாட லெங்குளு, சீதள வாசமெங்குந் தே
 வாகள் வாச மெங்கும். (கடு)

இந்திர னிகந்த செலவ மெனைததையு மளிதத வ
 வ்வு, ரநதமில் வளத்தி னிற்ப ததிசயங் கொல்லோ
 வந்தச், சுந்தர நகர ஞானந துகளறுத் தருளு மா
 ற்றான, முந்திய நாம ஞான கேத்திர மென்ப முன
 னோ. (கசு)

தருங்களு ளெனபோ லெந்தத தலத்தினுஞ் சிற
 ந்த திந்தத், திருக்கிளர் தலமென றுண்மை தெரிப
 பது போல நலல, மருக்கிளா விலவ கானம வளர்த
 லால வினைக ளெல்லாங், கருக்குமத் தலந்தான வில்
 வ கானன மாய தன்றே. (கஎ)

மாரனுக் குருவ மீந்த வாயமையாந் பூவா னூர்ப்புராணம்
 மாரனை யிரதிக் கீரது மங்கலஞ் சிறப்பச் செய்த
 காரண மதனா லவ்வூ கல்யாண புரமென றுகுளு
 சீரிய மனறல் செயத சிறப்பினு மப்போ பூணும. ()

வே று.

இரயித் துவனென் றொருமா முனிவன்
 பரவக் கையிற் பயனைப் பிதிரர்

விரவப் பெருமேன் மைவினேத் தலினுற்
சரவற் தகயா புஷ்யா னதுவே. (கக)

வேறு.

திருவானைக காவினுக்குச் சற்றீ சான திசையின
யோ சனையொன்றின் முனிவா போற்று, முருவார்
ந்த தவத்துறைக்கு வடபாற கவ்வி யூதியொன்றி
ற காவிரிக்குத் தரதது னென்று, மருவாரின னொளி
வளரும் பூவா னுரை மாதவங்கள் பவந்தோறும் வ
ளாததோர்க கனறிப், பெருகார்வத தொடுமடைதல
வணங்க லாதிப் பெருநலமெய தாதுதவம பேணுந்
கெலலாம. (20)

வேறு.

பருதிதன் னுலகின் வாழ்வர்பனிமதி யுலகின் வா
ழவர், பொருவில்பொன னுலகின் வாழ்வர் பூமக னு
லகின் வாழ்வர், திருமறு மார்பன வைப்பிற சிவனு
வர் சிவலோ கத்தின, மருவுவர் பூவா னுரி னொரு
தினம் வதிககப் பெற்றோ. (21)

கடல்வரு மமுதந் துயத்துக் கடவுளர் கதியுள்
வேட்ட, மடவியர் பவளச் செவ்வாய் வருமமு தி
னிது மாந்திப், படவா வணிந்தார் ஞான லுமுதமு

ம் பருகி வாழ்வ, ருடலுறு பயனி தென்றாங் குறு
வரை யூடங் லோரே. (உஉ)

அந்தணர் பெரியோர சற்றோ ரருட்பணி விடை
யி னுள்ளோ, ரிநதநல வினைஞாக காங்கோ நிலலக
மியற்றி வைப்போரா, குநதொளி யமரர் தத்த முல
கினைக கொடுக்க நோவா, சந்திரன முடியில வேய
நதரா தமதுல களிப்ப நேர்வா. (உ௩)

தினைதனைத தவந்தா நங்கள் செய்யினு மநத
வைப்பிற், பனைத்தனைப பயனை நல்கும் பழுமர வித
துப் போல, வெனைத்துள பழிபா வங்க ளீண்டினு
மாங்குற் றோர்க்குக், கனைததுகு மழைவாய்ப் பட்
ட வுப்பெனக கரைநது போமே. (உ௪)

பலவெடுத துரைபப தென்னே பழிகருங் கொடி
யு மேருக், குலவரை யடுப்பிற் செம்பொன வண்
ணமாங் கொள்ளை போல, நிலவரை யாவ ரேனு
நின்மலன் பூவா லூரி, னலமுற விருந்து வாழி ன
வையறு முத்த ராவா. (உ௫)

தலத்துறு மேன்மை யாது சாற்றினே னிற்க வி
ப்பா, னலத்துறு முனிவீ ரும்பர் நாகர்யா வரும்வந்
தாடும், பலத்துறு தீர்த்த மேன்மை பகருதுங் கே

ண்மி னென்னுப், புலத்துறு பொறியை மாற்றும்
புண்ணியச் சூதன் சொல்லும். (௨௬)

தலவிசேடச்சருக்க முறற்றிறு.

ஆததிருவிருததம் - எ அ.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

இரயிக குவமா தவன்பததிக கிரங்கிக் கையயிற
பயனதிகந், தரவொப் பிகந்த பூவானூர் தனக்குப்
பெருமை நிருந்தத, வாவச சடிப்ப பெருமானு ல
நநா னெழுநது பறகுனியென, றுரவுப் புனற்றண்
ணதிகங்கை யொழுகும் புனித முலகுறவே. (௧)

சுரந்து வளரும் பாவத்தைச் சொல்லும் பற்கு
வெணுகிளவி, நிரந்து நீயென பதுபோகக னிகழ
தது மதனும் பாவத்தைக, சுரந்து போக வொழித
தருளிக் கமற்றந்த நறுமபூந் திரைசொழிததுப், பரந்
த வந்த நதிககுரைப்பர் பற்கு னீயென றெருநா
மம். (௨)

தேவர் பிதிரா முனிவர்கடன் நீராச் சிதட ரே
யெனினும், பாவ முழுதுகு செய்தொழுகும் பதிக
ரெனினு மிழிகுலததோந், ~~சியாவ~~ ரெனினு மதின்
முழுகின் முழுகிக் கிடந்த விரும்பவழு, மோவில்

சமுசா ரமுமென்னு முததி யிடைநின் நெழுந்த
கல்வார். (ங)

தென்பாற் கையென் நிமையாருளு சிறப்ப வு
ரைக்கும் பூவாளுர், தன்பாற் நிகழும் பற்குனியா
ந் தடவுந் தியைத்தந கிணகங்கை, யென்பா ரறிந
தோ ரந்நதியை யெய்திப் படிந்தோராக கேயன்றி, ய
ன்பாற் புறததே கொடுபோந்தந காடு வாரக்கும்
பயனுறுமே. (ச)

வெற்ற பதியின் விதியாற்றான் விளைத்த வினிய
புண்ணியத்திற, பொற்ற தலத்தி னுதரவாற் புரிபு
ண்ணியமோர பதினமடங்கா, முற்ற த~~து~~ஞ்செய
புண்ணியத்தி னுமப ரிறைஞ்சும புட்கரத்துப், பற்
றி யிழைககும் புண்ணியந்தான பகரி னூறு மட
ங்கதிகம். (ரு)

தடவா னிறைஞ்சும புட்கரத்துத் தழைபுண்
ணியத்திற் பிதிரர்விழை, வடபாற கையச்செய பு
ண்ணியந்தான் வகுக்கி னோரா யிரமடங்காம், வட
பாற் கையச்செய் புண்ணியத்தின் வளர்பூ வாளு
ரெனுந்தென்பா, விடமார் கையச்செய் புண்ணிய
ந்தா னெண்ணிற் பதின யிரமடங்காம். (சு)

பூவா னூரென் றுலகமெல்லாம் புகழுந் தலத்தி
லனபொடுசெய, தோவா தெழுந்த புண்ணியத்து
க குயர்வு மொப்பு மத்தலத்திற், றுவா தெழுந்த
புண்ணியங்க டாமே யலது பிறதலத்து, மேவா
நின்ற புண்ணியங்கண் மேவா வுயர்வு மொப்புமே.

அவ்வா றுயாந்த பூவா னூ ரகத்திற புரியும் புண்
ணியத்தி, னவ்வான பதிப்பற குனிந்தியி னுறறி
யொழுமபுண் ணியமதிக, மவ்வாா நதிச்செய புண்
ணியத்தி னவ்வா சிறப்ப ஹிறிருககு, மவ்வாா ச
டையாா சனனிதியி லாற்றி யிடுமபுண் ணியமதி
சும

(அ)

பொன்னு மணியுங் கொழித்தொழுகும் பூந்த
ண புனறபற் குனியாற்றின, மன்னு மரபாற் படிந
தெழுந்த மலிந்த பிதிரா தருப்பணஞ்செய, தன்
ன நதியின கரையிருககு மாலை மூலந் தனிற் பிண்
டந், தனனை யிடுவேரர் பிதிரர்கடன் றணந்து சிவ
லோ கத்தண்டவார்.

(சு)

கூறு மனைய புனனதியிற் குறித்துக் கடனகள்
செயப்பெற்ற, மாறு தவிரந்த பிதிரருந்தாம வருந
து நரக வேதனையும், வேறு வினைந்த பல்வினையும்

விழுந்து போக வெழுந்துபோய்ப, பேறு கதுவு
ம் வான்கதியிற் பெயராதின்பத தழுந்துவார. (௧௦)

இயக்குங் காலம் பாத்திரமென் றிரண்டு மேனேத
தலங்களினும், பயகுகும புனற்றீர்த் தங்களினும
பார்க்க வேண்டி னாற்போல, நயகுகும பூவா னூரிட
த்து நறுமபற் குனிமா தோததத்து, முயக்கந் தவிர
ப்போ ரவையிரண்டு மோரந்து பாரார் வினைமுடி
ப்பார். (௧௧)

யாவ னொருவ னேற்பலென விசைநதா னிழிந்
தோ னுயிடினு, மோவி லவனே பாத்திரமா முறு
ங்கா லங்க ளனேத்துமாம், பாவ மறுகஞந் தவந்தா
னம் பண்ணத் துணிந்தோ ரத்தலததி, னாவ வகங்
கைப் பொருள்கிடைத்த வன்றே புரிக தாழாமே.()

ஆயன மிரண்டு மதிபருதி யரவு தொடரும பொ
முதிரண்டும், பபிலு முவாவோ ரிரண்டும்விதி பாத
மாதப பிறப்பிவையு, முயர்வு புரியு மகாளயபக க
முமற் றையவு முறுநாளி, னியலு மன்ன சிராத்த
மாங் கியற்றி னளவாப் பயனுறுமே. (௧௩.)

ஆன்ன மளிப்ப வுதவாதேற் பிண்ட மேனு மாங்
கிடுக, சொன்ன விதுவுங் கூடாதேற் றோய மேனு

ந திலத்தோடு, நன்னா மனுவா லிறைத்திடுக ந
வைதி ரிந்தத் தருப்பணமு, மன்ன சிராத்தம் வட
கையி னுறலும் பயனை தருமாதோ. (௧௪)

அனைய நகிபற் குனிதீரத தன்ன மளிபபோ ரெவ
ரேனு, நினைய வரிய வளஞ்சிறந்த நிமல னுலகத
தெளிதெய்தி, நனைவிண் டலாநத வ்யாபான நண்ணி
யன்ன மொவ்வொன்றுக, கினைத லறவொவ் வொ
ருகற்ப மெதிரில போகத தழுந்துவாரா. (௧௫)

இருள்கால் சீகருநு சோகிமணி யீழ மிழைமெ
ல வியகலிநகம், பொருளே னையவு மந்நகியிற் புனி
தா தமக்குக கொடுப்போகண, மருள்கா லறுக்கு
மறிவோடு மண்ணிற பெருஞ்செல வத்தினரா,யரு
ளா தரவாழ சிவபுரியி னமாநதா னந்தக கடல்படி
வாரா. (௧௬)

மிருகம் பநவை பருநினும்வாழ் மீனா திகளு மப
புனலகாய, மரமுங் கொடியு மவைபயந்த கனிகா
ய் துகாந்து வளருயிருந், திருகு வினையின் வலிமு
ருககித் தேவ ராகு மெனிலாங்கே, புருவப் புனளோ
ய மானிடர்க ளுயாவா ரென்ப ததிசயமோ. (௧௭)

பாவ மறுககு நறுந்தீர்த்தப் பரிசு பகர்ந்தா மினி
முனிவீர், நாவ றமுவு மிப்புவிசி னவைமுற் றறுக

சூம் பூவாணர், மேவி யினிது வீற்றிருக்கும் விமல
மூர்த்தி மேன்மையினை, நீவி ருணர்மி னுரைத்து
மென நிகழ்த்துஞ் சூத மாதவனே. (கஅ)

தீர்த்தவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம - கூக.

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

மணிகிடந்திரட்டும வெரினெடும புழைக்கை வா
ரந்தநான் மருப்பலை செவியி, னணிநடை யயிரா
வதபபெரும் பாக னருச்சனைக் கிரங்கிமுன னிழந
த, கணிதமில் வளங்கூர் திருவளித் தலினும் கல
யாண புரத்திலீற றிருககுந், திணிதரு மெண்
டோட்டலைவனா தமமைத திருமூல நாதரென்
றுரைப்பார். (க)

வரிச்சிறைத் தும்பி மதுநுகர்ந துளரும் வனச
நான். மலரணைக கிழத்தி, விரித்தமெய யனபால் வ
ந்தனை புரிந்து விழுப்பொருள் வழங்குதற் குரிமை,
பரித்தமை யானுஞ் சீபல விலவத தடியினிற் பயி
லுத லானுந், தெரித்தவப் பெயராற் றிகழ்நக்கல
யாண புரத்தமா செல்வரைத் துதிப்பார். (2)

செய்யதிக் கொழுந்தை நீட்டிய தென்னச் சிவந
துவார்ந் தொளிர்செழுஞ் சடிலத், தையாமா தவ

ராக ளாற்றிய வேள்விக் கருண்மிசச சிறந்துமெய்
ஞ் ஞான, மொய்யென வருளுங் காரண மதனூ லு
யர்நிரு மூலநா தருக்கு, வையக முழுது ஞானதா
னேச ரெனும்பெயர் வழங்கிடப் படுமால். (ங)

வேறு.

வில்வ வனத்தில் வதிந்தருளும் விழைவால் வில்
வ வனநாதர், செல்வ மிகுந்த மங்கலத்தைச் சேர்
ந்த விரதிக் குதவுதலாம், கலவி மிகுந்தோர் கல்யா
ண நாத ரெனவுங் கரைந்திடுவார, பலவந் தனைசெ
ய திமையாரும் பயிலும பூவா ஞராரையே. (ச)

அன்ப ரொருவர் தமக்கிரங்கி யானற வதுவை
முடிப்பதற்குத, துன்ப மகற்றுஞ் சித்தரெனத்தோ
னறித் தூது நடத்தலினு, லின்ப மெவையுங் கொ
டுத்தருளு மினிய பூவா ஞராமர்நத, நனபொன் ன
னையார் தமைச்சித்த நாத ரென்று நவிற்றுவரால்.()

உரைத்த பெயரு ளொன்றேனு முரைப்போர் த
மக்கு மப்பெயர்தான், புரைத்த பாவ மனைத்தினை
யும் புரட்டு மமரர்க் கெனவானி, னிரைத்த போக
மனைத்தினை யு நிறுத்தும் போகம் வெறுத்தவர்க்குத,
திரைத்த நலநீர் முடிவைத்தார் செய்ய பாத நிழல
சேர்க்கும். (ஈ)

மக்க டமக்கப் பெயரிட்டு வழங்கு வாரு மண்ணு
லகிற், ஞெகக பொருளின வளத்தோடுஞ் சுற்றந்
துவன்றப பிணிபாவ, மொக்க வொழித்து வான்சு
தியி லுயர்ந்த பேரக மிகதுகர்வார, மக்க ளவரு மவ்
வாறு வரமுந்து கதியை மருவுவார். (௭)

மறைகண் முழங்கும் பூவாளுர் வரதர் நாம மி
ட்டழைக்கும், பறவை பசுவா தியும்பண்டைப் பா
வ முழுதுங் சுழீஇவளங்க, ணிறையுந் துறக்கத் தர
ம்பையாபா னீடு போக துகார்தப்பாற், பிறையும
புனலு முடிக்கணிந்த பெருமான் பணிசெய தருள
பெறுமால். (௮)

சகக முனிவா பூசித்த தகைசால் வில்வ வனத்
தென்று, நகக னுறையுந் திருக்கோயி னண்ணிப் ப
சும்புற் பசுவாதி, மிகக பசிககு மேய்ந்திடினும் வி
ழுமப பணிசெய் தனவென்றே, பொக்க மசற்றி
மேறகதியிற் புகுவித் திடுமப் புண்ணியனே. (௯)

வளங்கூர் வில்வ வனத்தமர்ந்த வரதர்க்கெனவே
விடப்பட்ட, விளம்பு வைகளபைங் கிளியூக மிரலை
தகரென் றிவையனைதுங், களங்கூர் வீணைகண் மு
முதிரியக் கயிலை மலையிற் பெருங்கணமாய்த், ஆள
ங்கா வறிவிற் சிவபெருமான சுடாபொற் கோயி லி
டைவதியும். (௧௦)

கடன்கொண் டேனுஞ் செய்யாத கருமம் பலவு
ம் புரிந்தேனு, மடன்மிக் குடையோர் மனைமைத்
தர் தம்மை வளாக்கு மாறேபோ, லடலவென் வி
டையார்க் கெத்திறத்தும் பொருளார்த்துனரே மெ
யயன்ப, ருடையோ ராயும் பொருளுதவார் பொய
யன் பினரே வழிபடினும். (கக)

மெய்யன் பினரே பொருளளிதது வேட்ட வேட்
டாங் கருளபெறுவர், பொய்யன் பினர்கள் பொரு
ளளியார் புழந்தா ரேனும் பூவாளு, ரைய னிடத்
து மிகப்பயனை யடையா ரந்தோ வீதெனனை, யுய்ய
லுறுவாரா பொய்ப்பொருளை யுறுதிப் பொருளா வை
ப்பார்களோ. (கஉ)

வறியன் பசியைத் தணியாத மலகும் பொருளா
ன் கொடுநிரையத், துறுவ னெனிற்பல பொருளெ
வையு முதவி வளர்க்கும் பூவாளு, ரிறைவர் பவிபூ
சனையாது யினிது சிறப்பி யாதீட்டி, நிறைவித் திடு
ம்பாக்கியத்தாராபோய நிரைய முறுதற்கையுறவோ.

செல்வ மிலரே லுழவாரஞ் செய்க கோயி லலகி
டுக, நலல பசுவின் மயநீரா னுளுந் தெளிக்க சிறு
தூறு, கல்வி யெறிக மலர்பறித்துக் காம ரலங்க ரெற
டுத்தணிக, வல்ல லகற்றிப் பெரும்போக மனைய வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (கச)

உடலிற் பிணியாற் பணிபுரிதற் கூக்க மிலரேற்
புனலாழிக, கடவுட் கோயில் வலம்வருக காலந்
தோறுந் தரிசிக்க, வீடமுண் டிருண்ட கண்டர்புக
ழ் விரிக்க தியானஞ் செய்துநக, வடர்வல் வினையை
க் கெடுத்தின்ப வாழி படிய வேண்டுநரே. (கடு)

கோயி லடுத்துத் தரிசிக்கக் கூடா வசத்த ராயி
டினும், வாயி லடுத்துத் தரிசிக்க வாயி லடுக்க மாட்
டாரும், பாய தமது கடைத்தலையிற் படர்ந்து சிக
ரந் தரிசிக்க, மாய வினையின வலிமுருகி வாழ வே
ண்டுங் கருத்தினரே. (கசு)

எழுந்து நடந்து கடைத்தலேமுன் னெய்த மாட
டா ராயிடினும், விழுந்து கிடந்த வாறாகே வில
வ வனத்தில வீற்றிருக்குங், கொழுந்து மதிய மிலை
ததவர்தங் கோல நினைகக பெயர்மொழிக, வழுந்து
படும்பல் பவக்கடலி னகல வேண்டு மறிவினரே.()

பிறவிப் பகைக்கும் பிணிப்பகைக்கும் பெயராப்
பாவப் பெரும்பகைக்கு, மறமிக குயிராகும் படை
வில்வ வனத்தி லினிது வீற்றிருக்கு, மறவா மகிழு
ந் திருப்பணியே யாகு மவறறுண் மிகவுயர்ந்த, வி
றைவ ருறையுந் திருக்கோயி லியல்பி னெடுக்கும்
புண்ணியமே. (கஅ)

பொருண்மிக் குடையோ ரிட்டிசையாற் புரைதீர்
சிலையா லிழைத்திடுக, பொருண்மிக் குடைமையி
ல்லாதார் பொற்ப மரத்தான் மண்ணினும், நிரண
மதனும் செய்திடுக தேவ தேவ னிருவோர்க்கும்,
பொருவில் பயனைச் சமமாகப் பொருகுகென் றனிப்
பன வினையறவே. (௧௯)

வேறு.

வருந்திர ணத்தாற் கோயில் வகுத்தபுண் ணிய
தகிற கோடி, திருநதுமண் ணதனும் செய்யிற் செ
புமிப பயந்தி ராடி, பொருந்தும்வன மரத்தாற்
செய்யிற் பொருத்துமிட் டிகைகரு நாறறி, தருந்த
கு சிலையாற் செய்யிற் சாருமெண் மடங்கு பேறு.()

புதிதுறப் பணிகள் வேறு புரிவதிற பழையதொ
னமை, விதியுளி புதுக்கு வொராகு மிக்கபுண் ணிய
நதா னெயது, மதிமுட்டிக் கணிநத வில்வ வனத்தின
ா கோயில் பேணு, மதிபயன சிவனே யாவ தல்ல
து பிறிதொன் றன்றே. (௨௧)

வேறு.

பொருளளவை தனக்கேற்ப வில்வவன நாதருக
குப் பொற்பார் கோயிற, நிருமலிய விழைத்தவாக
ள் செறிந்தபல பாவவினைச் சிமிழ்ப்பி னீங்கி, மரு
வுலட கயிலையிற்போய்க் கணநாத ராயிருப்பர் வகு

த்தோர் சுற்றங், குருமலிபொன் னுலகிடையிந் தி
ரர்பதினால் வர்களுளவுங் கூடிவாழ்வார். (௨௨)

எமமுடைய திருமுல நாதரமா திருக்கோயி லி
னிது செய்தோரா, தாமமுடைய பிதிரொலலாந் தண
வாத பெருநிரையத் தடையி னீங்கி, விமமுபெருஞ்
சுகக்கதியின மேவுவாமற் றவர்குலமே தினியிற்
பாணு, வெண்மதியென் றிவைவழகக முள்ளளவு
நசியாம லுவப்பின் வைகும். (௨௩)

யாவனொரு பணிவிடைய யாலயத்தி லிழைக்கி
னரு னவனுக் கெந்தப, பாவவினை களுநசிக்கும் பா
ககியமெல லாமவற்கே பலகும் விண்ணிற், காவல
னு மவனானைக கஞ்சவன்மற் றவனினைதத கரும
மெல்லாம, பூவுலகி னெளிதாக முறறுமவன் பெரு
மையையார் புகல வல்லார. (௨௪)

வேறு.

நாத்திக னடுநிலை பிழைத்த நாவின்
வேத்தவை கேட்கவெங் கோள்வி ரித்தவன்
பாத்திரத் திரும்பொருள் படுத்தி டாதவன்
மூத்தவர் தந்தைதாய மொழியைக் கீழ்ந்தவன். ()

பிறருமக் கொடுத்ததைப் பிடுங்கிக் கொண்டவன்
பிறர்பொருள் கவர்ந்தவன் பிழை செய்தவன்

பிறர்மனை விழைந்தவன் பிள்ளை விற்றவன்
பிறாவளங் கண்டு னம பொறுத பெற்றியன். (௨௬)

அண்டாநா யகர்தமக் கமுதங் கூட்டிடா
துண்டவன் மறைகளோ தாது விட்டவன்
மண்டழல் வளாத்திடான் மறையி னைந்தெனக்
கொண்டவெச சங்களைக் குயிற்றி டாதவன். (௨௭)

வீரனைக் கொன்றவன் விரதங் கொன்றவன்
போரிடை வஞ்சனை புரிந்து வென்றவ
னாரியர்க் கிருமபழி நாட்டி யிட்டவ
லூரினைக் கெடுத்தவ னூன்விற் றுண்டவன் (௨௮)

செயந்நன்றி கொன்றவன் சினக ரத்திடை
யையதுண் ணிடையின ராகந் தேரயந்தவன்
பொய்யுரை கிளந்தவன் பூச ரக்கொலை
மையளி னிழைத்தவன் மாதைக் கொன்றவன். (௨௯)

தருநிரை தடிந்தவன் றடாகந் தூர்த்தவ
னிருமுது குரவர்பா விடுக்கண் செயதவன்
சருவினை யழித்தவன் கனனி யைப்புணர்ந்
தொருவினன முதலுப பாத கத்தரும். (௩௦)

குரவனைக் கொன்றவன் குரத்தி கொங்கைதோள்
விரவுறப் புணர்ந்தவன் வெங்க ளுண்டவ

னிரணியந் திருடினோ னிவரைக் கூடினோ
பரவிவ ராதிமா பாத கததரும. (௩௧)

குழகனே நின்தனை கூறி நினறவன்
பழகுவே தாகமம் பழித்து நினறவன்
விழவுபூ சனைவிம லாக்கு நீகிய
வழிதகை முதலதி பாத கத்தரும. (௩௨)

உய்ந்திடு நெறியெது வென்னி லூரவிடை
யந்தண னாலைய மாக்கிப் போற்றலே
மைநதுடை யாலையம் வகுக்கு மாளவினை
நந்தின ருய்யவு நவிலக கேண்மினோ. (௩௩)

உருத்திர கணிகைய ரோடை யானைமா
செருததலான் வயறிகழ் பாத்தி ராதியுட்
கருத்துறு விருப்பினும் கையில் வாய்நதன
பொருததிமிக் கிறைஞ்சிடிற் போமப் பாதகம. (௩௪)

கவற்றுவன் பாதகங் கழிக்கக் கூறிய
விவற்றினும் வல்லுற ரெளிதி னுய்யவு
நவிற்துங் கேண்மினோ நன்மை யெய்துவான்
றவற்றல கிடும்பையிற் றணந்த வந்தணர். (௩௫)
வேறு.

விளங்கு பஞ்சமி பூரணை பின்பக்க மேவிய பதி
னன்கு, துளங்கு மட்டமி யாதிரை கும்பத்திற

மூன்றிய மகமாடி, வளங்கொளுந்தலை யுவாவொ
டு கூடிய மதித்தின மீனத்தி, னுளங்கொள் பூரணை
யமமதி யிடைவரு மோங்குமுத தரமென்ற. (௩௬)

திங்கள் வாரத்திற் கூடிய தலைபுவா செங்கதிர்
வாரத்திற், தங்கு சததயி யயனமுன் னாகமேற் சாற
றிய வவையென்ற, பங்க முற்றறு மனைவகை நாளி
றும் பற்குனி நீராடிப், பொங்கு மாமறை யந்தண
ர்க கேனறபல் பொருள்களுங் கொளவீசி. (௩௭)

ஆன நெய்பொழிந் தரவிந்த நாளநூ லாக்கிய தி
ரியிட்டு, ஞான நாயகன் திருமுன்னர் விளக்குநீ றி
நறுப்புக்கை கமழவிடது, வான நாயகன் திருமுடி
க காவின்பான் மந்திரத் தினிதாட்டி, யீன நீங்கிப்
சுகந்தமும் விலவமு மெடுத்தெடுத்த தருச்சித்து. ()

மூன்றி ரட்டிய சுவையின லுண்டியு முதல்வனு
ட கினிதூட்டி, யான்ற வந்தண ரருட்சிவ பத்தாக
ளார்வல ரிவர்க்கெல்லா, மேன்ற வாறுநா லுண்டியு
மளித்தளித் திறைஞ்சிவந் தனைசெய்யின, மாறற
பாதகச் சிமிழ்ப்பினின் றெழுந்துபோய வான்கதி
களிற்சேர்வார. (௩௯)

வேறு,

வீரமே வியபாவம் விளையாத வியல்பினர்கண்
மாரனார்க் குருவளித்த வள்ளலார் திருமுடியி

னீரநீர் சிறிதாட்டி னேழுலகு நடுநடுங்கக [ர.
கோரமா பெழுங்கங்கைக குலநதிதம முடிககணிவா

அலகிலபுகழ்ப் பூவானூ ரமலனூர் திருமுடியின்,
மலரணிவார் மதியணிவா வலமவநது விழுந்துக
ர, தலமுகிழ்ப்பார் சுரர்கூழ்ந்து தாழ்ந்திருகை முடி-
ககூப்பி, நலவரங்குள வேட்டிரப்ப நாயகராய் வீழ்
றிநுப்பார். (சக)

மல்லப்புனல் சூழ்வில்வ வனத்திலொரு மனையா
வருக், கில்லியற்றி நிலமாதி யீந்தவரைத தாபிகங்
ம், பல்லமார் தொழுவிலிங்கு பதிட்டைபுரி பய
னெய்து, நல்லசிவ பததாகளை நாட்டினுமப் பய
னெய்தும். (சஉ)

திருமூல நாதரமர் திருக்கோயி லலகிடடுப், பெரு
கார்வத் தொடுமெழுகிப் பிறங்குசுதைக கோலமிழ்
ன், மருவாரு மலர்ச்செல்வி வதிந்தவர்மா மனையெ
ங்கு, மொருநாளு மொழியாமே யொண்பொருளா
லலகுகரிக்கும். (சங)

திங்களவிழா வருடவிழாத திவசவிழா விவைபுரி
ந்து, வெங்கடுவா லலங்கரித்த மிடறுடைய வில்வ
வனத், தங்கணரை வழிபடுவோ ரகன்மனையி லொ
ழியாமே, மங்கலநல வினைத்தொழிலகள் வைகலு
மவை கலும்வளரும். (சச)

எம்பெருமான் வில்வவனத் திறையவன்மா தவ
ராமரர், தம்பெருமான றிருவிழாத் தனி~~வி~~ரதந் தரி
சித்தோர், கொம்பனையா னொடுவிடைமேற் கொ
ணடுவரத் தரிசித்தோர், வெம்புமலங் கெடச்சீவன்
முத்தர்களாய் வீற்றிருப்பார். (சுடு)

செல்வமலி விலவவனச் சிவலிங்கத் தருட்பெரு
மை, சொலவகையின முறறுவதோ தூயமுனி வீர்
முனிவர், வல்வினைகள் கெடவேள்வி வளர்த்தபடி
கேண்மினென, நலவினைசெய சூதமுனி நயந்தெடு
த்து மொழியுமால். (சு௯)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௪௨.

வேள்விச்சருக்கம்.

திருமலியு மணிமாடஞ் செறிந்துபல வளந்துவ
ன்றித் தெய்வ நாட்டைப், பொருமிறைவர் தவத்
துறையிற் போந்துவினை முழுதிரியப் பூசித் தங்குப்,
பிருகுவங்கி ரகவசிடடன் கசியபனத் திரிகுச்சன்
பெருமை சால, மருவுகவு தமனிவர்க னெழுவருமா
தவம்புரிந்து வசிககு நாளில. (௧)

மாதவரன் னவர்மைந்தர் பாற்கவரே யாங்கிரசர்
, வளர்வா சிட்டர், காதல்செய்கா சிபராத்தி ரேயர்க

வுச் சர்க்கள்கவுத மீய ரென்றா, வோதுமீவ ரெழுப
(தினம் ருடங்கிருந்து தமமுனிது வுசாவி னூர்க, உ
தில்புரம் வனந்திகேத் திரந்திகழ்வி மானமைந்து
ஞ் சிறந்த தானம். (௨)

நெடுங்காலந் தமதறிவி னுயந்தாய்ந்துந் தெளியா
து னெரேலென் றேகிக, கொடுங்கால னுயாகுடித்
த கூததயாசே வடிகுழைக்கா தழகர் தம்பாற, க
டுங்காத லன்புடைய தாதையர்தா ளிணைவணங்கிக
கடாவி நின்றா, ரொடுங்காத கருணையினு லெழுவ
ருமற் றெழுபதின்மர்க குணர்த்தி னாரால. (௩)

எத்தகைய புரங்களி னும் பூவானூ ரெனும்புரமு
மிலங்கு கானி, னுததமமா கியவில்வ வனமுநதி க
ளின்மலர்க னூந்தி யோடி, முததெறியும் பறகுனி
யுந் தலங்களிற்சீர் முதிரான தலமுந் தெய்வச்,
சித்திரமார் சிகரத்திற் கல்யாண சிகரமுமே சிறந்த
வாகும். (௪)

வே லு.

அனையபுர முதலான வைந்துறுப்பு மிகச்சிறந்த,
தனைநிகரு மொருதானந் தககதிரு மங்கலமே, வ
னைபுகழ்சே ரன்பிலென வகுத்தவிரு தலத்திடை
யே, சினையவிழ்மென் மலர்ச்சோலை செறிதரவீற்
றிருக்குமால். (௫)

அத்தலத்திற் றிருமூல நாதரெனு மருட்பெயரி,
ஹுததமத்தி லுத்தமமா யொளிராகுயமபுச் சிவலிங
க, மெத்திசையி லுள்ளவாக்கு மினிதருள வீற்றிரு
ககு, மெத்தியவன் புடையீரும் வெட்டெனப்போ
யப பெறுகென்றா. (சு)

அகத்திடையே யெழுமகிழ்ச்சி முகத்துவழி யா
லலரத், தகத்தவதது ஞழுககின்ற தாதையர்சொற்
றமைகேளா, மிகத்துதித்துப் பணிந்தெழுந்து விள
ங்குமெழு பதினமர்களு, முகத்தினுநின் றருள்கொ
ழிககு முயர்ஞான தலமடுத்தா. (எ)

வேறு.

வார்ந்தபற் குனியிற் றேயநது மாபுளி கடன்க
ண் முற்றித், தோநதமெய் யன்பி னோடுந் திருமூல
நாதர் முன்பு, நேர்ந்தபைங் காந்த மீர்க்கு நெட்டி
ருப் பூசி போலச், சார்ந்தனர் துதிச ளார்த்தித் தா
ழ்நதுமற நிதனைச் சூழ்நதார். (அ)

நங்குவந் தடுத்த லோடு மென்னென மொழிகே
ம் பார, நீங்கினா போலச் சிந்தை நிறைந்த மமம
ர்களி னீங்கி, யோங்கிய தாத லாலே யுயர்நதவித்
தலதது நாமே, வீங்கிய போகம் வேட்டல் விதிபு
மன் னுயர்வு மன்றே. (கூ)

காலவெல் லைகளி னீங்குங் கடவுளர் போக மெ
ல்லாஞ், சாலவன் பிறப்பின் மீட்டுஞ் சார்ந்துயிர்
தளாவ தன்றிச, சீலமெய்ஞ் ஞான னந்தந் தினைக்
குமந் நெறியோ காண, மேலென முயன்மெல்
லோரு மேவுறு கதிக டம்மால். (க0)

வித்தக யோக மாதிரி விளைத்திடு மழியா லின்ப, மு
த்தியு முகுந்த னாகி மொய்த்துவாழ் கதியு மன்றக்,
கைத்தெழு நமது வேட்கை கைகட வாம லின்
மே, யுத்தம மெய்ஞ்ஞா னத்தை யுறுநெறி முயற
ல வேண்டும். (க1)

மேதகு ஞான முக்கண் ளிமலரா லுணர்வ தன்
றி, யோதுயிர் வருக்கந் தன்ன லுணர்வதொன் றன்
மே யந்தச், சேதனப் பொருளா யுள்ளார் திருவுள
மகிழும் வண்ணந், தீதறு வேள்வி யொன்று செய்
துமென் றதனைச் செய்வார். (க2)

இட்டிகை கொணர்ந்து வேதி யாதிக ளியல்பி னா
க்கி, யட்டொளி மணியாற் பொன்னாற் பாத்திர ம
னைத்து மாக்கி, மட்டுமிழ் சோம மாதிரி திரவிய வ
கைக ளெல்லாந், தட்டற வருவித் தனனோர் தனி
த்தனி தொடங்கி னார்கள். (க3)

வேள்விச்சருக்கம்.

வேறு.

இருத்து விக்களு மீண்டிய மானரு மெல்லாங்,
கருத்து மிக்குறு காதலாற் றீகையைக் கலந்தார,
திருத்தன் சன்னிதி தனிற்சிவ னூர்தமக் குரிய, பெ
ருதத * வேளவியைப் பேணுத றொடங்கிமற் றவர்
தாம. (கசு)

இட்டி யேபிர வர்க்கிய மககினிட டோம, முட்டி
லாவிதை யாதியாளு சமத்தைகண் முயன்ற, சட்ட
காலமுன் றினுஞ்சவ னங்கண்முன றினைபுங், கட்
ட நீக்குமோர் கற்பநூல் விதிப்படி கண்டார.(கரு)

வேறு.

காசில் சாம வேதியாகள கான மினிது தொடங்
கினு, ரேசி லோதிர கணத்தினர்க ளியற்றி னூர்கள்
சமுசனையை, யாசி லத்து வரிகணத்த ராத்து வர
மபண் ணினாநாட்டுந், தேச மலியெண் கோணமு
ரச் செய்த யூப மலங்கரித்தார. (கசு)

நானு விததெய வதப்பசுக்கள் பலவு நானால் யா
ததிட்டா, ரானு மறையின் மந்திரத்தா லவற்றைப்
படுத்தி வபையெடுத்துக், காணர் தழலா குதிசெய்
தார் கரைந்த வேளை யங்கத்தி, னானு குதியும் விதி
யானே யுளுற்றி னூர்கள் வழுவாமே. (கஎ)

* வேளவி-சைவசத்திரயாகம.

நிபந்த

வேள்விச் சபையி னுள்ளாரை விற்றந்த வேளை ய
நதணரை, யாள்வித தகனென் றேகுறித்திட டாற்
றப் பூசை யியற்றினூர், கேள்வித துறைமா தவர்த
மபாற் கிளந்த பாக மினிதேற்று, வாள்விட் டெறி
க்கு மணிமவுலி வான நாடர் மகிழ்கூர்ந்தார்.(கஅ)

ஆமலன வில்வ வனநாத னமரர்க் கமரன் றனைக்
குறித்து, விமல வேள்வி மாதவர்செய விளகக மு
ரைத்தா முனிவீரகாள், பமர முரலு மலாக்கடவுள்
படாந்த படியுங் கேண்மினென, வுமிழ்தன் கவை
யி னமிழ்தமென வுரைக்குஞ் சூத மாதவனே(கக)

வேளவிசசருகக முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம்-ககக.

பி ர ம ன் வ ர வு ச் ச ரு க் க ம் .

இன்னண மகந்தவ ரியற்றுழி யுலோக
நன்னாவள நோககநறு மாமலரின மேலான்
தன்னியலபி னுற்றனது லோகமதி னீங்கி
யன்னமிக லூர்துவெளி யாற்றினியல கின றான. (1)

வில்வளரு மாடமலி வில்வவன நேரோ
பெலவளரும வானெறி யியங்கலுது காலேக

கல்வரை யெனக்கடவு மன்னமசை யாமே
நிலவினைய தாயதுதன் னெஞ்சமுளை வெயத. (உ)

முன்பினிரு பககமிரு நாற்றிசையு முட்டி
வன்புகுறை கின்றமட வனனமதை நோக்கா
வென்படுவ தீதென விலங்குமுடி வேத
னன்பினொடு பார்த்தன எனகனற்புவி தன்னை. (ங)

பார்த்தளவில் வில்வவன நாதரெதிர பண்ணுந்
தோததாவிழை யாகுதிக டம்புகை முகத்தி
னார்த்தவவா வாயினமறை யஞ்செவி நிறைத்த
தோரத்திது சிறந்ததல மாகுமென வுனன (ச)

வேறு.

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வறிசய மனத்த னாகி,
வெசசென லொடு தண்மெனென நெழுநதவோ விள
ங்குமெயய, னுச்சியிற் குவிதத கைய னெலிமறை
துதிக்கு நாவ, னசகிய லூதி விட்டு நண்ணினன்
பூவா னுரை. (ரு)

பெருமறை வாதஞ் சில்லோர் பிரமவா தங்கள்
சிலலோர், கருமவா தங்கள் சிலலோர் காழறு ஞா
னஞ் சில்லோர், மருவிய துணிதஞ் சில்லோர் வழ
ங்கிய நீதி சிலலோர், பொருளிலகற் பங்கள் சில
லோர் புராணவா தங்கள் சிலலோர். (சு)

சிலர்களா கமத்தின் வாதஞ் சிலர்வியா கரண வாதஞ், சிலர்மிகு நிகண்டின வாதஞ் சிலர்கள்காப பியத்தின் வாதஞ், சிலாகண டகத்தின வாதஞ் சிலரலங் கார வாதஞ், சிலாதனு வேத வாதஞ் சிலரேனைக் கலையின வாதம். (எ)

இவ்வகை வாத மெல்லா மிருடியர் செயயா நிற்பச், செவ்விய தெய்வ வேள்வி சிறந்தெதிர் விளங்கித் தோன்ற, வவ்விய மகனற சிந்தை யயன்மிக மகிழ்ந்துவல்லே, கௌவையம புனலிற் றோயந்து கடன்கழித் தடுப்பச் செனறான். (அ)

இனிதுற வேள்வி யாற்று மிருடியர் முதலோரெல்லாங், கனியொடு கந்த மூலங் கையுறை யாக வேந்திப், புனிதமென மலரி னனைப் போந்தெதிர் கண்டா ரன்ன, னனையவர் தமமைக் கையா லமைத்துயர் கோயில புக்கான. (க)

மாதவர் மருங்கு சூழ மந்திரம் புகுந்த வேதன, நீதற வெதிரே தோன்றுந் திருமூல நாதர் செய்ய, பாதபங் கயத்தின் வீழ்ந்து பணிந்தெழுந் தாடிப் பாடிக், காதலின வலமவந் தெனனைக் காததியென்றிராது பினனும். (க0)

இத்தலப் பெருமை சற்று மெண்ணுற வெளியனேற்குப், பததிதந் தருள வேண்டிப் படர்கிறை

யன்னந் தன்னை, யுத்தம் பெயரா வண்ண மும்பரித்
றடையசு செய்தாய், பொததுமென் பிழையையீங்
குப் பொறுத்தியென றுரைதது மீண்டான். (கக)

அந்திலவந் தாற்றும் வேள்வி யந்தணர் முகத்தி
னோகி, யிந்தவைப பகததி னை ரின்னருட் குரிய
ரானீ, ரெந்தினி வேறப பாற்போ பெய்திடுங் கரு
மமெனனா, மந்திர வேள்விச சாலை மலாழகத
தோடு புககான. (கஉ)

சாலையை யடுதத லோடுந் தாபதர் தயங்குங் க
ஞசு, மாலைய மாக்கி னானு ககாதன மருக்கி யங்க
ண, மாலையி னுதவித் தீங்காய வண்கனி யாதி நல
சி, வேலையி னமிழத மெனன விழுததுதி விளம்பி
சு சொல்வார். (கங)

அன்னமிச் குயர்ததோ னீயிங் கடுத்தலா லமலர்
தம்பா, லென்னுமன் பில்லேனா செயபு மெழின்மக
முறற்ற றேயா, மன்னிய விலவ மூல வரதர்க்கு ம
கிழ்ச்சி யேயார், துன்னிய வனிகள் சாலசு சொரிந
துசெய வேளவி தனனால். (கசு)

நாங்களும் வில்வ மூல நாதனா ரருளால் வேள்
வி, யோங்கிய பயனைச் சால வுறறன மதுவு மன்றி,
நீங்கரும பிரபஞ் சத்தி னிகளமு மின்றே நீததாம

பாங்குதும் பரமா நந்தப் பரவையும் படிந்தா மெ
ன்றா. (கரு)

செஞ்சொலா வினைய கூறித் திசைமுக னோடு ம
ங்க, னெஞ்சிய வேள்வி யாற்றி யினியமா புண்ணி
யங்கள், விஞ்சுற வளருஞ் சுத்தி யேகனி தினத்தின
மெய்யார், மஞ்சனுக குரிய நெயதோய் வபையழ
ன மடுத்திட்ட டாரால். (கசு)

வேறு.

சனகாமுத லோரிதைஞ்சுந தமனியநா புரமலா
ததா, ளனகாமகிழ்ந துமையோடு மடனமழுவெள
விடைமேலா, வினமலியும் பூதகண மெமமருங்கு
மிகநெருங்க, முனிவாசொரி வபையவிதம முகங்க
மழ வெதிர்நின்றா. (கௌ)

சயசயவென் தேத்தெடுத்துத் தனிநெடுவா னி
டைநெருங்கும், வயநெடுவே லமர்ச்சொரி மலர்மா
ரி நிலமறைப்ப, வியமுழுதும பலரியமப வெதிர்நி
ன்றார் தமைநோக்கி, யயனோடுமா தவர்பலரு மஞ்
சலியோ டெழுந்திருந்தார். (கஅ)

ஆராத காதலி லனைத்தெலும்பு நெக்குடைய,
வேராட வுடன்முழுதும் விழித்துணைகள் பொழி
கின்ற, நீராகத் திடைதுமிர்ந்த நிறைநீற்றின் வண்

டவிடப், பாரார விழுந்தெழுந்து பன்முறைகுழந்
தேத்துவரால். (கக)

வேறு.

புள்ளா கியநால் முகனீண் முடியும் போரே ன
மதா கியமால் பதமுந், தள்ளா வலியுமனமுந் தலை
மைச் சலமுந் தளரத் துருவிப் பணியு, நள்ளா
ரமுதச் சுவையே சரண நரரா யினுந் மையிடு
த் துனாபால், விளளா தவிளங் கொளியே சரண
மெய்ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (20)

தண்ணூர் மதிவேயந் தபிரான் சரணந் தழலா டி
யசங் கரனே சரணம், பண்ணூர் தருவீ னேதரா ச்
ரணம் பணிமால் வரையின் மருகா சரணங், சுண்
ணூர் தருவா னுதலாய் சரணங் கடமா கரியீ ருரி
யாய் சரணம், விண்ணு டர்விழுத துணைவா சரண
மெய்ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (2க)

சங்கக் குழையாய் சரணஞ் சரணஞ் சங்கத் தலை
வா சரணஞ் சரணங், கங்கைச் சடையாய் சரணஞ்
சரணங் கங்கைத் தலைவா சரணஞ் சரணம், பங்கத்
துமைவாழ் பவனே சரணம் பங்கத் தெமைநீப் பவ
னே சரணம், வெங்கட் பணியா பாணு சரண மெய்
ஞ்ஞா னதலத் திறைவா சரணம். (2உ)

மணமார் தருவில் வவனத் தொளிநு மணியே
 நினதா னுறுமன பினரே, துணிவார் சமுசா ரவலை
 த திரளைத் துணியா வடியே முரின்பத் தியிற்றை, பி
 ணியாரா சமுசா ரநெடுந திணர்கள் பிறமும் பிறவிக்
 கடலைக் கடவாத், திணியா ரருளவான கரைசே ரும
 வகை செய்யாய சிவசங் கரவென றனரால். (௨௩)

வேறு.

இருடிய ரெழுபதின மருமிருண் மலவலி யினை
 நூறிப், பொருள்களி னுயரிய பொருளெனு மடிநி
 மூல புகுமாமே, யுருகினர் துதிசெய் வவருள மறி
 தரு முமைபாகர், தெருடரு மருளினே யருளிய திக
 ழ்திரு வுளமானா. (௨௪)

ஆடர்சிறை யனம்பெவளி வழிநடை தடையுண
 வயன்மேனி, யிடர்கெட வழிபட விருடிய ரவனொ
 டெஞ சியவேள்வி, நடவலு மிறையவர் வரவிது
 வினியவர் நலஞான, முடையவ னிடைபெற லு
 ணர்மினென் னுரைசெய முயர்குதன். (௨௫)

பிரமன்வரவுச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆசுத்திருவிருத்தம்-க அ சு.

ஞானவுபதேசச்சருக்கம்.

மாதவ ரெழுபதின் மருக்கும் வள்ளலார்
மேதகு ஞானமங் கருள வேட்டமை
பாதபங் கயப்பணி யலது பற்றருக
காதல்செய் நந்திதன் கருத்திற் றெள்ளினான் (க)

புடையெலா மிடைதரும் பூத நாதரை
யுடைதரு மமரரை யங்கண் வேறுற
மிடைதரு மெவரையும் விலக்கி னன்னோ
வுடையவன் திருவுளக் கருத்தை யுன்னியே. (உ)

ஒதிரு வினைச்சம முறறு நின்று
மாதவ ரெழுபதின் மருக்கு நாதரை
திதற வருள்விழி சேர்த்திக் கைததலம
பாதபங் கயமிவைப்பதித டாரசிரம. (ஈ)

திருவருள் மொடுத்தபின் நிகைப்பு நீங்குற
மருவிய னைமென வந்த தன்னையு
மருளினல் லதையறி யாத வாவியு
மிருண்மல வியல்பையு மியம்பப் புக்கனா (ச)

வேறு.

எண்ணி லாதன வண்டமற் றவையெலா மீண்ட,
நண்ணு மாயையோ சடநவின் மலங்கணமுன் று
னும், வண்ணம் வேறுற வவத்தையா தியினவருந
தான்மாப், பண்ணு வானல னருளிஞற் படைப்ப
வன் யானே. (ரு)

சிவனு ருத்திரன் சச்சிதா நந்தன்மே வேசன், ப
வன்ப ராபர னிற்குண னினமலன் பழையோ, ன
வைய றுப்பவ னெனமறை நனில்பவ னெவனோ,
வவனெ னத்தவ முனிவீரகா ளெமையறி மின்னோ.

அண்ட மோரணு ளெனப்பெரி தாயணு வண்ட,
பிண்ட மேபெனச சிறியதாயப் பெயர்தரா நிறை
வாய, விண்டி டாதமேய யருளிஞ லலதுமே வா
தாய்க், கொண்ட தாமெம தியல்பையா வருங்குறி
த் தறியார். (எ)

தும்ம னோர்புரி தவப்பய * னெண்டெளி தருள
ச், செம்மை யாதியி னவையவத் திருவுரு வெடுத்
தா, மெம்மை யோரந்தவ ரெமதிய லுருவமு மோ
ர்வரா, மம்ம ராளரில் வவையவ வடிவுமாய்ந தறி
யார். (அ)

விமல யோகமும் போகமும் வீடுமெய்ந் நூலு
மமர ராதியர்க் காற்றுமைந் தொழிலுமே னையவு
மெமது பாவனைத் திருவுரு வில்லையே விலவா
மெமது பாவனைத் திருவுரு வுண்டெனி லுளவாம.

இருண்ட வாணவ மகன்றவா ரறிவெம துருவாந்
தெருண்டு பார்மினோ செயதவ முனிவரீர் மலமாய

மருண்ட மாயையைக் கடந்தநா மாயையி னுருவம்
வெருண்ட வாருயி ரெனவொரு காலத்து மேவாம்.

மாயை யாலியற் றிடப்படு முருவெலா நிலையா
மாயு மாலெம துருவமென ஞானஹமா யாதால்
மாய னாதியர் மாயையி னுருவெடுத் தெடுத்து
மரபு நீர்மைய ரவாபதி யெனவர மாட்டார். (௧௧)

மாயன் மாமல ரயனிவா மாதவப் பயத்தான்
மேயி னாதிதி சிருட்டியென் றிவைவிளம பிவாக்கு
தூய தாகிய திதியொடு சிருட்டியுந் துடைக்கு [ந்
நாய னுகிய நமையன்றி நணனு வ திலையே. (௧௨)

அலகி லாதன வுயிரெனப் படுவன வவைதா
நிலவு மாணவத் தனபல நிழைந்தவா ணவத்தோ
டுலைவி லாக்கரு மத்தன பலவுரைத் தவற்றோ
டிலகு மாயைய பலவென மூவகைப் படுமால்(௧௩)

அனாதி முத்தன யிருப்பவ னரனெனு நாமே
யநாதி பந்தமா யிருப்பன வாருயி ரனைத்து
மனாதி முத்தன கியவெம தருளிநு லந்த
வனாதி பந்தநீங் குறவனு பந்தமு மடுக்கும். (௧௪)

உயிர்கள் சார்ந்ததன் வண்ணமா யிருப்பதுண்
மையினும், செயிரி னீககநாஞ் செறித்திடு மாயை
யே கரும, மயரி லாவவையி ரண்டையு மளவளாய்

மும்மை, மயரு மார்ந்தவை போக்கொடு வாவெ
லா மருவும். (கரு)

மறைக்கு மாணவத் தழுந்திய மாணுயிர் கலாதி,
நிறைககு ஞானமாய்க் கருமங்க ணிகழ்த்தியா னெ
னதென், துறக்க மேவிழிப பிரண்டுட னுடல் வெவ்
வே மெடுததுத, துறக்க நானில நமகமென் றிவை
தொறுஞ் சுழலும். (கசு)

மூல வாணவத் தாருயிர முயங்குநாள் காறு, மா
லு மாயையுங் கருமமு மஹமென மயக்கு, மேலு
மாயைதான் சுத்தமே யசுததமென றிரண்டாய்ச்,
சரல வேதனு வாதிரான சாகியுளு சாரும். (க௭)

கரும மென்பதா காமியஞ் சஞ்சிதங் காழ்த்து,
மருவி டும்பிரா ரததமூன் றாய்வரன் முறையே,
பொருவி னல்வினை தீவினை புண்ணிய பாவ, மொரு
வி லின்பதுன் பங்குளென் றென்றிரண் டாகும்.()

உருவத் தாற்கரு மம்பல வீட்டியு முருவங்
கருமத் தாற்பல வீட்டியுங் கலங்குவ தன்றித்
திருவத் தாமெம தருளினைச சேர்ந்துபே ரின்ப
மருவத் தானறி யாதுமும் மலத்துறு முயிரே. (கசு)
வேறு.

உழிதருமா ருயிர்க்கிரங்கி யனாதிசுருட் டியின்யா
மே யுலகத் தெங்குங், கழிசிறப்பிற் றலந்தீர்த்த மூ

ர்த்தியென வருக்கொண்டு கரிசு தீர்த்து, வழியரு
ஞஞ் சிவதரும மபுத்தியினும் புத்தியினுன மலிவி
த தப்பா, விழிவிலிரு சரியைமுத லெட்டானு மும்
மலமு மி றுதது மனமே. (௨௦)

கேவலமே சகலமிவை கீழ்ப்படுத்துக் கிளர்ந்தெ
ழுந்த வுண்மை ஞான, மேவுதலுஞ் சிலரென்பா
லிரவிவிழி யெனவொன்றாய விரவு வார்க, டாவி
லருள் வளர்சுத்த வைந்தவத்தையினுமுறையே சா
ர்வர் சில்லோ, ரோவிலருந் தவத்தீரென் றுரைத்தி
றைவா திருமூல லிங்கத் தானார். (௨௧)

ஆங்கடுத்த நான் முகனு மறைந்துதன துலகினி
றபோ யமாந்து வாழ்ந்தான், நீங்குதலை மழலைமொ
ழித் தேவியொடுந் திருமூல நாதர் தோன்றி, யோ
ங்கியமெய்ஞ ஞானமுணர்த தியமுனிவ ரனைத்தி
னையு முணர்ந்து தெள்ளித், தேங்குபர மானந்தப்
பெருங்கடலி னென்றாகித் திளைத்து வாழ்ந்தார். ()

அறங்கிளரு மவபிருத விட்டிமுடித் தலைதவழ்ப
ற் குனிநீ ராடி, நிறங்கிளர்வெண் பட்டுடுத்தார் நிகரி
ன்முனி வரர்நிசுளா புரியின வாழும், பிறங்கொளி
வேற் சுதவர்ம வேந்தனுமாங் கெய்தியவ பிருத நா
னந், திறங்கிளரச் செய்துமுனி வரர்மகிழ வந்தண
ர்க்குச செய்தான் றுனம். (௨௩)

அவபிருத நானமெந்தப் புனலிடைச்செய் யினு
மந்த வலங்கற் றெண்ணீர், சிவமலிவான் கங்கையி
னும் பயன்றருமென் றாற்சிறந்த பூவா ளுரி, னுவ
மையில்பற் குனிநதியி லவபிருத நானமுதச் செய்
தோர்க் கெல்லாந், தவமலியும் பயனினைததென றெ
டுத்துவனாந் தமரருக்குஞ் சாற்ற லாமோ. (௨௪)

வேட்டமனு வங்கியொடு .தத்தமிருக் கையைய
டைந்து விதியி னாற்றா, லீட்டுமர ணியிற்கடைந்த
வங்கியினை யுடன்கூட்டி. யினிமை கூட, நாட்டமு
று மாகுதிநித தலுமோமபித திருமூல நாதர் பாத,
மூட்டுமுளத் தினராகி முனிவரெல்லாம் பரவெளி
யின் முயங்கா நின்றார். (௨௫)

சிலநாளிங் ளுனமகல வுறங்கினவர் கைப்பொரு
ள்போற் செயல்க ணீங்க, விலகாத பேரின்ப மேலீ
ட்டின் செவ்வியது மேவ லோடுஞ், சுலவாத வறி
வினர்க ளங்கியினை யுளத்தொடுக்கித் துரியா தீத,
நிலையான சிவபோகத் தொன்றுகி யசைவற்று நெ
டிது வாழ்ந்தார். (௨௬)

முனிவரெழு பதின்மருக்குந் திருமூல நாதாரு
ண் முதிர்மெயளு ஞான, மினி துதெரித தருளியவா
றிதுவாகு மினியறததி னியற்கை வல்லீர், பனிமல
ர்க்கற் பகப்பொதும்பர் நிழலிருந்து விண்ணவர்தம்

இந்திரனருச்சனைச்சருக்கம்.

நூ

பதியாள் வேந்தன், கனிவுளத்தி னருச்சனைசெய்
கதைகேண்மி னெனசக்தன் கரைத லுற்றான், ()

ஞானவுபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உரு.

இந்திரனருச்சனைச் சருக்கம்.

அருந்தவப் பிருகுவி ஞர்வப் புத்திரன்
நிருந்திய மாதவச் சிவன னென்பவன்
பொருந்திம வரைப்புறம் பொதிந்த கானகத்
திருந்தருந் தவத்தினை யிழைத்திட் டானரோ, (க)

புண்ணிய வுடம்பெலாம் புற்று மூடிய
தொண்ணிறத் தளிாமல ருறுசு வைக்கனி
யெண்ணில துவன்றிய விணர்த்த தாருவுந்
திண்ணிய கொடிகளுளு சிதைசெய திட்டவே.(உ)

ஆன்னணளு சிவனஃக கமரு நானையிற் றை
ற ள்னிக ரிலாதசை யாதி யென்றொரு
மன்னவ னருந்தவ வரத்திற் றேன்றிய
துன்னிய பேரெழிற் றுகன்னி யென்பவன். (ஈ)

பாங்கியர் பற்பலா யிரர்தற் குழ்தா
வோங்கிய புறநக ருற்ற வவ்வனந்
தாங்கரு மகிழ்ச்சியிற் சார்ந்து தண்மணம்
வீங்கிய மலர்பல விரும்பிக் கொய்பவன். (சு)

முல்லையு மயிலையு முற்றுந் சூழ்தர
மல்லலம் புற்றது வயங்கக கண்டன
ளொல்லையங் கடுத்திதி னுளதி யாதென
வில்லியின் வழியினு லீனிது நோக்கினான். (௫)

நோக்கிய வில்லியி னோற்கு மாதவன்
மேககருள் விழியொளி திகழ்ந்து தோன்றலும்
பூக்குழற் சுகன்னிதான பொன்வண் டதெனத்
தூக்கையிற துரும்பினுற சுலாவிச சூனறனன். (௬)

விழியினைக் கெண்டலு மேவும் யோகமங்
கழிதர யார்கொலென் றறவ னோக்கினு
னெழின்மிகு மிரதியு மிணைகொ லோவெனுங்
கழிவனப் பினாளுருக் கண்ணுற றானரோ. (௭)

சிறையழி புனலெனச் சிறந்த மாதவ
னிறையழி யுள்ளக னெரேலென் றீர்ங்கதீர்ப்
பிறைறுதன் மடந்தைபாற் பெட்பச் செனறது
மிறைவளர் மாரனும் விசிகந் தூண்டினான். (௮)

தீதறு யோகத்திற் சிந்தை தீர்தர
வேதமங் கிழைத்ததை யாது மெண்ணலன்
மாதிடை யுளததினை மாட்டி னுனெனின்
மேதகு காமநோய் வெல்லற பாலதோ. (௯)

வற்றிய வுடம்பினன் மறுத்த வுண்டியன்
பற்றிய யோகினன் பழுவ மாதவ

னுற்றனன் காமநோ யென்னி லோவெவர்
முற்றிய காமத்தின முழுகி டாதவர். (க0)

வேறு.

மாரவேள சரங்ங்ள் பாய மையல்கொள் சிவன
னென்பான, வீரவே லனைய வரட்கண் விளங்கிழை
யவண்முன கையை, வாரமா கியதன னெஞ்சும பி
னனித மலர்க்கை நீட்டிப், பாரவான் புற்று விண
டு பார்விழப் பற்றி னானல். (க1)

துலங்கிய சுகன்னி யஞ்சித தொடிக்கரம் விதிர்த்
துத் தளளி, யலங்க லுங் குழலுஞ் சோர வலறிவோ
துதவி னுட, விலங்கரை மணிககாழ் சிந்த வினைச
சிலம பிரங்கி யாரப்பக், குலங்கெழு பாங்கி மார்தங்
குழுவிடை யோடி வீழ்ந்தாள். (க2)

நடுங்கிய வுடம்புங் காய்ந்த நாவும்வா ரிமைகள்
கூம்பி, யொடுங்கிய விழியு மோவா தோங்கிநீ னுயி
ரபபும் வீங்கிப், படுங்கவி னெஞ்சு நோக்கிப் பயந்
ந்தன ளிவளா மென்று, கொடுங்குழைப் பாங்கி மா
ர்கள் கொமமெனத தெருட்டி னாரால். (க3)

மார்பிடை யெடுததுப் புல்லி வருடிவேர் துகிலி
னெற்றிக், கார்பாந் தனைய கூந்தல கையினு லொது
ககி யிட்டிச், சோர்பனி முகத்து மென்கால் சுழல

வார் விசிறி யூக்க, வேர்ப்பவ ளாகி மெல்ல வேட
ரித் தடங்கண் விண்டாள். (கசு)

வேறு.

கையாறு சிறிதகலச் சுகன்னியய ருயிர்த்திருக்கு
ங் காலந் தன்னிற், சையாதி யெனுமிறையு மனைவி
யர்நா லாயிரவா தன்னைச் சூழ, வய்யான மெனச
சிற்றந்த வேங்குமந்த வனத்தினு விநோத மாக,
நையாத பெருங்களிபுத் தலைசிற்றபக கொய்யுளை
மா நடவிச செனாறு. (கரு)

கவனவாம் புரவியினின் றிழிந்துவனத் துள்ளு
றப்போயக் கலந்த காலேச், சிவனனீ டியபுற்றி னெ
திராதோன்றத் திப்பியந்திப பியமென் றோடி, யுவ
கையோ டுதகிறைஞ்சி யெழுந்துமுனி வரனெ
ளிரு முருவ நோக்கி, யவலமார் விழிப்புனல்கண்
டார்செயதா ரிவங்கிதுவென் றருகே பார்த்தான்.

கோற்றோடிகைப் பாங்கியருந் தன்மகளு மொ
ருங்கிருந்த குமுவை நோக்கி, யாற்றரிய விடரிவற்
கிங் காற்றினவ ரிவரேயென் றகததுக்கொண்டு,காற்
றினும்பூல் விரைந்தடுத்துத் தனித்தனிகூய் முனிக்
கிடுக்கண் கண்டார் யாரே, சாற்றுகவென் றுனறந்
தை பாங்கியர்யா னறியேன்யா னறியேனென்றார்.

எல்லாரு முனிக்கிடுக்கண் புரியாமை புரைத்து
ரைத்தங் கேக வல்லே, வில்லாளுங் கொடும்புருவ
ச சுகன்னியடி பணிந்தெழுந்து விளம்பு கினாள்,
செல்லாரு நெடுமபுற்றி னிலலிவழி யேமுனிவன்
செங்கண் டோனற, வெல்லாரபொன் வண்டென்
னத் துரும்புகொடு சுலாவினே நெந்தா யெந்தாய்,

அறியாமை யாலடியேன் விழியினே வண் டெனக
கெண்ட வறத்தின் மிககான், செறிவார்வெள் வளை
முன்கை தன்கரத்தாற் பிடிததனன்யான் றிகைத
துத் தள்ளி, வெறியார்ந்த மலர்ச்சூந்தற் பாங்கியர்
பால் வல்விரைந்து மீண்டு சேர்ந்தேன், நெறியா
ரு மனுவேந்தீத நிகழ்ந்தபடி யிதுவென்று நிகழ்த்
தித் தாழ்ந்தாள். (௧௯)

அந்தோவென் செய்தனையென் னாயினுமா குகனி
னிநீ யஞ்சே லென்னுச், கொந்தாரு மலர்கூந்தற
குமரியையங் கிரீஇமுனியைக் குறுகி யேத்தி, யெந்
தாயென மகள்பிழைத்த பிழைபொறுகக வேண்டு
மென விரந்தா னாகச், சிந்தாத கவலையெல்லாந்
சிந்திமுனி வரணிதனைச் செப்பினால். (௨௦)

வேறு.

மன்னர் மன்னரின் மாமகள் செய்பிழை
தன்னை யான்பொறுக் கத்தவ வேண்டினக்

கன்னி யைக்கடி செய்தெனக் கீமதி
நின்னை யுஞ்சபிப் பேனிது நீக்கிடின. (உக)

என்று கூறலு மேந்திலை வேலவ
என்று நானுமுய்ந் தேனவில் செய்தியை
யின்று சால முடிப்பலெந் தாயென
வொன்று மன்பி னுவந்திது செய்தனன். (உஉ)

முனிவ ருக்கு முடிகெழு வேந்தாகும்
புனித யோசர்க்கும பொற்ப முடங்கலுய்த்
தினிதின் யாரையு மீண்டுவித் தங்கிமுன
பனிம லாக்குழற் பாவையை நல்கினான். (உங)

செய்த வத்துச சிவனென பா னமதன்
கைத வத்துக கணைக்கதங் காற்றுவான்
பொய்தன் மனன புதல்வியை வேட்டவ ,
ணுய்தல் கொண்டுடன் வாழநதிருந் தானடே .

வேறு.

இவ்வாறு சிவனென்னு மிருடிமனை வாழ்க்கைக்
குச், செவ்வாய்மைத் துணையாகிச செய்பனியிற
றலைநின்று, துவ்வாத வமிழ்தனைப சுகன்னியொழு
கிடுநாளி, லவ்வார்தண் பொழிற்கானத் தகவினிதே
வர்களடுத்தார். (உரு)

ஆங்கொருசார் நினறவணங் கினைநோக்கி யடும
தனன், பூங்கணையா லலைப்புண்டு புரைபட்ட வுளத்

தினராய், மாங்குயிலி னிசைமருட்டு மழலைமொழி
த் திதலைமுலை, வீங்குபனைத் தோண்மங்கை விழி
யெதூர்நின் னுரைசெய்வார். (௨௬)

மாந்தளிரி னிறத்தணங்கே வரவருண னீநீதான்
காந்தருவ மடமாதோ கவினமிகுகின னரமாதோ,
வாயந்தவெழி லரமகளிர வனப்பின்மிகு வனப்பு
டையை, யேந்திளமென முலைகொடியே பிருநில
மா தோவல்லே. (௨௭)

ந்

மணிமுறுவற் சுந்தரியே மத்தகா சினிநீயா, ரணி
மிகுந்த வுன்னுடைய வருப்பினமென் முலைநோக
கிப், பிணியுழந்து தளர்ந்தனமயாம் பிறங்குமசு
வினிகேவர்தணிவருநோ யெமைத்தணப்பத் தண்
ணளிசெய் தருளென்றார். (௨௮)

உய்யாத பெருங்காமத் துரைக்கின்றார் முகம்பா
ரான், பொய்யாத நெடுங்கற்பிற் புறவடிநோக கின
ள்புகல்வான், சையாதி மகள்சிவனன் றன்மனைவி
சுகன்னியென்பே, ரெய்யாது விழைந்ததுமக் கெ
ளியேனல் லேனென்றாள். (௨௯)

வெறுத்தமொழி யான்மறுப்ப வெற்றவுடம் பின
ராகி, மறுத்தபுதே வர்கண்மொழிவார் வராநோக
மடமாதே, யறுத்தவிள மையும்வனப்பு மழகியவெ

ம் பாலுளததை, நிறுத்துவிழுத் திடினன்றோ நின்
பெண்மைக் குறுபயனும். (௩௦)

நரையெழுந்து திரைவிழுந்து நனிமூத்த தாப
தலு, லரையன்மக ளானவுனக் கார்வநிரம புவதா
மோ, வரையனைய மணிமுலையாய் வழாககற்பி னி
லைவழுவிப், புரைபடுமென றுலதுவும போசாமை
புகலகசேள். (௩௧)

எடுத்தவுடற் கேயன்றி யின்னுயிர்க்கு முறையி
லலை, யடுததொளிரித் தடத்திடைபுன னன்பனுட
னிருவேமுந், தொடுததபெருங் காதலினுற்றோயந
தெழுந்தான் மூவருககு, மடுத்தவெழி லுருவொப்
ப வயங்குமதா நெடுங்கண்ணைய. (௩௨)

எங்களுரு மூன்றுள்ளு மெவ்வுருவி லுனக்கா
வந், தங்குவதோ வவ்வுருவே தழீஇக்கொள்க வெ
னவுரைததாரா, திங்கணுதற் சுகன்னியொன்று
செப்பாது மதித்தேகி, யங்கிகரி யாவரைந்த வனப
னுக்கெல் லாங்கிளந்தாள். (௩௩)

மாதவனம மொழிகேளா வருத்தமிகு மிவ்வுட
ம்பி, னேதமுமுந் திருக்கின்ற மிதுநீங்க விளமை
யொடு, மேதகைய வெழிலுருவ மேவுமெனி னத
ற்கப்பாற், போதனைய விழிமடவாய் போந்தபடி
காண்பாமால். (௩௪)

ஒல்லைபா யத்தேவர்க் குடன்படுதி யெனப்பொ
றுமை, வல்லமா தவத்தோன்றன் மனைவிதனை மு
னவிடுதது, மெல்லவே நடந்தாங்கு மேவுதற்கு
வழிக்கொண்டான, செல்லநீ ரம்மாதுஞ் சென்ற
வர்சொற் குடனபட்டான். (௩௩)

அவத்துறையின் வழியடைததிட். டமத்துறையி
ன் வழியொழுந், தவத்துறைமுற றியசிவனை
சாரந்தடுபப வெதிரோககிப, பவத்துறையி னுயர்
தேவர் பண்பினோடு மளவளாய்ச், சிவத்துறையின
வழியுயக்குந தீரத்தமுடன படிந்தனரால். (௩௪)

பூவமர்நது மணிதுறும்பு பொன்வரித்து மீளிர்
கரையின, மூவருமங் குடனேறி மொய்த்தபெரு
வனப்பினோடு, தாவரிய விளமைவலி தழைத்தோ
ங்கித் தேவர்கடம, பாவனைக்கும பகுப்பரிதாம் படி
யொப்ப விளங்கினார். (௩௫)

தூயபெருங் கற்புடைய சுகன்னியவர் தமைநோ
க்கி, யாயவென தருங்கற்புக் கழிவின்றே லென்னு
டைய, நாயகனே யெனக்கினனு நண்ணுகவென்
றுளத்தெண்ணிப், போயனைய சிவனனையே பூங்கர
ததாற் றழுவினான். (௩௬)

திப்பியமா கியவிளமை திகழ்வனப்பி னுருவாய
ந்த, வப்பெரிய சிவனனுமிக சழுகியமன் னவன்மக

ஞஞ், செப்பனைய மணிமுலைபுந் திணிநெடுந்தோள்
களுஞ்முங்க, வொப்பரிய பேரின்ப முற்றாபோ
லாயினார். (௩௬)

தலையாய வறிவினாக டரையவரே யாபிடினு, நிலை
யாதும் பிழையாரே னினையாதும் பயன்பெறுவ,
ருலைவாயின் விசம்பினர்க்கு முளளியது முடியாது,
கலைவாயந்த முனிகளிப்பக் கடவுளாகள சமழ்த
தனரே. (௪௦)

நாணலைப்பத தலைசாயத்தார் நலலவசு வினிதே
வர், பேணுமவர் முகத்தெழுந்த பிழையினை யெதிர்
நோக்கிப், பூணலைககு முலைமாதைப் புடை நீக்கி மாத
வததோன், மாணுருவ மளித்திரை மறவேனென் றி
துவிளம்பும். (௪௧)

வேறு.

தேவர் நோயறத தீர்த்திடுந் தேவர்கா னுமககு,
மேவு வேள்வியிற் சோம்பா னம்பெறு விதியைத்,
தாவில் வேள்வியொன் றியற்றியத் தககவேள வி
பில்யா, மோவி லாமலே புறுமவகை நாட்டுதுங்
கொண்மின். (௪௨)

என்று தேவர்கண் மகிழ்வுற முகமனோ டியம்பி,
வென்றி வேல்வல மேந்துசை யாதியை விளித்து,
கன்று வேள்வியொன் றுனக்கிரும் பயனுற நடா

த்த, லின்று வேட்டன மென்றன னவனெலா மிறு
த்தான். (௪௩)

அரிய மாதவ முனிவர ரளவிலர் தொக்கார், பெ
ரிய மாதவச் சிவனென் னுரைத்திடும் பெரியோ
ன், விரியு மாமறை விளம்பிய விதிப்படி யீசற், கு
ய வேள்வியொன் னுவப்பினே டுஞற்றன்மே யின
னல். (௪௪)

இருவ ராகிய வசவினி தேவரென் பவர்க்கும்
பொருவில் பாகத்தை நியமித்தான் பூசரர் பெருமா
மருவு காதலி னியமித்த மரபினைக் கேட்டா [ன
னருவி பாய்மத முகத்தயி ராவதப பாகன. (௪௫)

ஒளிறு வச்சிர மங்கையி லொய்யென வெடுத்துக்
களிறி வர்ந்துபொன் னுலகினைக் கழித்துநா னில
மேல், வெளிநில கேள்வியொன் வளாததிடும் வேள்
வியின் சாலைக், குளிறு வார்முர சொலியெழக் குழு
வொடு மடுத்தான். (௪௬)

திமில நான்மறை முற்றிய சிவனனை நோக்கி
யமரர் நாயக னங்கிகால் விழியொடு மறைவா
னிமல நாயக னுவப்புற நிகரிலா வேளவி
னிமல மாகநீ புரிவதை விலக்கிலேங் கண்டாய். ()

ஆண்ட வாணர்தம் மனைதொறு நித்தலு மலைந்
து, கொண்டெம் மேவலின் வயித்தியங் குறித்திடு

மமரர்க், குண்ட லாமவி யுதவலொட் டேனெனத்
தடுத்து, விண்டி டாதமா தவர்தமை நோக்கினன
விளம்பும். (௪௮)

ஆற்று வேள்வியி னந்தணீ ரகவினி தேவர்,சாற்
று வானவர் தம்வழி யொழுமும் விழிவை, யேற்
ற தேயலா லிருநிலத் தினுஞ்சரித் தீங்குத, தோற
று மானிடர்க் கொப்புறுந் துரிசினர் கண்டா.(௪௯)

நீபி ரன்னவர் தம்க்கனி நியமித்துக் கொடுத்த,லா
யி னீர்நாமக் கடாதுல கனைத்தினு மிறைமை, மேயி
னேற்சலால் வேள்வியில் விதிபபடி பாக, மீய லே
விலக் குதலென வியம்பதி காரம். (௫௦)

அவிதத வைம்பொழி யறவர்கா ளன்றொரு கால
ங், குவித்து வைத்தன சொடுந்துயர் கரந்துழந் த
னம்யாங், கவைத்தெ முந்தொளி ரெழுமணி நாவு
டைக் கனலேன், சவைதத நன்மொழி துருவி
யெம் பாலெடுத் துரைத்தான். (௫௧)

ஆத லாலவ னுதவிசெய தமைக்கருள் கூர்ந்திட்,
டோது வேள்வியி னமக்கரு கேயிருந் துண்ணக,
காத லாலவிப் பாகநாங் கற்பித்துக் கொடுத்தான்,
திதி லாதவச் செய்தியுங் கேண்மினென் றுரைப்
பான். (௫௨)

வேறு.

விருத்திர னுயிர்க்குறுதி மேவுதல புரிந்து
வருத்தமிகு வன்பழி மரீஇயொரு மடுககட
டிருததகைய தாமரையின் செவ்விமலர் நாளத்
துருததக வொளித்திட ருழந்தன மிருந்தாம். (௫௩)

நாயக னிழந்தவிள நங்கையரை யொத்து
மாயுமநி வாளரை யடாக்கழக மொத்து
மேயபனி மாமலா விளிந்தகய மொத்து
மாயிரு விசும்புலக மாயந்தது வனப்பு. (௫௪)

ஆயந்தமரர் கூடியகல் வானுலகம் வார்தோ
ளேந்துமொரு வேந்தனொ டிராமையெழிலென்றும
வாயநதிடுவ தினறுமுனம வைகியர சாண்ட
வேந்தனிலை வேறரையன் வேண்டுமென நாடி. ()

வாம்புரவி வேள்விபல வாய்மையொடு செய்தான்
தேமபயிலு மைந்தரு செறிந்தவுல கெல்லா
மோம்பியர சரனரிமை யுற்றுள னிவற்கே
யாமபரிச தென்றுநகு டற்கர சுறுத்தார். (௫௬)

ஆன்னவ னிருநதுவிசும் பாண்டுவரு நாளிற்
றன்னிகரி லாதசசி மாதுதனை வேட்டப் [ணி
பொன்னிழை சுமந்தொளிர் புலோமசையை நண்
நின்னலம் விழைந்தன னெடுங்கணரு ளென்றான்.

வேறு.

பொருவறு வனப்புச சான்ற புலோமசை கேட்டு மன்னன், கருதிய திதுவா லென்று கருத்திடை கருயும் வைத்துப், பருவர லொழியின் சொல்லாற் பசருவா ளரச ரேறே, யிருவிசும் பாள்கின் றூர் யா ரவரெனக் கிழைவா கண்டாய். (௫௮)

ஆயினு மரசு வாவென் றறையி ராவ தத்து, மாயிருந் தவங்கள் சான்ற மாதவ ரெழுவா காவப், பாயிருள் பருகுஞ் சோதிப் பன்மணிச் சிவிகை மீதுஞ், சேயிலை வேலோ யென்பாற் சேருதன முறைமை யாகும். (௫௯)

அல்லதூஉம் விரத மொன்றை யகத்துற நாடிக கொண்டேன், வல்லவா றதனை யாற்றி வரையறை வைக லெல்லாஞ், செல்லவே வேண்டு மென்று சில பக லிடைநீட் டிப்ப, நல்லவே மெல்ல வோதி நகு டனைப் போககிப் பின்னர். (௬௦)

குரவனை யடுத்துத் தாழ்ந்து கும்பிட்டுச் செய்தி யெல்லாம், விரிவுற வுரைத்து நின்றாள் வியாழமங்கதனைக் கேட்டு, வெருவரேன் முனிவர் சாப விளைவினா னகுடன் வீழு, மரவக லல்கு லாயென் றகற் றியா ரழலைக் கூவி. (௬௧)

இந்திர னிருககுந் தேய மிலைப்புரை கிளைத்துக்
கொண்டு, வந்திடு கென்றங் கேவ வயங்கழ லமர
னடி, நந்தமை யரிதிற் கண்டு நகுடனங் கூக்கு மா
று, மந்தணா பெருமான் சொன்ன வார்வமு மனை
த்தும் விண்டான். (சுஉ)

ஆம்மொழி கேட்டுத் துன்பத் தாழ்ந்தநா முவ
கை வெள்ளம், விம்முற வெளிக்கொள் சாலை வேந்
தனா நகுட னையா, தமமடி வணங்கிப் போற்றித் த
ன்குறை யுரைப்பத் தெனசொற், செம்மன்முன்
னா வைவர் சிவிகையைக் காவிச் சென்றார். (சுங)

புற்புதப் போகம் வேட்டுப் புங்கவர் தம்மையே
வு, மறபவுள் ளததா னன்னா செயலினை யருளென்
மெண்ணன், சற்பவென் றிருகாற் சொன்னான் றழ
லெழ விழித்துச் சாபம், வெற்பொடு கடலை வென்
றான் விளைத்தன னகுடன் வீழ்ந்தான். (சுச)

குறுமுனி கிவகுளித் தீயாற் கொற்றவே னகுட
ன் வீழ்ந்து, மறுகிய செய்தி கண்டோர் வழியிடை
யுரைப்பக் கேட்டு, நறுவிரைக் கற்ப நாட்டை நண்
ணிஞ் செங்கோ லோச்சி, யுறுமழ றனக்கும் பா
க முதவின மாத லாலே. (சுரு)

அவ்விய கவ்வியங்க ளனைத்திற்கு முதல்வன் யா
மே, செவ்விய முனிவர் காணந் திருக்கவர் நகுட

னையர், வெவ்விய வெகுளித் தீயால் வீழ்ந்தன னெ
மக்கு மாறா, யிவ்விடைப் பாக மீயி னிடருழப் பீர்
க ளென்றான். (௬௬)

வேறு.

தருக்கி னுனிது சாற்றலு மிந்திரன்
வெருக்கொள் சிந்தைய ராயினர் மெய்த்தவர்
பொருக்கெ னச்சிவ னப்பெயர் பூண்டவத்
திருக்கொள் சிந்தையி னுனிது செப்புமால். (௬௭)

புகழ்செ யந்தணர் பொங்கிய வெப்பினு
னகுடன் வீழ்ந்தன னென்று நவிற்றினே
புகரி லிம்மொழி பொள்ளென விங்ஙனே
யிகவ தாக வியம்பினே புத்தியை. (௬௮)

எங்க னுக்கதி காரங்க ளில்லெனப்
பொங்கிப் பொங்கிப் புகன்றனை வேதியர்
துங்க வாக்கிற் றுயர்நகு டற்குநீ
தங்கு நற்றுணை யாவது சத்தியம். (௬௯)

இரவி தன்கிர ணத்தெரிக் குந்⁴⁹தல்
விரிசு வாலையி னுல்வினிக் கும்மா
சுரிய தண்டத் துலைக்குநல லந்தணர்
சரத வாக்கிற் றகிப்பர்கள் காண்டியால். (௭0)

காள கூடங் கலந்த வுயிர்கொ ளும்
வாளு நேர்ந்த வெருத்தன் வலிதெறு

மாளு மாமறை யந்தணர் கோபத்தீ
மூளின் யாவு மொருங்கு முடிக்குமே. (எக)

தரும மூலதத தாகிக் தழைக்குமாற்
பெருமை வைவகம் பேணுமத் தன்மமும
பொருவில் வேதம புகன்றது வேதமு
மிருமை யந்தணர் தம்வயத் தென்பவே. (எஉ)

ஆனைய தன்மைப ராதலின் வச்சிரா
வினையின் விண்டு விளங்கிய வந்தணர்
நினையு நெஞ்சினு நித்தலு மியாவரும்
புனையு நன்மைகொள பெறற்புறு தேவரே. (எங)

தேவர் காவல செல்வச் செருக்கினுள்
மேவு மாறு மதிதது விளம்பிலை
யாவ தெனனைநின் னாற்றலி னூழிவட்
பாவி நீபின் படுவது காணடியால். (எச)

ஆற்று நன்றி யசுவினி தேவாக்குச்
சாற்றி னாந்தழல் வேளவியிற் பாகநீ
ரோற்று வைகுதி ரொன்றிதை யார்கொலோ
மாற்ற வலலர் வழங்குத றிண்ணமே. (எரு)

காம மாதி கடந்தவ னின்னணரு
சேம வான்மொழி செப்பி யிருவர்க்குஞ்
சோம பாணந் துலங்க நிறீஇயினு
னீம நேர்முகத் திந்திரன் காணவே. (எசு)

வேறு.

பாழி நற்றவ வல்ல வன்பகர் பாடி மன்ற நிறுத்
தலு, மூழி யங்கி யெனக்கி ளர்ந்துரு மேறு யர்த்த
வன் வேள்வியைப, பூழி செய்திவ னாவி யுண்டுபின்
போவ தன்றி விடேனெனச், சூழி வெண்களி றுந்
தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின னூர்த்தரோ. (௭௭)

கண்டு மாதவ ரஞ்சி யாசி கரைந்த னர்சிவ னம்
கழன், மண்டு வேள்வியி ன் முன்னி ருந்திடு மாற்ற
லர்க்குரு மேறனான், மிண்பு மேல்விழும் வச்சி ரத
தினை வெய்து நோசகின னபபடை, அண்ட நின்ற
து கற்பி னூர்விழிக் கஞ்சு காழுகா நெஞ்சென. ()

புவனம் யாவு நடுங்கும் வென்றி புணர்ந்த வச்சி
ரம் வீண்படச், கவன மாஸ்களி றூர்ந்து டன்றவி
ண் காவன் மன்னவ னோக்கியுள், ஞவகை யாண்
மைநல் வீர மாகி யொருங்க விந்தற நாணிநான்,
சிவன னானவன் றீவி ழித்தவன் றீமை நோக்கி யு
ரைப்பனல். (௭௯)

மாகர் சூழ்தர விண்ணின் மேலிறை மாட்சி பூ
ண்டமர் வண்மையும், போக மார துகர்ந்தி டப்பு
ணர் செல்வ மும்புகல் பேதைநீ, யேக வாணையி
னீசர் பாத மிறைஞ்சு வேற்கிகல் செய்தனை, வேக

மாக வவற்றின் விண்டிடு கென்று சாபம் விளைத்
தனன். வேறு. (அ௦)

திருவும் வலியு மொருங்கிழந்து திவள்பே ரணி
யும பொன்னுடையு, முருவி னெளியு மிகக்கருகி
யுளேந்தா னிவ்வா றுலகனைத்துங், குருவெண் கு
டையி னிழல்பரப்புங் கோமா னிழியு மெனிலே
னோர், பொருளும் வலியு மழியாத பெற்றி யுளவோ
புகலுங்கால். (அ௧)

அந்தோ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பா னனைத்து மொ
ழிய விலம்பாடடாற், சிந்தா குலமுற் றழிகின்ற
செய்தி சிலநாள் கழிந்தன்றே, கொந்தா ரழன்முன
னகவினிக்குக கொடுப்ப தழுக்கற் றிந்திரனா, நந்
தா வலியும் பெருந்திருவு மன்றே நழுவ நலிந்த
மையால். (அ௨)

வீடாச் சாபத் தொடக்குண்ட விண்ணோர்க் க
ரையன் விரைந்தேகி, வாடாச் சீர்த்திக குரவனிரு
மலர்த்தாள் வணங்கி யெறுழ்வலியு, நாடாப் போ
கப் பெருந்திருவு நழுவ வுருவும் வேறாகிக், கூடார்
க் காண்மை பெருக்கினேன குழையா தென்னைக
காவென்றான். (அ௩)

விளைந்த சாபத் தொடக்கினையும் வேந்த னுரைத்
த மொழியினையு, மளந்து குரவன் மொழிகுவா

எசு

பூவானூர்ப்புராணம்.

னமரர்க் கூரசே சாபத்தா, லுளைந்து பெரிதுந் தள
ராதி யுளுற்று கருமப் பயன்வந்து, வளைந்து விடி
ன்மற் றதுதுகர்ந்தே மாற்றல் வேண்டும் வைய
கத்தே. (அசு)

மூண்ட வினைய பெருந்துயர்க்கு முன்பே வினைநீ
முடித்திட்டாய், வேண்டி யெவர்க ளெக்கருமம் வி
ளைத்தா ரவர்க்கே யதுபயனு, யீண்டு மதனபின்
னிரங்குதலா லெனவந் துதவு முனபுரிந்த, மாண்
ட வினையு மிதுநீரும வழியுங் கேளென் றுரைசெ
ய்வான். (அரு)

வேறு.

இதங்க ளேபுரிந தின்புறு கின்றவன்
மதங்க ளேபுரி வானபொறி வெனறவன்
கதங்க ளாதி கடந்த கருத்தின
னுதங்க னெனறொரு மாமுனி யுத்தமன். (அசு)

பரந்த நீழற் பனச வனங்குலாய்
வரந்த னைத்தொளிர் வான்றலத தூடுபுக
கரந்தை தீர்க்கு மமிழ்தம் பெறகருறித்
துரந்த வாத வருந்தவ மூக்கினுன். (அஎ)

அரிய மாதவ வங்கி யெழுந்துலாய்
விரியு மாகததும் வெய்து கனற்றலாற்

இந்திரனருச்சனேச்சருக்கம்.

எரு

ல

பெரிது மாற்ற~~து~~ர் நின்னெனும் பேதுறீஇ
யுரிய தேவர் கயிலையை யுற்றனா.

(அஅ)

ஆல முண்டருள் செய்த வழுதனே
கால காலனே காம தகனனே

வேல மோல மொருமுலி மாதவச்
சீல வங்கி தெறுவதற காற்றிலேம.

(அக)

என்று கூறி யிறைஞ்சின ரெம்பிரா
னன்று நோக்கி நடுங்கலோ நுமபதி
சென்று சேர்மினென் றுனவர் சென்றபி
னன்று நின்னை யருடகணி னோக்கினா.

(கூ0)

மாத வத்தின் வதிந்த முனிக்குநீ
சாத லைத்தவிர்க குந்தனி வானமருந்
தீதல செயம்மதி யென்றருள் செயலுனைப்
போத விட்டனன புங்கவர் வேந்தனே.

(கூக)

போந்த பின்னருள் போற்றியவ் வாறுநீ
நாநி டாம விதநதொரு வஞ்சனே
வாய்ந்த நெஞ்சின மதித்த தளிற்பொதிந்
தேந்தி வானமிழ் தேகினை நீசனா.

(கூஉ)

தூர நின்று துலங்கிய மாதவ
வீர நின்றவிண் னோர்க்குங் கிடைத்திடா

வார நின்றதண் வானமிழ், தீயமிதோச்
 சார நின்றனை தாங்கினன் கொள்ளென்றாய். (கூ௩)
 வெள்ளை நீற்று விரதியுநீங்கிவன்
 கள்ளை யுண்ட களிப்பின் மொழிந்தனன்
 றள்ளு நீசன் றனக்கமிழ் தெருவன
 றள்ளு மென்றது நாடி யுணர்ந்திலன். (கூ௪)
 செஞ்சொல் விண்டின் சேயிடை நீங்கெனக்
 கஞ்ச மென்கரங் காட்டி முடுககிணை
 வஞ்ச முற்றியு தென்று மதித்துநீ
 யஞ்ச நெஞ்சினை போன்றகன றோடினாய். (கூ௫)
 வேதம் யாவும் வினங்க வுணர்ந்தவ
 னோதி யாலுணர்ந் தானுறு கைதவம்
 பேதை பேதைநம் பிஞ்ஞக னுணையி
 னீதி நின்றில னீள்வினைக கோட்பட்டான. (கூ௬)
 அந்த விர்திர னந்தணர் சாபத்தால்
 வெந்து வெந்து விழுத்தகு செலவமு
 மைந்து நீங்குக வச்சிர முமவலி
 சிந்து கென்று செயிர்த்துரைத் தானரோ. (கூ௭)
 உருத்து ரைத்த வுதங்கநன் மாதவன்
 பெருத்த சாபம்பின் சென்று பிடித்தலு
 மருத்த மாதி யனைத்தையு நீங்கிநீ
 வருத்த முற்றனை வானவர் வேந்தனே. (கூ௮)

தவறில் வேதியர் தம்மை யவமதித்
துவகை நீக்கி யொழுகுகின் றானெவ
னவனை யபபொழு தேயருங் கேடெலா
துவர வநதுறச் சுற்றிடு மென்பவே. (கூக)

மறைவல் லாளன் மறலி வெகுளினு
நிமைய வையினு நீடுறத் தாககினு
மிறுதி செயயினு மேங்கச் சபிககினு
மறிவி னூர்வழி பட்டே யகலுவரா. (க௦௦)

மலங்கச் சீறலும வைதலுந் தாககலுங்
கலங்கச் சாபங் கரைதலுங் கோறலு
மிலங்கும வேதிய ரென்று மொருவராற்
துலங்க வெயதுறுத் தப்படு வாரநர். ல (க௦௧)

வேறு.

ஆத லான்மறை யாய்ந்த வந்தன
ரோது வாயமொழி யொன்றி னானிதோ
வேத மெய்தனை யேத நீங்குமா
ரோது கேமது வுவந்து செய்ம்மதி. (க௦௨)

துஞ்ச னீக்குவா னமிழ்தந் தொல்லேநாள
விஞ்சக கொண்டவண் மேவி வைகினா
சஞ்ச மேவிய கடவு னாரண
னஞ்சம் பன்றியா யன்று தேடினார். (௧௦௩)

அனைய காரண மதனை புன்னியே
யினிய வானமிழ் தெயத லாமென
நினது வஞ்சனை நிகழ்ந்த பின்னரு
முனிவ னவ்வழி மொய்ம்பின் வைகினான். (க௦௪)

நீரி னான்மிக நிகழ்ந்த சேற்றினை
நீரி னல்லது கழுவ னேருமோ
வோரும் வேதியர் சரப மொன்றினாற்
நீரு மோவவர் தீர்க்கி னல்லதே. (க௦௫)

உதங்க னென்னுமவ் வுறுவ ரன்றனாக
கிதங்கொள் வானமிழ் தேந்திச சென்றுநீ
கதங்கொ ளாவகை கனிந்த மென்மொழி
விதங்க ளான்மகிழ் வித்து நல்குதி. (க௦௬)
வேறு.

மலர்ந்தகம லத்தவிசின மங்கையங்கண் வீற்றிரு
ந்த, வலர்ந்தகடுக கைத்தொடையா ரடிமலர்ப்பூ
சனைபுரிந்து, நலந்திகழ்மா யவன்மரப நண்ணின
ளா தலினந்தத், தலந்தனையா வருமொழிவர்தகு
ந்திருமங் கலமென்றே. (க௦௭)

மங்கலேச் சுரரமுதேச் சுரரென்ன வளர்நாமத்
தங்கணே வீற்றிருந்தா ரவர்தம்மை யினிமேலே
தங்குசீர்த் துவாபரத்தி னந்தத்திற்' சைமினிசோ
பொங்குமா தரவோடும் பூசித்து வரம்பெற்று. ()

வேறு.

ஏக மாக விருந்திசைகரு மினிய சாம வேதத்
தைச, சாகை யோரா யிரமாககித் தக்க கரும காண்
டமுநன, ஞா மீமாங் நசத்தானிச் சயிககப் பட்ட
தாப்பண்ணிப், பொகம வீடு வேட்டவாதம பொரு
ட்டு விளகரு வானதனல். (க0க)

தக்க பனச வனத்தாற்குச் சாம வேதீச் சுரனெ
னவுந, தக்க திருமங் கலநதனகருச் சாம வேத புர
மெனவும, பொகக மகன்றோ ரெடுத்திரைப்ப புல
வர்க் கரசே யததலதது, முகக னெருவா பூசனைய
ம முனிவ னருளாற் புரிந்தேகி. (கக0)

திருமங் கல்ததின் கிழககெலலை சிறந்த வில்வ
வனஞ்சால, மருவி விளங்கும் பூவாஞா வரைப்பிற்
துலங்க வெழுந்தொளிநு, முருவின் விளங்குங் கல
யாண சிகரத் திடையே யுறைந்தருளும், பொரு
வில கருணைத் திருமூல நாதர் தமையும் பூசிதது.()

ஹ
ஒருக்கும் பெரிய சாபத்தி னெழிந்து வலியும் பெ
ருந்திருவுளு, சிறகக வினிய திருமூல நாத ரருளாற்
சேர்த்தல்லல, கறுக்கு மனைய நகர்மேல்பாற் கவ்வி
பூதி யிரண்டென்ன, வறுக்கும் வரைப்பி னருச்சுன
நல் வனத்தி னடைந்திட டளகையர்கோன். ()

மாறா வெறுக்கைக் கிறைமையினை மருவ மதித
துச் சிவலிங்கத், தாறா டியசெஞ் சடைப்பெருமா
னடித்தா மரைகள் வழிபட்டான், கூறா நின்ற வத்
தலத்துங் குறுகி வழிபா டினிதாற்றி, வீரூர் துறக்க
நாடெய்தி விசுமபாண் டிருத்தி யெனவிடுததான்.

அருளி னுரைத்த குரவனமொழி யனைத்துங் கே
ட்டுப் புருகூதன், பெருகு முழுவ லுளந்தேச்சிப்
பெயர்ந்து சுதையுங் கரத்தேந்தி, வெருவு வினைகண்
முழுதிரித்து விளங்குந் திருமங் கலஞ்சார்ந்து,
பொருவின் முனிவன மகிழ்கொள்ளப் புகழ்சேர்
முகம னெடுங்கொடுததான். (ககச)

வேறு.

அடுத்திடு மமரா வேந்தற் கருக்கிய மாதிரலகி,
கொடுத்திடு மமுதம வாங்கிக் கொண்டபின் னுதங்
கன் சொலவான், கடுத்தவழ் குலிச வேலோய் கம
லனா தியர்கள் பூசை, தொடுத்திடுஞ் சாம வேதீச்
சுரரிதோ விளங்கா நின்றார். (ககரு)

இத்தகு சிவலிங் கத்தி னிறைவரைப் பூசித் தே
கி, யுத்தம வில்வ கானத் தொழுகுபற் குனிதீ ரத்
தீந், பொத்தொளி மணிப்பொற் கோயிற் புட்பலி
ங் கரைப்பே ரன்பு, மெத்திய வுளத்தாற் பூசை வி
தியுளி யாற்றிப் போற்றி. (கககூ)

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருளினைக் குயயந்
தன்னா, லெண்ணுறா திகந்த பாவம் யானிடுஞ் சாப
ந் தீமை, நண்ணுருச் சிவன்ன சாபம் யாவையு ந
ழுவ நீக்கி, வண்ணவான் செல்வ மெய்தி முன்பு
போல் வாழி யென்றாள். (கக௭)

மெய்த்தவ வுதங்க னுள்ள விருப்பொடு மகிழ்ந்து
கூறப், பொயததலை நின்று வஞ்சம புணாததினோ
னுவகை பொங்கிக, கைத்தலக் கனிபோ லாங்குக்
காட்சிதந் தருளா நின்ற, பைத்தலை யாரம் பூண்ட
பரமனைப் பூசை செய்தான். (கக௮)

ஆங்கருள் பெற்று நீங்கி யழகிய பூவா னாரைத்,
திங்கெலா மகலச் சாரந்து தெளிந்தபற் குனிநீ ரா
டி, யோங்குகல் யாண நாத ருவந்தருள் சிகரந தா
ழ்ந்து, பாங்குறு கோயில புக்குப் படிமிசை வீழ்ந்
தெ முந்தான். (கக௯)

உழுவலன் பிரப்ப வுன்புக் கொளிராதிரு மூல நா
தர், செழுமலர்ப் பாதஞ் சாலத் தெரிசித்துச் சிறி
யே னாங்கு, முழுவதும் பிழைத்தே னீங்கு முழுவ
தும் பிழைக்கும வண்ணம், விழுவிய கடைக்க ண
ல்க வேண்டுமென் றிரந்து போற்றி. (க௨௦)

திரவிய மனைத்துங் கொண்டு திகழ்மறை விதியி
னாற்றல், வாமலி புட்ப் லிங்க வள்ளலை யருச்சித

தேத்திப், பிரணவத் தோடுங் கூட்டிப் பிழையறுஞ்
சாந்தம் யாந்தம், விரவுமந் திரத்தை வேண்டு ம
ளவுங்கண் மணியா லெண்ணி. (க௨௧)

கோடிசெங் கதிர்க ளொன்றாக் குழுமிநி னறனை
ய தேசங், கோடிவெண் கதிராக ளொன்றாக குழுமு
சீ தளமு மொன்றாக, கூடின் றென்றிங் கோல
மேனியும் வாம பாகங், கூடிய வுமையுங் காளங் கு
டிகொளகண் டமுமுந் கண்ணும். (க௨௨)

தத்துவ வலியை வென்ற சனகரா தியர்கள் சூழ்
ந்து, கைத்தலங் கூப்பி யேத்துங் காட்சியு மாக
வெண்டோடா, ளத்தனை வில்வ மூலத் தமலனை யாது
ந் தோயா, முத்தனை யனைதது மாகு முதல்வனைத்
தியானஞ் செய்தான். (க௨௩)

இந்திர னிவ்வா றுற்றி யிருந்திடு நாளி லோர்நா
ட, சந்திரன முடியில வேயந்த சங்கர டெத்திரே
தோன்றி, யந்தரத் தரசே சாப மகன்றது திருவுந்
தேசந், தந்தனங் கொண்டு முன்போற் றமனிய வு
லகா ளென்றார். (க௨௪)

உய்ந்தன னுயந்தே னுனைன் றுருமுயர் கொடி
யோன் பல்கால், வந்தனை புரிந்து சால வலம்வந்து
கூதது மாடிச், சிந்தையி னுவகை பொங்கத் தெண்

புன லுழைப்பக் கண்கள, பந்தவல் வினைவிட் டோ
டப் பரமனை நோக்கிச் சொல்வான. (கஉரு)

கங்கையைச் சடையில வைத்த கடவுளே சரண
ந் தெய்வக், கொங்குயிர கடுககை மாலைக் குழகனே
சரணம் பசசை, மங்கையோர் பாசம் வைத்த வள்
வாலே சரண நாயே, னிங்குனைச் சரணஞ் சார்ந்தே
னெனபிழை பொறுததல் வேண்டும். (கஉசு)

பண்டெலா மடியே னாலும் பங்கயக் கடவு ளாலு
ம, விண்டுவி னாலு மேனை விண்ணவ ராலுங் கண்டு,
கொண்டிடப் படாத சிலக கோலநோ காட்டு நீல,
கண்டற்குத் தமிழேன செய்யுங் கைமமாறு காணி
லேனால, (கஉ௪)

வளங்கெழு ஞானத் தாலும வரமலி யோகத் தா
லும், விளங்கிய கருமத் தாலு மெய்த்தவ ராதி யோ
ராக, ஞானங்கொடு வழிபா டாற்று மொருபெருங் க
டவு ணின்பாற், றுளங்கலில் லாத வன்புந் துறுத்து
தல் வேண்டு மென்றான். (கஉ௫)

இரந்தபல் வரமு நல்கி யெம்பிரான் மறையு மெ
ல்லை, வரந்தரு மருளா லாங்கே வானிடை யிருந்து
நன்மை, சுரநதிடும் வியாழப் புத்தேள் சுரர்குடை
கவரி வேழ, மரம்பைய ராதி சார வமரர்கோ னனை
த்துங் கண்டான். (கஉ௬)

கண்டவன் மகிழ்ந்து தெய்வக் களிற்றினை நோக்கிச் சொல்வான், மெண்டிரை சுருட்டுந் தீம்பாற் சிந்துவிற்பிறந்த யானா, யண்டநாளு சார்ந்து வைகுமத்தகு சபைக்குச் சீமை, கொண்டிடா தழகு வாய்ந்த வருப்பசி குறுகா ளாயின. (கந௦)

வேறு.

உரைசேர் மறைதெள் ளியனாவி னொருமா திருக்கவிடங் கொடுத்தோன், புரைதீர் சபையி னடமாடும பொழுது புரூர் வசுவென்னுந், தரையா ளொருமா னிடவேந்தன் றன்னை விழைந்த காரணத்தால், விரையார் சுமலத் தொடைமார்பன் விளைததான சாப மதனாலே. (கந௧)

தெண்ணீர் வழக்க மொருநாளுந் திராப் பொன்னித் தென்கரையிற், பண்ணீர் மையின்வண் டிசை முரலும் பாரி சாத வனத்தெயதி, யுண்ணீர் மையினாலரியதவ முஞற்றா நின்ற வருப்பசியை, நண்ணீர் மையினு லழைத்தீங்கு நணுகா பென்று விடை கொடுத்தான். (கந௨)

ஆயிரா வதமங் கெழுந்துபோ யரிய தவத்தின் மனம்வைத்துப், பெயரா திருந்த வருப்பசியைப் பெயர்ப்பக் கருதி விளித்தார்த்திட், பெயரா வுடன்மேல் வளிபரப்பி யொழுகித் திரண்டு துளைவாய்ந்து, மயி

ரார் கரத்தால் வளைதலைத்து மலைத்துப் பிடித்தீ
ராத ததையன்மே. (௧௩௩)

அசைவற றிருபப வருந்தவத்தி னூற்ற விதுவெ
ன் றறியாது, விசையுற் றிழுத்து வழிஇ, உதாரச செ
ன்று விழுந்து மூர்ச்சித்த, திசையுற் றொளிரு மணி
யதன்மே விருந்த திடையே கழிந்துலகப், பசையற்
றவாக னேமபொறிபோற் பாரில் விழுந்து சிதர்ந்த
தே. (௧௩௪)

தகர்ந்து விழுந்த மணியாங்கே சகல வருவுந் தன்
னுருவாயத், திகழ்ந்த விறைவன சிவலிங்க வருவா
யத் திவன்கின் றதுமுழுமே, முகந்த வொருத்த லு
ருபபசியோ டுலுமென றிருந்த புருகத, னிகழ்ந்த
தறியா னீட்டித்த தென்னே யென்று நினைந்தெழுந்
தான. (௧௩௫)

பனிவான் விசுமபு முழுதளக்கும் பாரி சாத வன
ததேகி, நனிவீழந் தயாந்த வெண்களிற்றி னலிவு
நோகுகி யாங்கிருந்த, துனிதீர் கருணைப் பெருமானூர்
துணைததாண் மலாபபூ சனையாற்றி, யினிதா மயிரா
வதேச்சுரரென் றிட்டா னவர்க்குத திருநாமம். ()

கந்தங் கமழு மவ்வனத்துக கலந்த பாரி சாதேச
ர், முந்து மருளால் வெண்களிற்றின் மூர்ச்சை தீர்
தது மிகவெழுப்பி, வந்த பிரம சாபத்தை மாற்றித்

அக

பூவாளுர்ப்புராணம்.

தவஞ்செய் யுருப்பசியுஞ், சிந்தை மகிழ வுடன்
கொண்டு திகழ்ந்த மணிலிங் கமும்வணங்கி. (க௩௭)

மீட்டு மருளுக் காகரமாய் விளங்கா நின்ற பூவா
ளூர், கோட்ட மகன்ற பேரன்பிற் குறுகிப் பூசை
புரிந்து துத, னாட்டந் திகழ்ந்த திருமூல நாத ரு
ளாற் பரிசனத்தி, னீட்ட முடன்கொண் டெழுந்து
வோ யெழிலார் மருத வனஞ்சார்ந்தான். (க௩௮)

அளகை நகரின் வீற்றிருக்கு மரசன் பூசைக கரு
ள்புரிந்த, வளமிக் குயர்ந்த கயிலாய நாதர் தமை
யும் வந்தனைசெய, துளமிக் கெழுந்த பெருங்களிப்
போ டொளிர்வொன் னுலகம் புகுந்தின்பப, புள
க மரும்பு முலைச்சசியைப் புணர்ந்தங் கிறைமை
புரிந்திருந்தான். (க௩௯)

மகவான் பூசை புரிந்தபடி வழுத்தி னாமற் றினி
யிரதி, தகவே னெரிந்து விழுந்தவுருத் தன்னைப
பெறுமா வழிபட்ட, திகவா வண்ண மெடுத்துரைப
பா மென்று சூத மாதவத்தோன், முகவா ரிசமென
மலாலர முனிவர் தமக்கோ துவன்மாதோ. (க௪௦)

இந்திர னருச்சனைச்சருக்க முற்றிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௩௩.

இரதியருச்சனைச்சருக்கம்.

முக்கண யகர்தமை முனிந்து செய்திடுந்
தககனார் வேள்வியிற் சாராத வானவர்
மிக்கபா தகந்தனை வீரன் சாடினான்
பக்கிடா திருந்தது பாவ வெச்சமே. (க)

ஆனவப் பாவமு மகற்ற வெம்பிரா
னானமில் கருணையா னுலப்பி லாற்றலிற்
னானவர் குலமெலாந் தழைப்பத தாரகன
வானவர் பகைவனாய் வந்து தோன்றினான். (உ)

மறந்தலை நின்றெதிர மாய னுதியோர்
பறந்தலை முதுகிடப் படையின் வென்றுபின்
சிறந்தவா னவாதமைச சேரக் கொண்டிபோ
யறந்தகா தெனவிழி தொழில ராக்கினான். (ங)

ஆணையைச கடநதிடு மாற்ற வின்மையி
னாறு தொழிலையு நாளு மாற்றினு
ரேணழிந் தினியிருந தாற்றி லேமெனக்
காணுத லுறாவகை கரந்தி ரிந்தனர். (ச)

இரிந்தவர் திசைமுகத் திறையை யெய்தினார்
சொரிந்தனர் மலர்பதந் தொழுது தாழ்ந்தனா
பிரிந்திட லரியவெம பிழை நீக்கென
விரிந்திடும் புகழ்பல விளம்பி நினறனா. (ரு)

அந்தரர் தம்மொடு மடுத்துப் போற்றிய
விந்திரன் மொழிகுவா னிறைவ னேமிகு
மைந்துறு தாரகன் வயதத ராயெறுழ்
சிந்தின மேவலே செய்தி னைத்தனம். (சு)

வன்னியந் தேவனே மடைய னாயின
னன்னர்நீ ரெடுப்பவ னரலை வேந்தனே
துன்னிடும் வளியினுன் றுகளை முன்றிலவாய்
வென்னெலும் புளைதர விலக்கன மேயினுன். (௭)

சந்திரன் மனைதொறுந் தயங்கு தீபங்க
ணுந்தியேத் திடுந்தொழி னேன்மை சான்றனன்
பந்தம்விட் டகலப்பனா சாங்க மோதிடு
மந்தண னாயின னமர ரேங்குரு. (௮)

நாவறந் துளந்தடு மாற நாகநா
டாவகை புரந்தநா னவுணர் கோனவன்
மேவுழி மேவுழிப் பின்னர் மேவியே
சேவகஞ் சேனையோ டாற்றுஞ் சேவகன். (கூ)

வேறு.

எல்லார் தமக்கு மிடுந்தொழிலை யெடுத்துக் கூறி
விழிநீர்விட், டெல்லா நமக்குங் கொடுங்கன்ம மீ
ண்டி. நலிவ தென்செய்கே, மெல்லா நமையு முயந்
நெறியி னியக்கா யென்ன நான்முகத்தோ, னெல்

லார் தமக்கு மாதாவங் கியமபிப் போக்கி யிதுசெ
யதான். (ச௦)

மார னுடனே யுவனகத்தை மருவிப் பிரமன்
மொழிகுவா, வீரம வறந்த சருகருந்தி யினிய யோ
கத திடையறா, வீர மிகுந்த முனிவரர்தம் விழும
வுளத்துத தவவலியின், நீர மகற்றி மடவாரிற சே
ராகு மாண்மை யுடையோயகேள். (க௧)

ஆற்றன் மிகுந்த தாரகனை யழிக்கு மாற்ற லுடை
யவாச, டோற்றி யொழிந்தோர தொகையுள்ளுந்
தோற்றி யிருக்கின் றாருளாந், தோற்றி வருவார்
குழுவுள்ளு மில்லைச் சுடர்வெண் டிங்கண்முடி, யே
ற்றி யிருந்த தலைவனாரு ளெறிவே லிளவ லேயல
லால. (க௨)

குமரக கடவு ளவதரிக்குங் கொள்கைக் கேது
விலைதொடையிற, பமர முரலுங் குழலுமையாள்
பனிமால் வரையின் வளர்கின்றாள், சமர மழுவேந்
தியகரத்துத தலைவா யோகத் திருக்கினா, ரமார்
வெருகின வாய்க்கிளிபோன் றவுண ரலையா லழிகி
னரா. (க௩)

தேவ ரிடுக்கண் டிர்த்தருளுஞ் செவ்வேண் முரு
க னவ்வேனோ, மூவர் தலைவ னுமையானே முயங்கி

யருளு மவர்முயக்கம், யாவா நிகழ்வித் திடவல்லா
ர் நீயே வல்லை யிழைவினைச் சூப், பூவா கணையால் யா
வர்க்கும புணர்த்து மிழைபூண் டனையதனால். (௧௪)

ஆர்த்துப் பெருகிக் கரைகிழிய வலைத்துப் படரு
ம் பெருகுநதி, யீர்ததுச் செருத்தம் புனிற்றுவை
யிளங்கன் றலற வேகுங்காம், பாராததுக் கரையினி
ருந்தவர்கள் பலர்க்கும் பாவ முறாததனிற், நீர்ததுக்
கரையின விடவல்லான் செய்யா திருப்பி னவற்
குறுமே. (௧௫)

பணைத்துத் திரண்டு புடைபரந்து பனிவெண் ட
ரள வடந்தாங்கி, யிணைத்துக் குவிந்த முலையாரு
மெழுவிற் றிரடோ ளாடவரு, மணைத்துப் புரியுந
கலவிநின தானை வழிய தாதலினும், கணைத்துண் ட
ருப்புச் சிலைக்கரத்தோய் கரிசு நினக்காம புரியாயே
ல். (௧௬)

பண்ணப் பணைத்த பெருந்தவந்தான் படிவ மெ
டுத்த பயனறிவார்க், கெண்ணற் றொருவ ரழிதுயா
மெறியு முதவி யேயன்றே, விண்ணத் தமராக் கோ
ருதவி விளைத்த லெவர்க்குக் கிடைக்குமொளி, வண்
ணக் கலைவெண மதுகவித்த மாரா நினக்குக் கிடை
த்ததே. (௧௭)

விரைய வெழுந்து னங்கமெல்லா மேவக் கொடு
போ யுமைமாதை, வரைய வரிய தவத்திருந்த வா
தருருவினைங்கணையு, முரைசெய் கருப்புச் சிலைகோ
ட்டி யுகைத்து வருதி யெனவிடுப்பத், திரைசெய் க
டல்வார் முரசாராப்பச சென்றான நெனறற் றேரி
னன். (கஅ)

வேவது.

எம்பிரான் யோகிடை யிருந்த சூழலை
யும்பரார் மகிழுகொள ஓங்கத் தெயதிய
சம்பரா ரியினரு டாங்கி முந்துற
வம்பரா வசந்தமென் பருவம் வாய்ந்ததே. (கக)

தருவொடு ய்காடியெலாடு சருகு வீழத்தினம
பருவமென றளிரபல பரப்பிப் பலவகை
யுருவளா முகைமுகைத் துருபைந தேன்மலா
மருவெழ மலாந்தன மருங்க ரெங்கணும். (௨௦)

மந்தமா ருதஞ்சுனை மலிந்த நீர்பழந்
துந்துழி தளதததா யூழ்த்த பன்மலா
சிந்துபூந் தாதளாய்ச் சிறநது மென்மெல
வந்திவா னிறத்தினா ரருகு சார்ந்ததே. (௨௧)

மலர்தொறும் வண்டுதேன் மாந்திப் பேட்டொடுங்
கலவிசெய் திசைமுரல் காட்சி மிக்கன

விலைமலி கொம்பிடை யிருந்து கோகிலக்
குலமிசை படமிகக கூவி யார்ததன். (௨௨)

வேறு.

படையெனப் பட்ட மாதர் பலர்தொடிக் கரத்தி
லேந்துந்,தொடையமை வீணை நல்யாழ் தொடங்கி
ய விசையுங் கண்டத, தடையுறு மிசையு மொன்
றே யாமெனப் பாடி னாக,ளிடையிகத் து ளங்கப் ப
ல்லோ ரிங்கிதத் தாடி னார்கள். (௨௩)

மலர்க்கணை யைந்தும் வாங்கி வாய்ததது வென்
றி யென்னாக், கலக்கமில் லறிவா னந்தக் கண்ணுத
ற் சாமி மெய்யே,யிலககமாயச்சிருங்கா ரத்தின் று
றையெலா மினிது தோற்றி, விலககரு மதுகை மா
ரன் வில்லிடைத தொடுத்து விட்டான. (௨௪)

மதுவுமிழ் துளப மாலை மலரயன முதலா னோரை
சு, கதுமெனக் கவறறி வாட்டுங் கடுந்தொழிற் கா
ம வாளி, விதுவணி சடிவ மோலி வித்தகன மேற்
செல காலைப, பதுமமுன் னான வேளைப பனிமல
ராயே நின்ற. (௨௫)

விகாரமொன் றுனும் வாளி விளைத்திடா தழிவ
தேனு, மகாரமே யெனன வெங்கு மமர்ந்தரு ளம
லர் தம்மைத், தகாமனச் செருக்கால வெல்லச் சார்

தலா நெற்றிக் கண்ணான், மகாரமே குறுகி நினற
வார்கொடியானைப் பார்ததார். (௨௬)

அண்டகோடிகளை யெல்லா மரைக்கணத் தளவி
லீற்றி, லுண்டுதேக கிடுமபா லத்தி னொளிவிழிப்
பார்வைக காற்றல, சொண்டுநோ நிற்பார் யாரே
கொழுந்தெழு மங்கி தன்மேன், மிண்டிவீழ் துய்
யே யென்ன வெந்தனன காமவேந்தன. (௨௭)

பெண்ணினைப் புணர்ந்தா நென்னும பிள்ளையை
யுயிர்த்தா நென்னுந், தண்ணிய கங்கை மாதைச்
சடையிடைக் காரந்தா நென்று, மெண்ணுறு திகந்
தோராக் கெல்லா மிருமபொடி வாயி னடடி, யண்ண
லாங் காமன் வெந்த தறிந்தனா சேனை மாதர். ()

குழலொடு வீணை சோரக கொமமென விரிந்தார்
சிலலோ, ரழகிய துதலவே ராட வையவோ வென்
றார் சில்லோர், மழலை மென் கிளவி சோர மண்ணி
டை விழுந்தாரா சிலலோ, தழல்விழி வேங்கை கண்
ட தகரென வயாந்தாரா சிலலோர். (௨௯)

அடர்மல மூல மாய வடுத்திடுங் கரும மாதித்,
தொடாபெலாளு செயலி னீங்கித் துண்ணென விரி
ந்தா லென்ன, வுடல்சினச் சிலைக்கை மார னுடன்

முழு தவித லேடும், படர்தரும் வசந்த மாதி பாறி
ன செயலி னீங்கி. (நூ)

சித்தச னொருவ னேயோ சிவபிரா னுதற்கட் ட
யா, லுததம வுடலம் வெந்தா னும்பரார் தாமு மெ
லலா, மத்தகு மதவேள் வெந்த தறிந்தவப் பொழு
தே சாலப், புத்தியு முயிரும் வெந்தார் புகவினி யெ
னகொ லென்றா. (நக)

இரதியங் கறிந்தா ளந்தோ வென்னுயிர்த் தலை
வா வோவென, நரதன மணிபபூ னூர மருப்பிள
முலையி னீங்க, விரவிய மலர்பபூந் தொங்கன மென
குழ லோடுஞ் சோரக, கரதலத தொடிகள் சிந்தக
கவிழிணர்க் கொம்பின் வீழ்ந்தாள். (நஉ)

எறிந்தனள் கடகச் செங்கை யிருநிலங் குழியப்
பல்கான், மறிந்தனள் புரண்டு வாயவிட் டலறின
19.ரிவீழ் நெய்போற், செறிந்துகு கண்ணீர் மார்பிற
செறிதுகள் சுழுவா நிற்பப், பறிந்தநெட டுயிர்ப்
பு வீங்கப் பதைத்துள் மொடுங்கிச் சோர்ந்தாள்.()

எற்றினண் முலைக்கண் சேப்ப வெறிந்தனள் வயி
று வீங்கப், பற்றினள் பிசைந்து செங்கை பன்மு
றை நெரித்து வைகிக், சுற்றைமென் குழலுங் கை
புங் கண்ணிழி புனலு மண்ணின், முற்றுறத துழா
வி நிற்ப முகம்புலர்ந் தவலித் தாளால். (நச)

வேறு.

என்னு ருயிரே யெனகண் மணியே யெனக்கோ
ரருந்துணையே, நினனு தரவா லுயிர்வாழ் வன்றி
நிலையொன் றறியேனை, யொன்னு ரெனவே கைவிட
டாவா வருவங காட்டாதே, யன்னு வன்னு யாங்
குப்போந் தாய வலததெ னைவிட்டே. (௩௫)

ஒராயிரங்கண் மகவா னுறுமா றுடலும் பெரு
வலியு, நீரார் கமலத் தயனா மகளா னிறைசோர்
தரச்செய்யும், பேராண் மையுமால் சுடுகாட டலை
யப் பித்தேற் றியதிறமும, வாரா முலைபங கினரு
க் கறுமோ மாயம புரிதீயோ. (௩௬)

பஞ்சரா தருமெல லணையிற் கலவி பயிலும் வி
னையாட்டி, னெஞ்சரா மகிழ்வா னிறைபூஞ் செண்
டா னிறத்தி லெறியேனே, யஞ்சா தணிமென் றெ
டைகொண் டோச்சு மதுவும் புரியேனே, யெஞ்
சா தரைநாண் வாங்கிககரங்கள் யாத்து மறியேனே.

ஊடற் கனலா லுளமவெந் தழிவுற் றுளையும்
பருவததும், வீடற் கரிய நினதின் மொழியான்
மேவுற் றிடுதூதும், வாடிச் சுழியச் சினவிக் கொடு
ஞ்சொல் வழங்கி யறியேனே, நீடற் கரிய விழிசே
ந் தடுத்த நினைபும் பாரேனே. (௩௭)

உள்ளக் குறிப்பங் கிலதேற் கலவி யுஞ்றுங் கா
லத்துங், கிள்ளிக் சுடித்துப் புடைத்திட் டிதுக்குங்
கிளர்நல் வீளையாட்டுங், கொள்ளப் புரியேன் கு
றையுண் டெனினும் பொறுத்துக் கொள்ளாமே,
தள்ளிக் கரந்து தளர்வேற் கிரங்காய தகுமோ விது
தகுமோ. (௩௬)

கலவித் தொழிலிற் சுலைநல் லணியுங் கையா ன
னிதிருத்திக், குலவிக் கணமும பிரிதம் கிசையாக
கோமாற் கிதுபொழுது, கலவித் தரையிற் குழன்
மா சடையச சுடாமெய யணியழிய, நிலவித துயர
த் தழிவேற் கருளா நிலைவந தமையென்னே. (௪௦)
வேறு.

மெலிந்துயிர் முழுதுஞ் சாம்பி மேதகு மிரதி
மெய்ச்சீர், நலிந்தழிந் திரங்கு மெல்லை நாரத முனி
வன் போந்தான், பொலிந்தவல விடும்பைச சேற்
றுட் புதையுண்டு கிடந்த நெஞ்சம், வலிந்துகொ
ண் டெழுந்து மெல்ல வணங்கினண் மாரன தேவி.

பெருகிய துன்பத் தாழ்ந்து பெண்கொடி யரற்
ற லோடு, முருகிநீ ராகியோட லுற்றன மரங்க
ளெல்லாங், குருகினங் கண்ணீர் வாரக் குலைந்தன
கறித்த பைம்புன், மருவிய வாய வாகிமானின மய
ங்கி நின்ற. (௪௨)

நெட்டுயிர்ப் புலைவா யிட்ட நெடுங்குரு குயிர்க
குங் காற்றின், வீட்டனள் கண்டம் விம்ம விம்மி
னள் கொழுகொம் பிலலா, மட்டினங் கொடியி னொ
ல்கி மருங்கொரு மதலை பற்றி, மொட்டின முலையி
ற் கண்ணீர் முகிலெனப் பொழிந்து நின்றாள். ()

நின்றவண் முகத்தை நோக்கி நிரம்பிய கருணை
கூர, நன்றிசை யெழுப்பும் வீணை நாரத முனிவ
ன் வேய்த்தோண், மனறலங் கூந்தற் செவ்வாப்
வனமுலை யிரதி து ரபத, தொன்றுதல் வேண்டா
வென்று தேற்றின னுரைக்க லுறறான். (சச)

செயவினை துகர்ந்தா லன்றித் தீர்வகை யில்லை க
ண்டாய், நைவினை யதனும் பின்னு நலிவதே யன்றி
வேறிங், குயவினை யுதுவ துண்டோ வ்ய்வகை யு
ரைப்பக் கேளாய், கைவினைச் சிலையின் வல்ல காம
ற்குப் பிறவி மூன்று. (சரு)

தளவுறழ நகையாள் பாகஞ் சார்ந்தவ ரிடத்தி
லொன்று, துளவமா லிகையான் பாங்கர்த் தோன்
றிய பிறவி யொன்று, வளரிளங் கொம்ப றன்னாய்
மாலிடைப் பிறந்த யாக்கை, யளவிடற் கரிய பெம்
மா னழித்தவிவ் வருவ மாகும். (சக)

ஏதயில் லாத வேணைப் பிறவியு மியம்பக கேளா,
யாதவர் குலத்திற் கண்ண னெனவரு மாயன் புல

கி, யோதுருக் குறணி தன்பா லுயிர்த்திடப் பட்டு
ன் கேள்வன், பேதமில் குணங்கள் சான்ற பிரத்தி
யு மன்னென் றற்கும். (௪௭)

சங்கணி கரத்தாய நீயுளு சம்பரன் மனையிற் றெ
ய்வப், பங்கயன் சாபந் தாங்கிப் பயில்வுற வதிவை
கண்டா, யங்கிரு வீரகருங் கூட்ட மாகுமில் வாறு
தோற்றம், வெங்களை மாரற் கெய்தும் வினையை
யும் விரிப்பக் கேளாய். (௪௮)

வேறு.

பண்டுவரு கற்பத்திற் பரந்துபல மணிவரன்றி,
மண்டியெழு கரவிரிக்கு வடகரையி னீர்முகந்து,
கொண்டல்படி வராகவரைக் குலவியசா ரலினக
ரொன், ழுண்டதனைக் கேமபுர மெனவுரைப்ப ருல
கத்தோர். (௪௯)

அப்பதியி லிருந்துலக மாள்கின்ற முடிவேந்த,
னொப்பரிய பெருவலியா னெங்கியபே ரழகினு, னெ
ப்பொருளு மிரவலருக் கில்லையென்னு தேகொடுக்
ருந், துப்புறுவள் ளன்மையினுன் சுந்தரனென் றிய
ற்பெயரான். (௫௦)

ஆங்கவன்றன் பேரழகுக் கமைந்த பெரு வனப்
பினளாய், நீங்கரிய பெருங்காத னிறைந்தவுளத்

தினளாகி, யோங்கியநன் மனைவாழ்க்கைக் குகந்த
பெருங் கற்புடையா, ளீங்கவற்கே மனையான விரதி
யெனு நீயானாய. (ருக)

இருதலேசே ரொருபுள்ளி னேகவுயி ராய்நீவிர்,
மருவியிட ரறியாமே வாழுநா ளிளவேனிற், பருவ
மடுத் தலுங்கலவி பண்பினொடு புரிவதற்கு, முரு
குயிர்க்குங் கருங்குழலாய முன்னினனின் னெடும்
பொழிவின். (ருஉ)

காவிரியின் மணலபரந்து கவின்மிகுமுள் ளிட
மெல்லாம், பூவிருந்த மதுத்துளியும் பூந்தாது மிள
ந்தளிரு, மாவிசுவு மிதழ்க்குலமு மலிந்தாமது கரத்
துசையும், பூவிசுவு குயிற்குரலுங் குலாயபொழி லா
ட்டயாந்தான். (ருங)

விரைந்துவருங் காவிரியின் மென்மணலசேர் க
ரையூடே, வரைந்தகொடுங் கணையினொடு வராசி
லேசெங்கரத்தேந்திக், கரைந்துகுபே ரனபுளத்துக்
காதலினின் னுடன்செல்வா, விரைந்திரியும விலங்
கினமு மெதிர்கண்ட தினிதெய்தான். (ருச)

வேறு.

கண்டு வென்றொரு மாதவன் காதலி னுல்வள
ரண்ட ரும்வியத் தக்க வழகுடை மான்கருந்

தண்ட லைக்குளிர் நீழலின் மேய்ந்தன தம்மைநேர்
கண்ட னன்சரம வாங்கி விடுத்தனன் காவலன். ()

கலைவி முந்தது பெண்ணது கண்டு கலங்கிநெஞ்
சுலைய வோடி யுறுதவன் றுளி லுறப்பணிந்
தலையு நீள்விழி வார்புனல் சோர வழுதுமெப்
குலைய நீங்கரி தான பெருந்துயர் கொண்டதே. ()

இணையி லாத பெருந்தவ னின்ன லுழககுறும்,
பிணையை நோக்கிப் பெருந்துயர் தானு முழந்தன
ன், றுணைநெ டுஞ்செவி மூடிக்கண் ணீரைத் துடை
த்துயிர்ப, பணைய மெல்ல வுடலநதை வந்தறை
கிம்பனல். (ருஎ)

பிள்ளை போலப் பெருகிய காதலி னாலவளர், து
ள்ளு மான்க ளிரண்டினு ளொன்றைத் தொலைத்தி
வ, ணள்ளி யொன்று நடுங்கனில் வாறு நவைபுரி,
தொள்ளை நெஞ்சினன் றுண்ணென நீரூய்த் தொ
லைகவே. (ருஅ)

ஆன்ன வன்மனை வாழ்க்கைக் கருந்துணை யான
வ, ளின்ன மான்பிணை யெய்திய வெல்லையில் லாத்
துயர், தன்னை யெய்தித் தளர்கவெ னச்சபித் தான
து,பன்ன மன்னவன் கேட்டுப் பருவர லுற்றனன்

வேறு.

அடுத்தனன் விரைந்தருந் தவனைப் பத்திமை
தொடுத்தநெஞ் சொடுமடி தொழுது போற்றினான்
கெடுத்தவைம் பொறியினோய் கெழுவு மான்கலை
படுத்தன னினதெனப் பகுத்த றிந்திலேன். (கூ0)

மடமையாற் சிறியனென் புரிந்த வன்பிழைக்
கடலையா கெனவெனை யழன்று ரைத்தனை
யடியனே னுனைச்சர ணடைந்து னேனினிக்
கடிதரா தருளவதுன் கடமை யெனறனன். (கூக)

பத்திசெய் மன்னவன் பரிவு நோக்கிய
வுத்தம முனிவர னுவநது கூறுவான்
கைத்தவென சாபமுங் கழித ராதஃ
தித்தனு விடத்துறா திருப்பக் காத்துமேல். (கூஉ)

திருமகள் வயிற்றினிற் செங்கண் மாயனாக்
குருகெழு காமனா யுகிப்பை யீங்குடன்
மருவிய மனைவியும் வயங்கி ரதியா
மிருதிறத் தீருமின் பியற்றி வாழுநாள். (கூங)

பங்கயன் சூழ்ச்சியாற் பரம னார்மிசைக்
கொங்குயி ரைங்சனை குறித்து விட்டுநீ
யங்கவர் விழியினு லழிந்து நீறுவை
பொங்கெழி லிரதியும் புலம்பி னாழ்ந்துபின். (கூசு)

ஒழுகிய பற்குனி யுந்தி சேர்ந்துநீர்
முழுகியங் குயர்திரு மூல நாதர்தம்
விழுமிய பூசனை விளைத்து மீட்டுளைத்
தழுவுவள் போகெனச் சாற்றி விட்டனன். (கூரு)

மாதவ னிவ்வகை வகுத்தன் றோதவி
னீதுய ருழந்தனை நீறு பட்டநின்
னாதனைப் பெறுவது நாடி நெம்பிரான்
நீதறு பூசனை செய்தல் வேண்டுமால. (கூசு)

மாதர்நல் லாய்வழி பாடு கொண்டுகின்
னேதமிக் கொழிதர வின்ப நல்குவார்
மூதறி வருடிரு மூல நாதரே
யோதிய வுலகில்வே றொருவ ரில்லையே. (கூஎ)

எத்தலத் தவர்மகிழ்ந் திருக்கின் றாரெனிற
பைத்தெழு திரைப்புனல் பரக்கும் பற்குனி
யுத்தம நதிக்கரை யுலகெ லாந்தொழு
மெத்திய விரைகமழ் விலவ கானனம. (கூஅ)

வேறு.

வரமல் கியபற் குனிக்கரையின் வயங்குந் திரும
ங் கலதலமும், பிரம னமர்ந்து மகமாற்றிப் பிணங்
கி யிருந்த கலைமாது, பாவு புனலாய் வரமகிழ்ந்து
படிந்த காயத் திரிநதிப்பால், விரவு மன்பி லெனுந்
தலமும் வில்வ வனமு மிகச்சிறந்த. (கூகூ)

திருமங் சலத்திற் திருமாது சேர்ந்து திருமா
லினையடுத்தாள், அருண்மிக் குடையார் மகிழ்ந்
பி லாலந் துறையில் வாணிதுனி, யொருவி மலரோ
ன் றனையனபி னுறற ணீயு மவற்றிடையே, மருவி
வளர்கூ விளநகரின் மதனை யடைதற் கையமிலே.()

கொன்றை நறுங்கூ விளமிலிங்கங் குருவே சிவ
யோ கியரிவர்பால், மனற விளங்கிச் சிவபெருமா
ன் வதியு மெனுமா மறையந்த, நன்றி வளர்வில் வ
முஞ்சிவயோ கியரு நாத னருட்குறியு, மொன்றி
விளங்குங் கல்பாண புரத்தின பெருமை யுரைப்ப
ரிதால. (எக)

கயிலை நெடுமந் தரமுதற்றென் கடலீ றுன வி
டைஞாலம், பயிலுஞ் சுயம்புச் சிவலிங்கம் பலவும்
பூசை புரிந்தபயன், செயிரி னறுங்கூ விளவனத்திற்
றிகழ முளைதத சுயம்புலிங்கத், தெயில்கள் பொடித்
தார் தமைப்பூசை யியற்றி னுர்க்கு வருமன்றே. ()

அதிபா தகமா பாதகமே யறையு முபபா தகமே
ன்னுங், கதிதீர் வினைக்கும் வெவ்வேறு கமுவாய்
புரிய வேண்டாதண், ணதிசேர் முடியார் திருமூல
நாதர் பூசை யாற்றியவர், துதிசேர் பணியு ளொரு
பணியைத் துலங்கப் புரித லேயமையும். (எங)

வேத முழங்கும் பூவானூர் விளங்க விளங்குந்
திருமூல, நாதர் பெருமை மறையானு நவீற்றற் கரி
தா யினுமந்த, வாதி பகவ னருளெளிதி லடைதற்
குரிய செந்நெறியா, யோது நிலைமைத் தொருமனு
வுண் இதன்சீ ருரைப்பக் கேளணங்கே. (எச)

பாவ மகற்றும் பிணியறுக்கும் படர்பேய் துரக்
கு மிராககதமு, நீவு மரட்டம் புரிதெய்வ நிலைமை
யனைத்து மிகககெடுக்கு, மோவில் வெறுக்கை யனை
த்தினைபு முதவுந் தேவர் கதிவழங்கு, மேவு மரு
ளிற் படிவிக்கும் வீடும் புகுத்து மனுவதுவே. ()

மறையின் முடிவா முபநிடத வகுப்பின் வடித்த
சாரமாய், நிறையப் பிறவி தொறுந்தவங்க ணிரப்பி
னோர்க்கே யுபதேச, முறையி னருளப் படுவதாய்
மொய்த்த சித்தி யனைத்தினைபு, முறுவித் திடுவ தா
ய்விளங்கு முரைத்த வந்த மந்திரமே. (எசு)

வேறு.

அந்தர ரெவர்க்கு மேலா மமரநா யகரே போல,
மந்திர மெவைக்கு மேலாய் வகுத்திடு மந்திரந்தா,
னைந்தெழுத் தவற்றின் முன்னே பிரணவங் கூட்டி
யாறு, மந்தண மாகக் கொள்வர் மறையவ ராதி
மூவர். (எஎ)

ஞத்திரர் மழலைத் தீஞ்சொற் றேகைய ரிருவ
ர் மாட்டு, மேதனுமஞ் செழுத்தே யாகு மிததகு
மந்தி ரததைச், சாறறுதுந் தூயை யாகிச் சார்மதி
யென்றான் கேட்ட, கோற்றொடி யிரதி வல்லே கு
ளிரபுன லாடிப் போந்தான். (எஅ)

புண்ணிபம் வளர்க்கு நீறும் புனிதகண் டிகையு
நல்கி, புண்ணெகிழ் கருணை வீணை யுறுவரன் றீக
கையாற்றி, யெண்ணுமஞ் செழுததுங் காதி னியம்
பியவ் வெழுத்தோ ரைந்து, நண்ணுறும் பேத மெ
ல்லா நவையறத தெருட்டி னான. (எக)

தெருட்டிய மனுவா லோகை சிறந்தவண் முனி
வன் செயத, வருட்டிற நோக்கி யென்னே யருந்து
ணை யிழந்து சால, வெருட்டிறத் தழுந்தி னேனை
மேதக வெடுத்திட டாயநின், பொருட்டியான் செ
யகைம் மாறு புவனத்தின் மெனமுன் ருழந்தான்.

வணங்கிய விரதி தன்னை மாதவ னோக்கி மாதே,
யிணங்கிய வசந்த னோடு மெய்துக பூவா னாரை,
யணங்கினோ டாங்கு வைகு மமலனா பூசை செய்
து, குணங்கெழு கணவன் றன்னைக கூடுக வென்று
தீர்ந்தான். (அக)

இரதியு மாங்கு நீங்கி யிம்மென வாளு முக, விர விய வன்பி னோடு மேவினள் பூவா ளுரைப், பரவு பற் குனிரீர் தோய்ந்தாள பான்றத் தூசு சூழ்ந்தா ள், கரலிலகண் டிகையு நீறுங் காதலிற் றரித்துக் கொண்டாள். (அஉ)

துதிப்பரும் பூவா ளுரிற் சுந்தர னெழுத்தோ ரைந்தும், விதிப்படி செய்ய நாவின விரவுறத் தூய நெஞ்சின், மதிப்பருங் குழக ளுர்த மலரடி மதித் துப பைய்ய, நதிப்பெருங் கரைபி னீங்கி நண்ணி னுள கோயில் சார. (அங)

பிறைதொட மணியிற் செய்த பிறங்குகோ புர முன் றுழ்ந்து, நிறைதரு வளத்திற் சான்ற நிகரி லா லயத்துப் புக்கு, முறையுளி வலமாயப் போந்து முச்சகம் பழிச்சா நிறகு, மிறைவரைக் கண்கள பெற்ற விரும்பய னெயதக் கண்டாள். (அச)

கசிந்துள முருக முத்தங் கண்ணினை யுறைப்ப நி ன்று, பசந்தமெய்ப் பாதி யாரைப் பரிந்துபோற் றி சைத்த பின்னர், வசந்தனைப் பொருளு மீட்ட மா புளி பூசை யாற்றி, பசைந்தன டியானத் தோடு மஞ்செழுத் தெண்ணி யோர்சார். (அரு)

கங்குலை நிகர்த்த கூந்தல் கருவினை நிகர்த்த வாட்
கண், டிங்களை நிகர்த்த கோலத் திருமுகங் கடகச்
செங்கை, குங்குமங் குலவு கொங்கை கொடியிடை
தளிர்மென் பாதந், தங்கிய விமையப் பாவை தன்
னையும் பூசை செய்தாள். (அசு)

நித்தலும் பூசை யாற்றி நினமல வெழுத்தை
யெண்ணிக், கொததழ லிடையே வெப்பங் கூர்தரு
பருவத் தானும், பைத்ததண் புனலி னேனைப் பரு
வத்தும் பரிந்து நோற்றிட், முத்தம குணத்திற் சீர்
தத வெழுக்கததி னொழுகா நின்றாள். (அ௭)

மேக்குற வுயர்த்திக் கையை நிராலம்ப மாக மே
வி, நீக்கிய வினையி னாளாய் நிகரிலாத் தமது பாத
த், தாக்கிய மனத்தி னோற்கு மணங்கினை மாரன
வேவ, நோக்கிய பாலச் செந்தி நோக்கினா குளிர
ப்ப நோக்கி. (அ௮)

திருவுளக் கருனை பொங்கத் தேவர்கள் பொழிபூ
மாரி, யிருநில மறையப் போர்ப்ப விமையமா தொ
ருபா லாகப், பொருவிடை மீது தோன்றிப் பூத
மெத் திசையுஞ் சூழக், கருதிய வருவத தோடு கா
ட்சிதந் தருளி னாரால். (அ௯)

வேறு.

பவளச் சடையுஞ் செஞ்சடிலப் பவளக் கொழிகுப் பாய்த்தியதோர், தவழ்தண் புனலு மப்புன லேத் தாவிச் குடித்து துதறசெந்தீத், துவள வளாக்கும் பெருந்தாகந் தூரகக விழைந்த வுழைக்கன் றுந், திவளு துதற்றிக் கொழுந்தொழுக்கிற் றிகழ் மையனைய திலகமும். (௧௦)

கந்தங் கமழுங் கத்தூரி கதிர்ப்ப வணிந்தா லெனவாழி, வந்தங் குடற்றும் பெருநஞ்சம் வயங்கு மிடறும் விடந்தரித்தார், நந்தங் கிளையே யாவரென நாடி யடுத்து வாழ்வனபோ, லுந்துங் கவைநாப் பொறிமணிபபை யுரகஞ் செறிந்த மணிமார்பும்.()

விண்ணோர்க் கழகும் பெருஞ்சிறப்பும் வெறுக் கைத் திரளுந் திருமேனி, கண்ணாற் காணிற் பெரி தருளுக் கருணை யுடைய ராபொருபாற், பெண்ணோ டிருந்தா ராயிடினும் பெரிதே வேட மெனததெரி பபார், நண்ணு நின்ற சடைநீற்றி னலத்தோ டியைந்த தோலுடையும். (௧௨)

பல்வே ருன தேவரையும் பல்வே ருன நல்வினை யுளு, சொல்லோ மெனினு மவையெல்லாஞ் சூழந் திறத்த வலவுய்வோர். கொல்வே லையினஞ் சயின

றூர்தங் குரைபூங் கழற்பொற் சேவடியே, நல்வீ
டெமைப்போற் சூழ்கவென நண்ணி யரற்று மறை
ச்சிலமபும். (கூ௩)

இவ்வா றுன வெம்பெருமா னெழிலார் வனப்
புத தோன்றுதலுஞ், செவ்வா யிரதி விரைந்தெழு
ந்து சிந்தை மகிழ்ந்து கரங்கூப்பி, மைவாள் விழியி
னுறைசிறத மண்மேல் வணங்கி வலம்வந்து, தெவ்
வா ணவத்தின் வலியிரியத் தெளிந்த வுணர்வாற
போற்றினாள். (கூ௪)

கருமம யாகம் யோகமே கரிசின் ஞான மெனு
மிவற்றான், மருவி வழிபா டாற்றுநர்க்கு வயங்கு
மவற்றின் பயனருளு, மொருவ சரணம் வளரகில
வுலக முதல்வ சரணமருட், டிருவ சரணஞ் சரண
மெனச் சிந்தை மகிழ வேத்துதலும். (கூ௫)

நீலக் கருங்கண் ணுமைமாது நேரே நோக்கி யெ
ழிலிரதி, சாலக் கனிந்த பேரன்பிற் சாற்றுந் துதிக
கு மிகவிரங்கிப், பாலக் கனற்க ணிறைவாவிப் பா
வை தனக்கு வல்விரைந்து, சீலக் கடைக்கண் ண
ருள்வழங்கிச் செறிக்க வேண்டும் வரமென்றாள்.()

மாறாய் நின்ற புரமூன்றும் வாழ்க்கை யவுணர்
குழாத்தோடு, நீராயவியப் புன்மூர னிகழ்த்தும் பெ

ருமா னெதிரில்லாப், பேறா தரிக்குங் குளிர்பூரல்
பெட்ப வயக்கி யருளவழங்கி, யீறா தரிக்குங் கொடி
மருங்கு லீரதிக் கிதனை விளம்புமால். (கூஎ)

கொண்டன் மறுத்த பருவத்துக் குழைந்த கல
வ மயிலனையாய், தொண்டு புரியு மன்பினுக்குந்
தூய வெழுத்தைந் தாலெம்மைக், ஈண்டு வணங்கு
ந் திறத்தினுகுங் காட்சி வெளியே கொடுத்திட
டா, மண்டு வரமுங் கோடியென வாசக் கமல வாய்
மலர்ந்தார். (கூஅ)

இறைவர் மொழிந்த வருள்கேட்ட விரதி வணங்
கி மொழிகுவாள், பிறையு மரவும் வானகங்கைப்
பெருககு மணிந்த பெருமானே, மறைந ளனைத்து
மறியாநின் மலர்ததாள வணங்கப் பெற்றேற்குக்,
குழையு முளதோ வின்மேனுங் குழகா விளம்ப
வொன்றுளதால். (கூகூ)

வேறு.

தந்தியில் லாத வீணை சக்கர மில்லாப் பொற்
றேர், வெந்தழற் கதிரோ னில்லா வேரியங் கமலம்
போல, மைந்துறு கணவ ரில்லா மாதரார்க் கின்ப
மென்னே, யந்தண வடியேன் வேட்கை யறிதரா
யல்லைநீயே. (கூ00)

அடியவ ரிழைத்த குற்ற மனைத்தையும் பொறுத்
துக் காக்கும், படியிலாக் கருணைத தேவே பண்
டெனை மணந்த கேள்வன, கடிமலாப் பகழி தூண்
டுங் கடும்பிழை பொறுததன் னான்மெய, வடிவினை
மொழுப்பல வேண்டும் வரமிது தருக வென்றான்.()

கருணையங் கடலா யுள்ள கண்ணுதற் பெருமா
னேக்கி, மருமலர்க் குழலாய் வேட்ட வரத்தினைத்
தந்தோ மென்றார், பெருகிய மகிழ்ச்சி பொங்கப்
பேரருட் டிறத்தை நோக்கி, யுருகின ளிரதி மீட்டு
மொண்கழ லிழைஞ்சி நின்றான். (க02)

தேமொழி யிரதி பூசை செயதமை யுரைத்தா மிப
பாற், காமனை யெழுப்பி யன்னான் காமுறு வரங்க
ணலகி, யேழுறு மிரதிக் கீந்த வியலபையுங் சேண்
மி னெனறு, தோமறு முனிவர்க் கோதுஞ் சூத
னென் றுரைக்கு மேலோன். (ககக)

இரத்யருச்சணைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சருக.

மன்மதன்வழிபடுசருக்கம்.

காரணிந்த நறுங்கூந்த விரதிதனக கிமிலேற்றிற்
காட்சி தந்த, வாரணிந்த முலையுமையாண் மனோளர
ருள் பொழிகடைக்கண் வழங்க லோடு, மேரணிந்து
வளர்மேலேக கோபுரவாய தலிற்களங்க மிரியல்
போகச், சீரணிந்த வகளங்க னுயமதவேள பெரு
வனப்புத் திகழத் தோன்றி. (க)

திருக்கோயில் வலமாகச் செல்கின்ற னவ்வெவ்
லைச் சிவபி ரான்மற், நிருக்கோது மணிவாயா விர
திமுகம் பார்த்திதனை யியம்பல் செய்தான், முருக்
கோடு பொருவாயாய் நினக்குருவாய மூதுலகுக்
கங்க னாக, மருக்கோலைத் துடையாணை வரப்பணி
த்தா மவனெழுந்து மதில்குழ் கின்றான். (உ)

ஆங்கவனைக் கீழ்த்திசையி னணிமணிககோ புர
வாய்த லாருச் சென்று, பாங்குபெறக் காணுதியெ
ன் றருள்புரிய வருடலைமேற் பரித்துத் தாழ்ந்து,
நீங்கிவிரைந் தவ்வாறு சென்றேகி வலமாக நேரே
போந்த, தேங்கமழு மலர்க்கணையான் நிகழ்தருபு
த் தெழிலுருவந் தினைப்பக் கண்டாள். (ங)

வேறு.

கதிர்மணி முடியுந் திலகவா ணுதலுங் கமலநேர்
விழியும்வார் மூக்கு, மதிரிகர் முகமும் பவளநேர்

வாயு மகரகுண் டலந்திகழ் காதும், பொதியவிழ்
மலர்த்திண் கணைநெடுங் கழைவிற் பொலிந்தகைத்
துணையுஞ்சே வடியு, முதிரழ் ஷெறிப்பக கண்டவ
ளோடி முயங்கினள் புன்னைமென் னிழலின். (ச)

கணவனைத் தணந்த காரணத் தானுங் கடுத்தவ
முழந்தமை யானும், வணர்நெடுங் கூந்தற் குணங்
கிய வுடல மலிந்தது வீங்கின முலை, ணிணர்தரு
மரைஞா ணிற்றது மார ணிறமெலா நெடுங்கணீர்
கழுவிற், றணவுநெட டுயிர்ப்பு நீடிய தின்பத் தவ
சமாய் நின்றதா ருயிரே. (ரு)

விழுமிய வருவம விமலனா ரருளான் மேவிய
வைங்கணை மதனுந், தழுவிய மனையாண் முலைமுக
ஞெழுங்கத் தடநெடு மார்பினுன் முயங்கிக், கெழு
விய கேண்மை யன்புமீக் கூரக் கிளர்ந்தபே ரின்ப
வெள் ளத்துண், முழுகியொன றுனா ணிருவருந்
தம்மு ளொத்தனர் முடிவிலாக் குணததால். (சு)

நெடிதுபோ திவ்வா றிருவரும் புன்னை நீழலின்
முயங்கிய பினனர்க், கொடிகளா னிரைத்த மணி
நெடும் புரிசைக் கோயிலுட் புகுந்திமி லேற்றி, ன
டிகள்வார் கழலிற் பணிந்தன ரிரதி யன்புட னொரு
புடை நின்றாள், கடிவிரா வியவைங் கணையினா ன
மையாக் காதலிற் பழிச்சன்மே யினனாள். (ஏ)

வேறு.

மடவர்க ளேனுந் தன்னைக் காணினெண் வடிவி
ன் மாட்டு, நடநவில் கின்ற நி^{ந்}ன்ன லத்தகு மியல்
பைத் தேற்று, மிடவிய பூவா ளூரி னிருநதரு ளிலி
ங்கத் தென்றுங், கடவுளா போற்ற வைகுங் கடவு
ளே போற்றி போற்றி. (அ)

சகலதத் துவத்தின் மாட்டுஞ் சார்ந்தசைக் கின்
றான் யாவன், சகலதத் துவத்தி னானுஞ் சகலமும்
படைப்பான் யாவன், சகலதத் துவத்தி னானுஞ்
சார்தராத் தலைவன் யாவன், சகலமும் யாவ னந்தத்
தாணுநின் சரணம் போற்றி. (ஆ)

மறைமுடி தனக்கு மெட்டா வாய்மையை யாத
லானின், னிறையரு ளியல்பை யாரு நினைத்துரை
வல்லா ரேனுங், குறைவிலன் புடையார்க் காகக்
கொண்டனை புருவ மற்று, லிறைவநின் பாதம் யா
னு மேத்துதற் குரிய னானேன். (க0)

திருமறு மார்ப னோடு திசைமுகத் தமர னோடவ்,
விருவருங் காண வெண்ணு வெம்பிரா னிரங்கி யீ
ங்குப், பொருவருங் காட்சி தந்தா யாதலிற் புன்மை
யேனு, மருமலர்ப் பாதம் போற்றி வரங்கொளற்
குரிய னானேன். (கக)

கொடிமரந திரண மாதி குழைதர வலைசுரு மென்
கா,னெடியபொன வரையைமுட்டி மறிததிட நேர்
ந்த தேபோற், கடவுளா முனிவர் நெஞ்சங் கலக்கு
மென் வலிமை காட்டி, யடிகள்பாற் பிழைத்த குற்
ற மனைத்தையும் பொறுக்கல் வேண்டும். (கஉ)

வேறு.

மணமாரு நறுங்கடுகை வானவநா யேற்குனதா
ண மலரிற் பததி, தணவாமை வேண்டுமுருத் தமிழ்
யேனுக் களித்தலினும் றவத்திற் றக்கோர், கணநா
ளுந் தொழுமிந்தச் சுடிநகர்க்குப் புட்பதன வ புரம
தென்றுங், குணமோரெட் டிடையாய்க்குப் புட்பத
னவேச் சுரனென்றுங் கூறல வேண்டும். (கங)

கலியாண மெமக்களித்த காரணத்தாற் கலியாண
புரமென் னூர்க்குங், கலியாண சிகரமெனக் காமாசி
க ரத்தினுச்சுங் கடவு ளேறே, கலியாண நாதனெ
ன நின்னக்குமிரும் பெயருறுக கண்டோ ரெல்லாங்,
கலியாணந் தனைப்பெறுக வெனத்துதித்து வரமிர
ந்து கசிந்து நின்றான். (கச)

காமவே ளிரந்தவரங் கண்ணுதலார் கொடுததரு
ளிக் கரந்தா ராக, வாமமே கலைபிரதி மறுவலுந்த
ன கணவனெடு மறைக ளெட்டாச், சோமசே சுரர்
பூசை தூயசிவ லிங்கத்திற் றுலங்க வாற்றி, யேமமா

ர்தமதிருக்கைக் கேகியள வளாயின்ப மெய்தி வாழ்
ந்தாள். (கரு)

ஈளங்கமுழு வதுமகலக் காமவேட் கசுளங்கங் கல
ந்த சூழல், வளங்குலவு மகளங்க புரமாத்ரு மதுதிரு
மங் கலத்தின் வாழு, மிளங்கதிர்வெண் மதிமிலைத்
தார் சன்னிதியின் வீற்றிருக்கு மியலபி ன்னாநுந்,
துளங்கலிலா வரமபலவுங் கொடுக்குமதன் பெரு
மையெவர் சொல்ல வல்லார். (கசு)

நன்னாக மணிநதவர்தந் திருவருளாற் சென்றிரதி
நறும்பூ வாளி, மன்னாக மணிமுலைகள கலந்துழக்க
த் தழுவிபுள மகிழ்ந்து நின்ற, புன்னாக மரச்சூழற்
னையெவரும் புன்னாக புரமென பார்க், டன்னாம மு
ரைத்தவரு மிடரகல மங்கலங்க டழைக்க நிற்பார்.

இவ்வாறு சூதமுனி மதன்வழிபாட் டினைப்புகல
வியல்பி னோற்குஞ், செவ்வாய்மை முனிவர்கள்
கேட்டொன்ற வினாவுவார் சிவபி ரானமு, னவ்வா
லி னிருந்துதவ மாற்றுதற்குக் காரணமு மறைக
வென்றார்க், கொவ்வாரு மில்லாத சூதமுனி வரன்
முறைபீய யுரைக்க லுற்றான். (கஅ)

வேறு.

முதிர்தவ முறைமுறை முயன்ற பேற்றினுற்
கதிரும் பரையெனுங் கருணை நாயகி

சதியெனும் பெயரொடு தக்க னில்வயின்
மதியென வளர்ந்தனள் வையம் போற்றவே. (கக)
சிவவிதி வளர்தரு செலவப் புத்திரிக்
குறுபரு வத்தினை யுணர்ந்து கொன்றையி
னறுவிரைக கண்ணியா னயந்து மன்றலாற்
பெறுமுறை மகிழ்வொடும் பேணி நலகினான். (௨௦)
கவுரியை மணந்துயர் கயிலை மால்வரைச்
சிவபிரா னிருந்தனன் சிறந்த தக்கனமுப
புவனமும் பொதுமையி னீக்கி யாண்டான்
பவனையே மருகனுப் படைத்த பாலமையால். ()

இவ்வகை யரசுசெய் திருக்கு நாளைபில்
செவ்விதி னெருமகன் செய்யு வுன்னினை
னெவ்வெவர் தமக்குநன் றெழுதி விட்டன
னவ்வியங் கரத்தர்பா னுயிற்ற நண்ணினான். (௨௨)

ஆதனத் திருந்தவா மமலு னாயகன்
மாதொடு மிருந்தமை கண்டு வையக
நீதியி னரசுசெய் நிலைமைத் தக்கனும்
பேதைமை யாலுளம பிழைத்தி தெண்ணினான். ()

இறையவன் சேவகம் கெழுத வில்லவட் லி
கறைகழற் சணவன்மா னுக்கற் காரியன்
முறையல மாமற்கு மருகன் மூப்பினு
மறைதரு நெறியினால் வணங்கல் வேண்டிமே. ()

கொழுந்தின மதிமுடி கொண்ட முக்கண
 னெழுந்திலன் வணங்கில னின்சொற் சொல்லிலன்
 உழுந்தள வாயினு முறவென் றெண்ணிலன்
 விழுந்ததின நிவனுற வென்று வெம்பினான். (உரு)

மாலுமற் றமரரு மறையு நாடொணுக்
 சீலமெய் யுருவினைத் தெரித ராமையாற்
 றோலுடை யாதியே சொருப மென்றுளஞ்
 சாலவு மிகவிசசாற் றுது மீண்டனன். (உசு)

அழித்தனன் சிவபிராற் கானற வன்பினைச்
 சுழித்தனன் மகனையுங் கட்செ விக்குலஞ்
 செழித்ததோ லாநியுஞ் செப்பி நாதனை
 யிழித்தனன் பழித்தன னெவருங் கேட்பவே. ()

மாயனா தியர்தமை வருவித் தொய்மெனத்
 தூயதோர் வேள்ளியைத் தொடங்கி நினறன
 றூயதோர் செவ்வியி லகில மீன்றவ
 னூயனார் திருவடி நயந்து தாழ்ந்தனள். (உஅ)

எம்பிரான் வேள்ளியொன் றெந்தை யூக்கினு
 னும்பரா ரனைவரு மொருங்கு போந்தன
 ரிம்பர்நா னீயுமே யிருந்து ளாமினி
 யம்பர்நா முமபுக வருளல் வேண்டுமே. (உக)

சிறுமையன சிறுவிதி யென்று செம்மலாங்
 குறுவது தகாதென வுன்னி நிற்பினு

நறுவிரைக் கடுக்கையாய் நானங் கேபுகப்
 பெறுவது வேண்டுமிப் பெற்றி நல்கென்றான் (௩௦)
 மாறுபட் டவன்மகம் வளாக்கின் றுனது
 நீறுபட் டொழிவது நீயு மங்குறின்
 வேறுபட டுடலமும வெறுப்பை யென்றுதன்
 கூறுபட் டவட்கிது குழந னோதினான். (௩௧)
 பெண்மையி னறிவுதான் பேசற பாலதோ
 வெண்மையி னுலகெலா மீன்ற நாயகி
 புண்மையை நாயக னுரைததும் வேள்வியின்
 வண்மையைக் காண்டலே மதியி னூககினான். ()
 தணந்திடத் திருந்தவ டமியள் செல்லுமுன்
 னுணர்ந்தவ ருணர்வின னுழைச்செ னந்தியைக
 கணநதரு பரிசனங் காமர் கன்னிபாற்
 புணர்ந்துடன் செல்லுமா புகலென் றேவினான். ()
 அடிகளா ரருடலைக் கொண்டு நந்தியு
 மிடிகளா மெனமுர சியம்பும் வாய்தலிற்
 கொடிகளார் படைககணத் தவர்க்குக் கூறினான்
 தொடிகளார் கரத்தவட் சூழ்ந்து செல்கென. (௩௨)
 ஈண்டின கணங்கண நாத நீண்டினார்
 வேண்டின பரிசனம் வேறு தொககன
 நீண்டவ னறிகலா னெஞ்சு போனமென
 மாண்டநற் பாங்கியர் மருங்கு சூழ்ந்தனர். (௩௩)

பெய்வனோத் தோளிணுள் பெயர்ந்து சென்றனள்
கையணி வேள்வியஞ் சாலை கண்டன
னையனை யடுத்தன ளவன்ம கிழ்ச்சியைச்
செய்யிலன் மூங்கைமைத் திறத்தை மேவினான். ()

அன்னையை யடுத்தன ளவனா மூங்கையின்
மன்னின னேனையோர் வாபு மன்னதே
இன் டு ணம் யாவரு மிகந்த பெற்றியைத்
தன்னையே தானபொருந் தலைவி நோக்கினான் (௩௭)

அலமதித் திருந்திடு மமரர் தங்களைக்
கவலையின் முனிவார் கணத்தை யா^{ந்}ர^{ய்}யு
முவமையி லாதவ னுருதது நோக்குபு
சிவமவி சிலமொழி செப்பன் மேயினான். (௩௮)

வேறு.

எல்லாம் வல்ல வீச்சுரனு யெவர்க்கு மேலா யி
ருப்பவனுய்ச், சொல்லா ருலக மனைத்தினையுந் தோ
ற்று நிமித்த சாரணனாய், நல்லார் வணங்கு முருத்
திரற்கே யல்லால் வேறு நண்ணுவதோ, வில்லா ர
முல்வேள் வியினீயிர் விதியாற பகுக்கு மனிப்பாகம்.

வேறு.

எச்சமு மவரே மனுக்களு மவரே யிருத்துவித்
களுமிய மானும், வச்சமுத் தழுவும் பசுக்களு மவ
ரே வயங்கிய வவிசுமாச் சியமும், பொச்சமில் பு

ரோடா சமுமவ ரெச்சப் பொருளெலா மவரதன்
பயனுங், கசசமில் சுன்மப் பயனுமற் றவரே யவை
யருள் கருத்தனு மவரே. (ச௦)

வேறு.

இசுலி லப்பய னனைத்தையு மேற்பவ ரவரே
சகல வித்தைக்குஞ் சகலபூ தத்துக்கு நலுந்தே
னகும் லர்ப்பிர மற்குநல் லீச்சு ரவரே
யகம லுத்திடும் பிரணவப் பொருளுமன் னவரே. ()

சிட்டர் தங்களைக் காத்துந்துட் டரைசசினந் தி
லுத்து, முட்டி லாததரு மத்தினை நிமித்தியு முறை
செ, யட்ட மூர்த்தியுந் தத்துவா தீதரு மவரே, சுட்
டொ ணுப்பரகு சோதியாம் பராபர ரவரே. (ச௨)

அகில காரண ராயரு மறைகளின் முடிவிற், நிக
ழ்சொ ரூபராய்த் திரிபுர தகனரா யிருக்கும், பகவ
னுனவல் வீச்சுரன் பக்கமே யல்லாற், புகரில் பாக
மவே ரொருவர்பாற் பொருந்துவ திலையே. (ச௩)

சுத்த தத்துவன் சச்சிதா னந்தனத் துவிதன்
முத்தன் முத்தியை யளிப்பவ னெனமறை முழங்கு
மத்த கும்பெரு மாற்கவி யளித்திடா தெவ்வா
லுத்த மப்பெரு வேள்வியுங் களுக்குற முடியும். ()

மத்த கப்பெரு வேழம்வாய் மடுத்திடு கவளக் ,
கொத்தி னின் லுகும் பிதிரினைக் கொண்டெலும் பரி

க்கும, பித்த னுக்கென வேவளர் வேளவியிற் பிறா
க்கும், வைத்த தாமவிப் பாகமவே றுகவைத தில
தே. (சரு)

துமக்கு வேறுதூ னுவன்றதுண் டாமெனி னு
னித்திட், டெமககிங் கொப்புற வியம்புமி னென்றி
றையவனூ, தமக்குத் தீாகலாத் தனமையைச சபை
யுளோராகேட்ப, வமர்க்கும வாள்விழிச சதியெனு
மன்னைகூ றின ளால. (சகூ)

வரித்த தொயயின்மென் முலையினூள் வாய்மை
யைக் கூறச், சிரித்த னனபக லோன்முகந் திரிககி
னன் சோமன, றிரித்த னன்முக மெனமயிர் செங்
கையாற் பிருகு, கரித்த னனவிழி பகன்கரந் தூக
கினன் கனலோன. (சௌ)

சிரந்து ளககினர் சிலர்சிலர் பிதிககின ரோட்ட
ந, கரந்து ளககினர் சிலர்சிலர் கதத்தொடு பராந்
தா, ருரந்து ளககினர் சிலர்சில ருருவநா வசை
த்தார், வரந்து ளக்குவா ரனைவரு மவமதித் தன
ரால். டி (சஅ)

கருத்த னூர்தமை யாவரு மிகுந்தமை காணப்,
பெருத்த வாள்விழி சேந்தன பெயர்ந்துவார புரு
வந், திருத்த மார்துத லேறின சேயிதழ் துடித்த,
துருத்தி ராணிமிக கோங்கிய சினத்தினீ துரைத்
தாள். (சகூ)

நடுநிலைபிழைத் தல்லது நாடினமற் றவாதாங்
கெடுவ தற்குது காரண மாதல்கேட் டிலுர்கொல்
கடுக துங்களைப் பிளப்பாமுப புரங்கனம் படுகதோ
ரடரும் வையக மனைத்திற்கு மவரனமே * சாத்தா.

காவி நின்றொளிர் கண்டனாக கினியிந்த வுடல
மேவி நிற்பதற் குரியதா றிதனைவல் விரைந்து
பாவி தக்கனாக கொருமக னெனும்பழி பாற
நீவி நிற்பதே நிலையென ததுணிபொரு ணிறுத்தாள்.

உரிய யோகத்தி னங்கியை யொளிர்ந்தரு ளேள்வி,
யெரியி னோடுற வியைத்ததி விமமென விற்றுகிப,
பிரிவு செய்துதன னுடலினைப் பெயர்ந்துபோ யி
மைய, வரைய னில்வயி னொருமக னெனவவ தரித
தாள். (ருஉ)

மணங்கொள் கோதையாள் வளரழன் முழுகுத
னோககி, யுணங்கி னார்கில ராவவென் றுரைத்தனா
சிலலோர், பிணங்கள் போலிருந் தார்கிலா சிலர்பெ
யர்ந் திரிந்தா, ரணங்கு முள்ளின ராயின ரனைவரு
மாங்கே. (ருங்)

உலக நாயகி யொண்டழற் குளித்தமையோடிப்
பலருங் கூறினர் பரம்பொரு ளாகிய கயிலைத்

தலைவர் வெய்துற வாங்கியோர் சடையினைத்தரைமே
லிலக மோதின ரெழுந்தனன் வீரபத் திரனே (ருச)

உருத்தி ரப்பெயர்ச் செம்மலார் சினமெலா மொ
ருங்கே, யுருத்தி ரண்டென வெழுந்தொளி ரொரு
தனி வீர, யுருத்த திண்படைக கரத்தினன் வெரு
ச்செயு முருவ, னுருத்த கண்ணினன் நறதையொ
ண் மலரடி பணிந்தான். (ருரு)

வணங்கி நின்றமா வீரனே வள்ளலார்விடுப்பா
பிணங்கி யாற்றாறுந் தககன்வேள் வியைப்பெரி தழி
த்தக், கணங்கொ டேவரைக் கண்டதுண் டம்புரி
யிடப்பா, லணங்கு மாய்வுற வவமதித் தாரெமை
யென்றார். (ருசு)

அருளிச் செய்யுமு னருந்தழல் கொழுந்துவிட
டாங்கு, வெருளிச் செய்யுரு வீரன்வெஞ் சினந்தலை
மீக்கொண், டிருளிற் செய்யுட லெழுழ்க்கணத் தீட்
டமோ டேகி, மருளிச் செய்மமனத் தவரழற் சாலை
பை வளைந்தான். (ருஎ)

எட்டுத் திக்கிலுஞ் சாரதத் தலைவரை யேவி
முட்டுச செய்தனன் வானமுங் காவலா முடித்தா
னொட்டிப் பல்பில பாதலத் துறாவகை தடுத்தான்
கட்டிக் கொண்டனன் முந்துறக் காவலி னனைத்தும்

வேறு.

வீரனென்ற பெயரை விளக்குவான்
பாரவில்லினை வாங்கிப் படர்ந்தனன்
கோர வெங்களை கொமமெனத் தூண்டினான்
சாரதப்படை யுஞ்சம ரேற்றதே. (௫௯)

குமுறும் வேழக் குழாமரிப் போத்துற
நிமிர்பெருந்திற நீங்கிக் குழைந்தெனச்
சமரவன்படை தாங்கிய தேவர்க
ளமர ரென்னும பெயருமற றாரரோ. (௬௦)

தக்கன் சென்னியு மெச்சன் றலையையு
மொக்க வீசி யொலியழ லிட்டனன்
பக்கவங்கியின் பற்கையும் வீசினான்
செக்க ராதவன் பற்களைச் சிந்தினான். (௬௧)

பகனி ருங்கண் பறித்தனன் சோமனை
முகன முங்க முழுவதுந் தேய்த்தனன்
நிகரி லாத பிருகுவை நீண்மயி
ரிகவின் மேலத ரத்தை யிறுத்தனன். (௬௨)

அவம தித்த வவரவர்க் குத்தக
வெவரு மஞ்சவெஞ் சாமை யுறுமுறை
யுவமை யில்படை யான்மிக் குளுற்றினான்
தவலி லாத சயப்பெரு வீரனே. (௬௩)

சிரங்க ளற்றன ரற்றனர் செயயநாக
 ஈரங்க ளற்றன ரற்றனர் காதுமூக்
 குரங்க ளற்றன ரற்றன ரொண்கழல
 வரங்க ளற்றனர் வானவர் யாவரும். (௬௪)

நிலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் நீர்நிறை
 கலத்தி லேமறைந் தாரசிலா காமர்வான்
 றலத்தி லேமறைந் தார்சிலா சார்முகிற்
 குலத்தி லேமறைந் தார்சிலர் கூடியே. (௬௫)

பிணத்தை யேனிகர்த் தார்சிலர் பீடறப்
 பிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் பில்கிய
 நிணத்தி லேகரந் தார்சிலர் நீன்குடற்
 கணத்தி லேகரந் தார்சில ரென்செய்வார. (௬௬)

நான்மு கத்தனை நண்ணின ரோர்சிலர்
 மான்ம ருங்கு மரீயின ரோர்சிலா
 கூன்மு கசசிலை கொண்டகை வீரனைப்
 டான்மை யாற்பணிந் தாரிரு வோருமே. (௬௭)

வேறு.

இன்னவா ரொருவீரன் றனைக்கொண்டே யமரர்
 வலி யிறுத்த பினனர்த், தென்னரா வணிமார்ப ரிம
 வரையிற் றவம்புரியுந் தேவ ராத, னென்னுமோ ர
 றையனுக்குப் பகைகடப்பக் கொடுஞ்சிலையை யீந்

தா ரிப்பா, னன்னர்நான் முகனே வத் தேவரெலா
மரியதவ நண்ணி னூரால். (கூஅ)

அரிதான தவநெடுநா ளாற்றுமம ரருகிரங்கிய
மல னூர்தாம, பெரிதான வரமளித்துத் தக்கனுக்
குத் தகர்ததலையைப் பிழைப்பக கூட்டி, யுரிதான
கங்கைநதி தீரத்தில் வானெட்டி யுயாபுன னாக, விரி
நீழன் மரத்தடியில் யோகிருந்தா ருயிர்களெலாம்
வீடு சேர. (கூகூ)

எம்பெருமான் யோகிருந்த காரணத்தை யெடுத
துரைத்தா மிமையார்க கெல்லா, நம்பியதோர் முக
மான வழற்கடவுள் கொடுஞ்சாப நண்ணிப் பின
ன, ருமபர்பிரான் றிருவருளால் வில்வவனத தொ
ழித்துய்ந்த வாறு கேண்மின், பம்பியசீர் முனிவ
ரர்கா ளெனச்சூத மாதவத்தோன் பகர்த லுற்றான்.

மன் மதன் வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம-ருஉகூ.

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

மலைக்கு மன்னவ னாகிய மதிதவ ழிமையச், சிலை
க்கு நன்மக ளாகிய தேனிதுன் பனைத்துந், தொலை
க்க வஞ்சக மனைத்தையு மாக்கவுந் தொன்றே, நி

லைக்கு மன்பனை யடைகுவா னெடுத்தவ முழந்
தாள். (க)

அரவு நாண்மதிக கண்ணியு மணிந்துபுன் னாக,
விரவு நீழலில் யோகிருந் தவர்வினை யாட்டாம், பிர
ம சாரியாயப் பேரழ கெதிகுமவேற் றுருவின, வ
ரணி லாவிய தவம்புரி சாலையின வந்தார். (உ)

முஞ்சி நாண்மிசை விளங்கவோர கலையிடை மு
யங்கத், துஞ்சு நூலின்முப் புரியினமான் றோலு
மார் பிலங்கசு, செஞ்சு வேநிமிர் பலாசுசெய் தண்
டுகை யேந்தும், விஞ்சு நீறுசா தனமணி விரதி
யைக் கண்டாள். (ங)

அன்ப ருக்கிவ ரன்பரென் றகமதித் தெழுந்து,
மின்பி றங்கிய தாண்மிசை விரைமலர் தூவித், த
ன்ப சுந்தொடி.க் கரங்களைக் கூப்பிமுன ருழ்ந்திங்,
கென்ப டர்ந்தவா றென்றவட் கெம்பிரா னியம்பும்.

காரி கைக்கெலா மாகா மாயக்கதி ரெறிக்குஞ்
சீரி யைந்தநின் றிருவுரு முழுவதும் வாடத
தாரி யைந்தபூங் குழலினுய் தவம்புரி குவதோ
நாரி யைந்தநா யகன்புய நண்ணுவ தொழிந்தே. ()

அரிய மாதவ மாற்றுவ தறிந்தனங் கயிலைக்
கிரியில் வாழ்தருஞ் சூலியைக் கெழுவுதல் வேட்டா

யுரிய னோவுன தழுகினுக் குரகமு மெலும்பும்
பெரிய தோலுமிக் கணிந்துபிச் சையிறுநிரி பிச்சன்.

என்று தான்பல பொருளையுந் தொழிலையு மிழித்
து,நின்று கூறியே நிருமல னாகிய விரதி, மன்ற யா
முனை யொத்தன மிளமையால் வளத்தா, லொன்று
மாண்பெழு லாதியா லெமையுறு கென்றான். (எ)

தீயில வைத்தநெட் சேசுள் செருகிய தெனன,
நாய கன்கரந் தசதியா டியநறு மொழிகள், பாயச
செஞ்செவி புதைத்தன ள் பதைத்தன ள் சிவவென்
றாயு மந்திரம பன்முறை கிளந்துருத தறைவாள்.

வேறு.

யாவ னொருவன் வினையாட்டா லெல்லா வுயிர்க
கு மைந்தொழிலு, மேவ வினிது புரிகினறான் வே
தன் முதலோ ரெவனருளாற, றுனி லதிகா ரம்புரி
ந்து தக்க ஞான மடைகினு, ரேவ வவனை யென்
பொருட்டிங் கிழித்துக் கிளந்தாய் போவெனறு. ()

வேற்றோ ரிடத்தை மேவுவாள் விரைந்து நடந்
தா ளதுகண்டு, தோற்ற வுருவின் வந்தவர்தாளு
சிவனு முருவ மிகத்தோற்றி, மாற்ற முலைமேலு
த்தரிய மருங்கு போந்து பிடித்தீர்த்தா, ராற்ற வெ
குளி யொடுந் திரும்பிப் பார்த்தா ளகில காரணியே.

செய்ய சடையும வெண்ணீறுஞ் சிறந்த னுதலு
ங் கண்மூனறுங், சையி லணிந்த மழுமானுங் கா
கோ தரபபூண் மணிமார்பும், வெய்ய புலித்தோ
லுடையாரையும் வேத மணிநூ புரத்தாளு, மைய
னழகுக் கழகான வங்கமுழுது மெதிர்கண்டாள்.()

கண்ட பொழுதே பெருங்கோபங் கைவிட் டகல
வுள்ளத்துப், பண்டு பயின்ற பெருங்குழமை படர்
ந்து வளர்ந்து கொழுநதுவிடக், கொண்டு வளர்நா
ண மடமசசம பயிர்ப்பு நான்குங் குடிபோக, மண்
டி யெழுந்த நெடுங்காதன் மருங்கு தெரியா வகை
காந்தாள. (கஉ)

முழுது முணர்ந்த பேரறிவின் முதல்வன் பாத
முடிசாயததுத், தொழுது விழிநுண் டுளியரும்பத
துளங்க விடைநாத் தழுதழுப்ப, விழும வுடலின்
மயிர்ப்புளகம் விரவ மிடற்றை மகிழ்தூர்ப்பக், கெ
ழுவு மினிய குளிரமொழியாற் கிழமை தோன்ற
மொழிகுவாள். (கங)

வேறு.

உறுமுறை யறியார் போல வுத்தரீ யத்தைப் பற்
றி, முறுவலோ டுர்த்து நின்றாய முக்கண முறை
மை பெல்லா, நிறுவிய நினக்கு யானு நிகழ்த்துவ
துளதே யீங்கு, மிறைவினை புரிதல் வேண்டா விடு
விடு மிளிராபூந் தானே. (கச)

மாதரார் வதுவை காறும் வளர்த்திடுங் குரவர்
பாலர், தீதறு வதுவை முற்றிற் றிருத்தகு கணவர்
பாலர், காதலர் தமக்குப் பின்னர்க் சான்முனைப் பா
ல ரென்று, னாதனே யெக்கா லத்து முதன்மைநன்
மடவார்க் கின்றே. (சரு)

கொளற்குரி மரபி னோருங் குரவராற் பெறுவ த
ன்றி, வெளிற்றறி வுடையா போல மிறைசெயல் வ
ழக்க தனற, பிளிற்றிபத் துரிவை போர்த்துப் பிர
மனோர் சிரத்தைக கொயது, களிததெழு கால னாவி
காற்றிய கடவு னேறே. (சரு)

அருளிய வடிக ளேவ லகற்று வ ரகிலத தில்லை, பெ
ருமநிற் பெறுதல் வேட்டே பெருந்தவ முழக்கின்
றேன்யான், ஈருணைகைக் கொள்ள வேட்டே காத
லித் திருந்தா னெந்தை, யிருநில மிழிததுக் கூறு மி
துசெய லெற்றுக் கொள்ள. (கரு)

நகைமுகத் தினைய கூறி நறுந்தளிர்க் கரத்தாற்
கொங்கை, முகைபொதி தானை தனனை முதல்வனா
கையி னீங்கத, தகைபெறப் பற்றி மெல்ல வீர்ததன
டலைவர் தாமும், புகுதக வென்று மெல்ல விட்டன
ர் ஈயிலை புக்கார். (கரு)

மேதகு வசிட்ட னாதி விரதிய ரெழுவர், தம்மை
க், காதலி னினைந்தா ரையர் கருத்தறிந் தாங்கு வல்

லே, மாதவ ரெழுவர் தாமும் வந்தடி பணிந்து^{நி}நின் றார், நாதரங் கவரை நோக்கி நகைமுகத் திதனைச் சொன்னார். (கக)

பகைக்குடை யாத வாற்றற் பணிவரைக் கரைய னம்பான், மகட்கொடை நேரும் வண்ண மரபினு ற் பேசி நீயிர், தகச்செயும் வதுவை நாளுந் தந்திர த் தாய்ந்து செப்பி, யகத்துறு மடவா ரோடு மடுத் திவண் வருக வென்றார். (உ௦)

எம்பிரா னருளிச்செய்ய வெத்தவஞ் செய்தா மெ ன்று, நம்பிய முனிவா தாமு நலததகு மடவா ரோ டு, மும்பர்நா டளந்து நிற்கு முயர்வரை யிமையரு சார்நது, வம்பென வடுத்த தங்கள் வரவினைச் செ ப்பி விட்டார். (உ௧)

செல்லுறு தூத வார்ததை செவித்துணை நிரம்ப லோடு, நல்வர வெய்த வெந்த நற்றவஞ் செய்தா மென்று, கல்வரைக் கரையன் சுற்றக் கணத்தொடு ங் களிப்புத் துள்ள, வில்வரை யகன்று வல்லீல யெ திற்கொண்டு போயி னானே. (உ௨)

பாத்திய மாதி நல்கிப் பயின்மனைக் கொண்டு புக் குத், தூத்தகு பி^{பி}யிட்டுத் துளக்கற விருத்திச் சால, வேத்தரும் பூசை யாற்றி யிறைஞ்சிமா தவ

அக்கினி சாபந்தீர்த்தசருக்கம். கங்ங

ரை நோக்கித், தேத்தடை சுமந்த கோட்டுச்சிலம்
பினுக் சரையன் சொல்வான். (௨௩)

வேறு.

கற்றை வார்சடை யந்தணிர் சுண்ணுறு செயலா,
லிற்றை நாளலா லில்லையா லிரும்பயன் பெறுநாள்,
பொற்ற வான்பொரு ளனைத்தையும் பொருந்தினே
னினமே, பற்று தூய்மையும் பெற்றுளேன் படர்வி
னை தவிர்ந்தேன். (௨௪)

மங்க லத்தன வனைத்திற்கு மேதுவாய் மலிந்த,
துங்க ணல்வர வுறுதவத் தீரும தருளாற், மங்கு
கின்றனர் சசலகா மத்துட னெவரு, மிங்கு துங்க
ளுக் கெய்தவேண் டுவதிலே யேனும். (௨௫)

ஈண்டு நீயிர்வந் தருளிய காரண மியம்ப, வேண்
டு மாலென விரந்தனன் வெற்பினுக் கரசன், முண்
ட காதலை நோக்கினர் முப்புரம் பொடித்தார், தூ
ண்ட வேகிய தூதரான் துறவரங் குரைப்பார. ()

வரைக்கெ லாமொரு மன்னவ மாசறு தவத்தி,
ளிரைக்கெ லாமொரு பிறப்பிட மாய்நிகழ் பவநின்,
னுரைக்கு வேறெதி ருரைப்பவர் யாவரெம் வரவு,
தரைக்குள் யாவர்க்கு மங்கலந் தருவதே யாகும். ()

தக்கன் மாமக ளெனப்படுஞ் சதியெனுந் தலைவி,
தககன வேள்வியி லுடலினைத் தணந்துவந் துனக்

ருத், தக்க மாமக ளாயவ தரித்தன டவத்திற், தக்
கன் வேள்வியை யழித்தபின் றலைவனு மிருந்தான்.

மலைக்கெ லாமொரு மன்னநின் மகளவண் மேரு
ச், சிலைக்கை நாதருக கேதிரு மனைவியாங் கிழமை,
நிலைக்க நோற்றனன் பிறவிக டொறுநிகழ் தவத்தா,
னலக்க வீசனே மருகனா நற்பயன் பெற்றாய். (உக)

என்று மாதவர் கூறலு மிமவரைக் கிழவ, என்
று கூறுவா னானமறை முனிவிரென் மகளைக், கொ
ன்றைமாலையாக் குரியளாம் படிசூழித் தமையான்,
மன்ற லோதியின் மாதவப் பயனுமுற றியதே. ()

காளி யோடுவா தாடினா கடனெடும் பாயல், வா
ளி தூண்டினார் தமக்கியான் மகட்கொடை நேர்ந்
தே, னானா நாயகர் வரைந்திட வருகவென் றறைந்
தான், கோளி லாவெழு முனிவருங் கொண்டனா
மகிழ்ச்சி. (கக)

ஆய செவ்வியி னருந்ததி யாதியோர் மலைக்கு,
நாய கன்றனி மடித்தலத் திருந்துநா ணெய்தித், தூ
ய தன்முசங் கவிழ்ந்துகைத தொடினை யெண்ணு
ந், தாயை யன்பினுற் கொண்டிதம் மடித்தலத்
திருத்தி. (கஉ)

சந்த னங்கமழ் குங்குமங் கனிகடாம் பூலங், கொ
ந்த லர்த்தொடை மங்கல வாழ்த்தொடுங் கொடுத்

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம். கநடு

தார், மந்தி ரத்தரி யிட்டுமாதவர்மறை மொழிந்து,
சுந்த ரத்தநீ ராஞ்சனஞ் சுழற்றுவித் தனரால. ()

சுற்ற நாப்பணிவ் வாறுபூந் தோகையன் னவளை
ப், பற்ற லார்புரம் பொடித்தவர் பாலனென் றுரி
மை, முற்ற வாக்கிய முனிவரர் கையுறை முகந்த
ங், குற்ற சீரிம வான்விடை கொண்டுடன் பெயர்ந்
தார். (நச)

வெள்ளி மால்வரை யடுத்தனர் விமலனே யுமை
யாள், கள்ளு லாமலர்க் கூந்தலிற் கடுக்கைவான் றொ
டைய, னள்ளு நீர்மைசெய் திடுவதே யினிநடப்
பஃதென், னுள்ள நீர்மையை யுரைத்தன ரொருபு
டை நின்றார். (நடு)

கருணை நோக்கமும் வரங்களுங் காசறு முனிவா
க், கருளி நாயகன் றிருமுக மனைவரும் வருமா,
பொருவில் பூதர்கைக் கொடுத்தனர் போக்கின ரே
ற்று, மருவு மோகையின் வணங்கியா வரும்வழிக்
கொண்டார். (நசு)

அண்ட மீமிசை யமர்தரு வீரபத் திரனும், பண்
டு நாரணன் வெரிநெலும் பெடுத்தபண் ணவனுங்,
கொண்டன் மேனியான் குவிமுலை மாதெனப் போ
தக், கண்டு காதலித் திறையவ னுயிர்த்தகா தல
னும். (ச0)

பாத லத்தமர் காலவங் கிப்பெயர்ப் பரம
நாத னுடகேச் சுரனவை யறுக்குங்கூ மாண்ட
ரோது ருத்திரர் பதினொரு வருமுலப் பில்லாப்
பூத ரோடுசென் றிறுத்தனர் புண்ணியன் கயிலை. ()

தேவர் முப்பத்தி மூவரே திகழகண மூவா
றோவி னாற்பத்தெண் னாயிர முனிவரொண் கமலன்
பூவை நேர்நிறத் தவன்முத ல்னைவரும் போந்தார்
சேவின் மேலெழுந் தருளினார் திரிபுர தகனர். ()

மூரசு மார்த்தன வால்வளை நான்றன முகிலிற்
பிரசு மாமலர் வானவர் சொரிந்தனர் பெயர்ந்தார்
விரைசெய் சாமரை யாதிகன் மிடைந்தன விலங்கம்
கரசு னாகிய மீமவரை யடுத்தன ரமலர். (0)

கயிலை நாயக ரடுத்தமை யறிந்துகல் லடுக்கம்,
பயிலு மோங்கன்மன னவன்பல வரிசைக ளோடு,
மெயிலகொண் மாநகர் கடந்துபோ யெதிர்கொண்
டு வணங்க, வயில்கொள் சூலதத ருள்புரிந் தேற்
றினின் றிழிந்தார். (சக)

அரிய மாதவம் பேணிய வடுக்கலுக் கிறைவ
னுரிமை யாக்கர நீட்டின னுலகெலா முயிர்த்த
பெரிய நாயகர் தங்கையா லவன்கரம் பிடித்துத்
தெரியு மாமறைப் பாதுகை சேவடி தொடுத்தார்.

கள்ள லம்புதார்க் கொன்றைவார் சடையிசைக
சுதிர்ப்ப, மெள்ள வங்கெழுந் தருளிவிண் டொடர்
வரைக் கிறைவ, னுள்ள மொத்தபொன் மனையகத்
துவப்பொடு போந்தார், கொள்ளு நீர்மையிற் பூச
னை சூயிற்றின னிமவான். (சுங்)

புதிது கோடித்த வதுவைமண் டபத்திடைப்
போந்து, மதிரி லாவிய முடியினார் மணித்தவி சிரு
ந்தார், விதியி னுலிம வான்வெறி கமழ்புன லோடு,
முதவி னுனுல கனைத்தையு மீன்றகன் னியையே.()

ஏற்று வாகொடி நாயக ரேற்றுமா முனிவர்
தோற்று தீயிடை முடித்திடும் வினையெலாந் துலங்
க, வாற்றி வானவ ராதியோர்க் கருள்விடை கொடு
த்துப், போற்று மாதுமை யாளுடன் புணர்ந்துவீழ்
றிருந்தார். (சுரு)

துன்ப முற்றிய வுலகினிற் றெல்லுயி ரனைத்து
மின்ப முற்றுற விமவரைக் கோயிலி னிருந்தே
யன்பு முற்றிய வமமையோ டருட்பெருங் கலவி
முன்பு துற்றறி யாதவர் போன்முயக் கமர்ந்தார்.()

தேவ ராண்டினு ளொராயிரங் கலவியாற் சென்
றுங்,காவி நேர்விழி யாளிடைக் கருததரித் திலதாற்,
பூவின் மாதர்க்குக் கணவனார் புணர்ச்சியாற் கருத்
தா, னோவு றுவர முருதமுற் காலமா தலினால். ()

கடவு ளாரஃ தறிந்தனர் கண்ணுதற் பெருமான்,
விடலி லாமுயச் கமர்தலின் மென்கொடி யவன்பா,
விடரெ லாந்தபுங் கருத்தரித் திலதெவன் செய்வா,
முடலுந் தானவர்க் கழிந்தயா மெனவுயங் கின
ரால். (சஅ)

நீறு துன்றிய மேனியார் நிகழ்த்திடுங் கலவிக்,
கூறு செய்யினல் லாலுமை யாள்கருத் தரியாள்,
வேறு மந்திர மின்றென விண்ணவர்க் காசன், கூற
லுற்றவன் றேவர்கள் குழாததினை நோக்கி. (சக)

இமைய மால்வரைக கோயிலி னெம்பிரான் கலவி,
யுமையொ டாட்டயா தொழிலினை யொழிப்பயா னு
றுவ, லமைவ தேயல தெனறெனை யகற்றினீ ரமரீர்,
துமைய லாலினி யாரென த தனித்தனி நுவல்வான்.

வேறு.

தருமனைக் கூவினன் சார்ந்து போற்றினு
னிருநிலத் தெங்கனு மியங்கு மாற்றலை
கருவினுள் றுபிரையும் பிரிக்குங் காட்சியை
நிருமலன் கலவியை நீக்கு கென்றனன். (ருக)

காலனா னுயிர்க்கெலாங் காதி யென்னையுங்
காலகா லப்பெயர் கலந்து ளானவன்
கோலமா ரடியெதிர் குறுக வல்லனா
மாலுவேன் யானென மறவி நீங்கினான். (ருஉ)

வருணனைக் கூவினன் வந்து தாழ்ந்தன
 னிருநிலத் தருநெறியிடததுஞ செல்லுறும்
 பெருவலி யீனைபெயர்ந் தமலன பேணிய
 திருவீனே யாடலைச் சிதைக்க வென்றனன். (௫௩)

கீழுறு நடையெனக் கன்றிக் கேடிலாய்
 மேலுறு நடையிலை விலங்கன் மேலுளான்
 வாழியன னவனடி மருவு மோர்முனிக்
 கேலுற வடங்கினே னென்செய் வேனென்றான். ()

வளிமுக நோக்கினன் வணங்கி நின்றலுங்
 களிசெயுந் தென்றலாய்க கலவி யாளரு
 மளிசெயத் தவழுறு மாற்றல வல்லேநீ
 யொளிவிழிச் சிவனிடையுறுக வென்றான். (௫௫)

விலங்கிய கதியெனக் கலது விண்டொடும்
 விலங்கலி னேறுதன் மேவு மோவவ
 னலங்கலென் றணிந்திடு மராவொன் றுண்ணுமே
 கலங்குமென் னறிவெனக் காற்று நீங்கிற்றே. (௫௬)

வடதுசைத தலைவனை யழைத்து மானவ
 வுடலினு முயிரினுக் குவப்புச் செய்பவன்
 கடனறி தோழனக கடமை பூண்டுளோ
 விடதுகர் தலைவனை மேவு கெளறனன். (௫௭)

நல்லைமன் முன்னர னங்கை மெய்யுறப்
 புல்லுதல் கண்டொரு பூங்க ணற்றதே

யெல்லுறு விழியையு மிழப்பச் சூழ்ந்தனை
யொல்லுவ தனறெனக் குபேர னேதினான். (நா)

பருதியை யழைத்தனன் பயிலுங் கண்ணென
மருவினை யரற்கொரு வடிவு மாயினை
கருமநற் கரியைவிழ் கரும முற்றுமப்
பொருளிலி கலவியைப் போக்கு கெனறனன். ()

கபோதக ஞாயமே கடுப்பப் பல்வெலாளு
சபாவலங் காரமின் றுகத் தாக்கின
னபாயமுற் றதையறி யென்று வாய்திறந்
துபாயமோ டொழிந்தன னென்றை யாழியான். ()

திங்களை விளித்தனன் சிரத்தி னாயகன்
மங்கையைப் புணர்நதிடு மகிழ்ச்சி வேலையுந்
தங்குதற் குரியையத் தையல பாலுறு
மங்கணன் கலவியை யகறறென் றேவினான். (கக)

காயந்தவேள் வியிலவன் காலி னான் முகந்
தேய்ந்துளே னினைதொறுளு சிந்தை மாழ்குமே
வாயந்தவொர் கலைமுடி வாங்கி வீழ்க்குமேல்
வீந்ததே பெயருமென் றிந்து விண்டதே. (கஉ)

எண்மரம் வசக்களு ளீற்றி னின்றவ
னண்முசா வித்திர னென்னு மாண்டகை

வண்மையோ டாங்கெதிர் மருவி னுன்றனைப்
பெண்மைபா லீறைவனைப் பிரியென் றேவினான். ()

அறறன் வதரமோ டாங்கு வார்மயிர்
மற்றவை முனோத்தில மான நீத்தமை
சறறுநீ யுணர்ந்திலை யென்று தன்மையோ
புற்றசா விததிர னுரைத்து நீங்கினான். (கசச)

விண்ணுளார் தமையெலாம் வேறில் வாறுக
யண்ணலார் கலவியை யகற்றென றேவினா
டுண்ணுரு தெனவவ ரொழிவு சொற்றபின்
வண்ணவாந் தழலினை வருவித தோதுவான். ()

வேறு.

செவ்விய தேவர்க் கெல்லாந் திருமுக மாகி யெ
ன்று, மவ்விய கவ்வியங்க ளமர்கள் பிதிரர்க் கெ
ல்லாந், துவ்வென் வுதவு மாண்மைத் தோன்றற்
குச் செல்லொ னுமை, யெவ்விட முளது மன்ற
வெளிதன்றே யாங்குளு சேறல. (கசக)

வடவையா யுதாத் தியாய் மண்ணிடைப் பாகஞ்
செய்யுஞ், சுடர்விடு மெரியாய்த் தோலாவேதியர்
நிச்ச மோமபுங், கடவுளந் தழலாய வேள்விக் காம
ரு கனலா யார்க்கு, மடைவுற வுதவி செய்த னீய
லா லகிலத் தியாரே. (கசஎ)

சூரனால் வருந்தா நின்ற துன்பநா மொழியும் வ
ண்ண, மூரரா வணியாள் மைந்த னொருவனைத் தரு
தல் வேண்டுங், காராளங் குழலோ டோவாக்கலனி
செய் கின்ற நீராற், சீரளங் கருவின றுயே சென்ற
ன தினங்க ளெல்லாம். (சுஅ)

தேக்கிய நறுந்தேன் கோடுச்சிலம்பிடைச செ
லலு மாறறன், மேக்குறுசதியை வல்ல விளங்கழ
னினக்கே யல்லா ன, மாககட லமுத முண்ண வாது
செய்மரர்க குண்டே பாக்கிய மனையா யாங்குப்
படர்மதி படர்த வேண்டும். (சுசு)

உம்பராங் குதவி செய்ய வுற்றனை யென்று தேர்ந்
தே, யெம்பிராந் கலவி நீங்கு மிமமென வவனைச்
சார்ந்து, தலம்பராந் சொருபா நந்த தத்துவ மரு
ளென் றேதது, நம்பிரா னதனை யுண்டே நாள்பல
கழிக்கு மன்றே. (எ0)

காலநீட் டிப்ப வாங்கே கவுரிபாற் கருபப நீடிச்,
சாலநா முய்யும் வண்ணந் தனியினங் குமரன் றோ
ன்றும், ஞாலமே விடரின் றுகு நன்மையு முண்டா
மிந்தச், சீலமா ருதவி செய்யச் சென்மதி யென்றான்
வேந்தன. (எக)

செந்தழற் பெருமான் கேட்டுத் தேவர்கோன் மு
கத்தை நோக்கி, டியந்தன றுளரோ முக்க ளொருவ

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம். கசுந

னுக் குறாத தாற்றி, யைந்தல ரேவி வீந்த வவனுக்
குத் துணைமை யானே, சிந்தனை வேறென் றில்லை
யென்றுபின் றெளிந்து சொல்வான். (எஉ)

பொருளெலா மழித்தே யானும் புந்திவாக் குட
ம்பு மூன்றுங், கருவியாய் வருந்தி யானுங் காயத
தை யழித்தே யானு, மொருவருக் குதவி செய்த
லுயிராககித மதனா னீவிர், தெருமர லொழிக வீது
செயகுவல் செத்து மென்றான். (எங)

ஆவயி னிருந்த தேவ ரகனெடு முகஞ்செம் மா
ப்பப், போவலென றெழுந்து வல்லே போதுவா
ன புறாவே யாகிக், காவலு மிடரு நீந்திக் கண்ணு
தல் கலவி யாற்றுந், தூவிமெல் லணையின் பாங்கர்ச்
சுஃமென விறங்கி னானே. (எச)

அங்கையு றதலுஞ் செந்தீக் களித்தவ ரங்கித்
தேவே, யிங்குவந் தடைநத தாமென் றிம்மெனக் க
லவி நீத்தார், மங்கைமற் றதனை நோக்கி வரம்பறு
நாண்முன் னிட்டுப், பொங்கிய வெகுளி துள்ளப்
பொருக்கென விதனைச் செய்தாள். (எடு)

கலையெடுத் துடுத்துச் செல்வக் கலவியாற் சிறிது
சேந்த, கொலைமுக வேற்கண் சாலக் கொவ்வையங்
கனிபோற் சேப்ப, வலைசிகை யங்கிக் கள்ளா வண

ங்கொடு பிறவார் போலச், சிலையுறழ் நெஞ்சங் கொண்டு புறவெனச் சேர்ந்தா யீங்கு. (எக)

இப்புற வருவே யாகி யேந்தனின் சகோத ரத்தைத், துப்புறப் புணர்நது நாளுந் தூதுண்டு வருந்துகென்றாள், வெப்புறு மழலோன கேட்டு வெய்துயிர்த் துடல்கம டிப்பத், தப்புவந் தடுத்த தெனறு தளர்ந்தான சரணஞ் சாராதான். (எஎ)

அடியனே னடிகள் செய்ய வடியைவந் தடுத்தே னேலங், கடவுள ருயய வன்று கடலினஞ் சயின ரு யோல, முடிவதாய் முடிப்ப தாகி முடிபய னாகிய ந்தத், தொடர்பய னளிப்ப தாகித் துலங்கிய பொரு ளே யோலம. (எஅ)

வீரனாற் தேவர் தம்மோ டென்னையும் வீடும் வீறு, மாரனா ருடல நீற்று மானமு முரூத செய் தோர், கோலமா ரிடும்பைச் சேற்றுட் குரங்கிய செயலு மற்றுந், தீரநா னறியா தீங்குச் சேர்ந்திலே ன் தேவர் தேவே. (எசு)

வெள்ளைவா ரணத்தோ னாகி விண்ணவர் குழி யென்னைத், தொள்ளையே மிடைந்த நெஞ்சச் சூரனைச் சவட்டு மாண்மைப், பிள்ளையா ரொருவ ரோங்க ற் பெண்ணணங் ககட்டிற் றோன்ற, விளளிடாக் கல விக் கூறு விளையென வேவி னாரே. (அ௦)

தத்துவ வுபதே சங்க டம்பிரா னருளிச் செய்யு
ங், கொத்துறு மலங்க னேந்துங் கூடடொடு மிரியல்
போகப், பத்தியி னவைபுங் கேட்கும் பாக்கிய நின
க்கு வாயக்கு, முத்தியு முதுவ தாமென் றிதனையு
மொழிந்திட டாரே. (அக)

ஆதலா லமரர்க் காக வவுணர்தந் தூதர்க் கஞ்சி
ப், பேதுறு புறவா யீங்குப் பெருமநா னடுத்தே ன
ற்றா ன, மாதுமை சாப மூடே வந்தது நினைச்சார்ந்
தேற்குத், தீதுற லுளதோ விந்தச் செயிரினை த தவி
ரத்தல வேண்டும். (அஉ)

வெண்டிய வடியார்க் காக விருப்பொடு வெறுப்பு
ச் செய்து, பூண்டனை யன்றி நின்னை புணர்பவோ
வவைதா மெந்தா, யீண்டிய வமரர் வேடட பயனை
பு மீச வெனனாத், தாண்டவம் புரியும் பாதந் தழீ
இக்கிடந் தரற்றி னானே. (அங)

சரணமென் றடுத்து நின்ற தழலினைக் காக்க வே
ண்டி, யரனொரு மூன்று மட்ட வடிகளா ருமை
யை நோக்கித், திரணமுண் டுழலுந் தீநின் சினத்தி
னுக் கிலக்க மோசொன், முரணினைத் தவிர்க் வென்
று முகமலர்ந் தழற்குச் சொல்வார். (அச)

இமையவ ரிடுக்கண் டர்ப்ப வெய்திய வழலோ
யீங்கு, நமதுவீ ரியத்தை வாங்கி நண்புறப் பருகு

கண்டாய், கமையுற விதனைத் தாங்கி யிருந்திடுங் கா
றுங் காய்ந்த, வுமையவன் சாபஞ் சாரா தொழிந்த
பின் னுறுவ தாகும். (அடு)

வீட்டருளு சாபந் தனனை வில்வகா னகத்தை நண்
ணிச், சேடடொளி மயமே யான திருமூல நாத ரோ
மைக், கூட்டுருங் குமப்பூங் கொங்கைக் கோற்றொடி
யிவடன் னோடு, நாடடிய முறையாற் பூசை நடத்
தவீட் டிடுதி கண்டாய். (அஈ)

தத்துவத் தியல்பு மாங்குச் சாற்றுவது மென்றா
கேட்ட, கொததழல் புறவி னீங்கிக் குடங்கையேற
மெதிரே நின்ற, துத்தமன் றுரை யாக வூற்றினன்
வீரியத்தை,வைத்துவாய மடுத்துத் தாழ்ந்து வீடை
கொண்டு வழிகொண் டன்றே. (அஎ)

வே வ று.

கருத்த ரித்தலிற் கண்குழிந் தகடுற வீங்கி
வருத்த முற்றனன் கனலவன் வரவினை நோக்கி
யிருத்தன் முற்றிய வானவர் குழாத்தினை யெய்திப்
பெருத்த தன்வயி றங்கையாற் றட்டினன் பேசும்()

ராதா காண்மினும் மிடரெலா மிரிதர முக்க
றாத ஞாருள் வீரிய துகர்ந்துரை கின்றேன்
மாதா சாபமுங் கபோதக மாய்மதி மயங்கித்
தூது தேரவுந் தாங்கினேன் றுயர்க்கரை காணேன்.

கருப்ப மறறினித் தாங்குமக கடனெனக் கரிது
கருப்பம் விட்டிடிற் கபோதக வருவங்கை கலகரு
மொருப்ப பும்புறு வருவமு மொழியும்பூ வானூர்ப்
பொருப்பி ருஞ்சிலை யானடிப் பூசையி னென்றான்.
கவலை யோடழற் கடவுள்கூ றியமொழி கேளா
வுவகை யோடுமிக கவலமு முறத்தழீஇ யமரர்
தவலு ருவகைத் தழலவன றளர்வினை ததவிர்ப்பப
புவன மேவடி வாகிய கங்கைபாற் போந்தார. ()

கொத்த லர்ந்தபன் மலாகளுங் குழைத்தபூஞ் சி
னையு, கித்தி லததொடு வயிரமு நிறங்கினர் பொன்
னுந், தத்து வெண்டிறை யலைததெறி கங்கைதன்
சரண, மெத்து மன்பினுல வணங்கினர் விளம்பன
மே யினரால். (கூஉ)

. வேறு.

அன்னாய் கறறைச் சடைப்பெருமாற் கணியே யு
லக மனைத்தினுக்கு, நனனா யகமே விமலநதும் புன
லா னவைகண் முழுதகறறி, மன்ன ருயிர்க்கு மிக
த்தூய்மை மலிவித் திடுமந் தாகினியே, முன்னீ
ரரைய னுளங்களிப்ப முயங்கு மோகப் பெயரண
ங்கே. (கூங)

கனவி வளரும் பெருஞ்சூலாய்க் கவலை யுழக்கின்
ரூனவன்றான், மனமிக் குவகை பெறவதனை வாங்

கித் தரித்துத் தரல்வேண்டு, மனக னளித்த ததுவு
லக மனைதது மிடர்தீர்த் தளிப்பதுகாண், புனித
வுமையு முவகையுறும் பூவாய தரிப்பி னீபென்றார்.

இரந்த விமையார்க் குளம்விரும்பி யேற்ப வலித்
தாள் கங்கையாள், சுரந்த வுலகை யொடுங்கன
லோன் றுலங்குங் கருவைப் பெயர்த்திட்டான், வ
ரந்தங் கியவங் கருவினைச்சின் மதியளு சுமந்தாற்
றாளாகி, நிரந்த கரைபிற் சரவணத்தி னீத்தா ணிக
ரில் கங்கையாள். (கூடு)

தவமு மலையாற் சரவணங்க டாக்கத தவிர்ந்த க
ருவொன்றே, யவிறு முருவ மாறாகி யனந்த கோடி
யினங்கதிர்க, டிவள்வ தெனவெவ் வேறிமைப்பத்
துசைமா முகத்தோ னதுநோக்கி, யுலகை யொடுங்
கார்த் திகைமாதர் தம்மை வளர்ப்ப லுக்கினான். ()

அறுவ ரெடுத்து முலைப்பான்மிக் களிதது வளர்
க்கு மந்நாளிற், சிறுமெல் லடிமா துமையோடு சே
வி னிவர்ந்து சீசயில, முறுதற் கிறைவ னேகுவா
னவ்வா றடுப்ப வொளிர்கின்ற, மறுவி லுருவ மாற
னையுங் கண்டா ளிமைய மடக்கிளியே. (கூஎ)

பொன்னம் பிதிர்மேற் சிதர்ந்ததெனப் பொலிந்
த திதலை முலைசுரப்பத், தனனை யறியா வகைமகிழ்

அக்கினி சாபந்தீர்த்தசருக்கம். கசு கூ

ச்சி தானே யுளத்திற் றலைக்கொள்ள, வன்ன நடை
மெல் லடிச்சிலம்பு மரிநூ புரத்துப் பார்ப்பதியாங்,
கென்னை யுடையா யிதுவென்னே யியம்பா யென
நா யகற்குரை ததாள். (கூஅ)

விளங்குங் குழவி யாவையிவை விழியிற் காண்ட
லொடுமகிழ்ச்சி, யுளங்சொண் டதுபான் முலைசுரந்
த வென்ற வுமையாட் குள்ளபடி, களங்கை யகலா
க் கடல்விடத்துக் கடவுட் பெருமான் கருணையால்,
வளங்கொப் புளிக்குங் குறுமூரல் வதனத் தரும்ப
வுரைசெய்வான. (கூகூ)

சேர்ந்தார்க் கொல்லி முன்னர்நமைச் சேர்ந்து
விடுத்த வீரியத்தை, யார்ந்தா னன்றே யதுதாங்கு
மாற்ற லிலனாய்க் கங்கைதனைச், சார்ந்தாங் குறுத்
தா னவடானுந் தரிக்க மாட்டா தகனகரையின,
வார்ந்தார் நாண விடைவிடுத்தாள் வயங்கிற் றாறு
மகவாகி. (கூ00)

இந்தக் குழவி யாறனையு மிருதாண் முகமர் றீரா
று, சந்தப் புயங்க ஞுறுமொருசேய் தானும் வண்
ணந் தழீஇயெடுத்துக், கந்தக் களப முலைசுரக்குங்
கமழ்பா லூட்டா யெனவருள, வந்தப் படியே புரி
ந்திட்டா ளகில முயிர்த்த காரணியே. (கூ0க)

உடன்மோண் டடுத்துச் சீசயில மொளிருங் கயி
 லே சார்ந்ததற்பி, னிடங்கண் டிமையா ரபிடேக மி
 யற்றச் சேனா பதிபாகி, விடங்கொப் புளிக்கும் ப
 டையவுணர் வேருங் களைந்திட டவராற்றற், கடங்
 கிக கிடந்த தேவாசிறை மீட்டா னாறு முகப்பெரு
 மான். (க02)

வேறு.

கங்கையிற் கருவினைக் கலப்பித் திட்டலு
 மங்கிதூ துணம்புற வாகித் தன்மதி
 மங்கிய தும்பரார் வல்லை கொண்டுபோய்ப்
 பங்குனி நதியிடைப் படுவித் தாரரோ. (க03)

பண்டைய வுணர்வுவந் துதிப்பப் பாய்சிறை
 கொண்டபுள் னருவமாய்க் குலவும் பாவகன்
 மண்டிய வில்வமா வனத்து மன்னிய
 வண்டர்நா யகனடி யடுத்துத் தாழ்ந்தனன். (க04)

சேணிடை விளங்குறஞ் சிகரஞ் சூழ்ந்துகல்
 லாணூட னுறக்கமு மொழிந்து சிந்தையிற்
 றாணுவின் பதமலர் ததைவித் தன்பினற்
 பேணுறு தியானமே பிறங்கச் செய்தனன். (க05)

குங்கும தனசவுந் தரிதன் கோலமு
 மங்கைபங் காளனூர் வடிவுங் கண்டுகொண்

அக்கினிசாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

கடுக

டங்கியென் றொருபெய ரமர னின்னணம்
பங்கமில் பூசனை பயிற்றிச சென்றனன். (க0௬)

உமையவள் சாபமொள னெரிககு நீக்குவா
ரமைதரு பயனெலா மங்கிக் காகென
விமலனை நினைநதுசங் கற்பம விண்டுபல்
லமரரும் பற்குனி யாறறிந றேய்ந்தனர். (க0௭)

வாலகில் லியர்முத லேர்வ ணங்குறுஞ்
சீலமல் கியதிரு மூல நாதரை
யாலுமன் பாலடுத தார ணத்தினுற்
சாலவும் பூசனை தழைய வாற்றினார். (க0௮)

வேறு.

பூசனைக் கிரங்கி முக்கட் புண்ணிய நெதிரேதோ
ன்றிக், காசணி யுமையாள் சாபங் கனலவற் ககற்
றி ஞானத், தேசவிர் முனிவர் போற்றத் தென்றி
சை முகத்த ராகி, வீசொளி மணியாற செய்த வித்
தியா பீடம் வைகி. (க0௯)

தத்துவ வுபதே சங்க டகவுற வருளிச் செய்து,
வித்தகச் சிவலிங் கத்தின் மேதக மறைந்தார் தாழ்
ந்து, பத்தியின் ஞானங் கேட்ட பாவகன் சிவலிங்
கத்தி, லத்தனைப் பூசை யாற்றி யமரரோ டகன்று
வாழ்ந்தான. (கக0)

காவியங் கண்ணி சாபங் கலந்திடு மன்று தொட்
டுச், சேவலும் பேடு மாகத் திசுழ்ந்தொரு வயிறறி
ற் றோன்றிப், பாவிய பரலுண் டின்பந தங்களுட்
பயின்று துய்த்துச், சாவது மொருங்கார் தன்மை
சார்ந்தது புறவின் சாதி. (ககக)

இதமுறுங் கங்கை தன்பா லெரிகரு விடுத்த ஞா
ன்று, சிதரின வீரி யந்தான் றிகழ்தரு மிரசளு செ
ம்பொன், முதிரொளி வெள்ளி செம்பு முதலிய
லோக மாகிப், பதிதரு முலகிற் சென்று பயப்பட
நின்ற தன்றே. (ககஉ)

வருசமு சார வேலா வலையத்தின கரையே யா
ன, வருளினிற் சேர்த்த லாலே யறைவர்பா ரதப்
பேர் முன்ன, ருரையிர சத்துக் கந்த வெள்ளிய
விரசந் தன்னைப், புரைதபு மிலிங்க மாக்கிப் பூசனை
புரிக தக்கோர். (ககங)

தயங்கிய மணிலிங் கங்கள் சயம்புலிங் கங்க ளெ
ல்லா, நயங்கொளு மிமைய மாதி நண்ணுதென் க
டலின் காறும், வயங்கொளுந் தலங்க டோறும் வ
யக்கிய பூசைப் பேரா, முயங்கலி விரச விங்க பூச
னை யொன்றுக் கம்ம. (ககச)

எருமைவல் லூர்திப் பாக னிறுத்திடு மந்த நாளி
ற், றருமமே யுருவ மான தனியிர சததையாவன்,

அக்கினிசாபந்திர்த்தசருக்கம். கருந்

பருகினும பாவ மெல்லாம் பறைதாச சிவமே யாவ! ன், பெருமைமற் றதனுக் குள்ள தியாவரே பேசு நீரார். (ககரு)

வேறு.

செய்ய தழலோன் வழிபட்ட. சிறப்பி தாகு மொ ருமுனிவன், பொய்யில வணக்கந் தனக்கிரங்கிப் பு ரைதீர் கையுயும் பற்குனியு, முய்ய வில்வ வனத்த மல னூங்கு வருவித் தருளகதைபு, மைய லகலக கேண்மினென வகுக்குளு சூத மாதவனே. (கககூ)

அக்கினிசாபந்திர்த்தசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கூசஉ.

கயாபற்குனிச்சருக்கம்.

பத்தி தருந்திரு மங்கல மாம்பதி மேல்பாங்கர்க், கொதது மலர்ந்துயர் மாமபொழில் சூழ்ந்த குலச் சூழற, சுத்த விரத்தின வீச்சுர ரைத்தொழு தேத் தன்பு, மெததிர யிக்குவ னென்றொரு மெய்த்தவ. ன் மேதக்கான். (க)

பண்டை யிழைத்திடு தீவினை யாற்பவ மாம்போ தே, கொண்டியல் கால்களி லாமுட வன்குழை யா நெஞ்ச, னொண்டரை மீது வழங்க வயப்பரியொன்

கடுசு

பூவாளுர்ப்புராணம்.

றூர்த்த, மண்டில மாக வயங்கிய வையமரீஇயுள்
ளான். (உ)

சுந்தரன் மான்கலை யைத்தொலை விப்ப நெடுஞ்
சாப, முந்தருள் கண்டுவி னுசகிர மத்தினை மூரித
தே, ருந்தின னண்ணுபு கேம புரத்தை யொழித்
தேகி, யந்தில் வடாது திசைககடு ராரணி யத்
துற்றான். (ரு)

போதிம ராவழை சண்பக மாதனை புன்னாகம,
பாதிரி கூவின மாம்பிர ஞாழல் பலாசோமை, கூத
ள நாக மடமபு குருந்து குரானொச்சி, யாதி நெ
ருங்கிய காண துழைந்தவ னாகோர்சார். (சு)

பார்த்த விழித்துனை வேமிடு கின்ற பதம்வேமி
ச், கோர்த்திடு நெஞ்சமும வேமுரை நாவு முலப்
பாமென், றூர்த்தெவ ருமபு கு தாத வருஞ்சர நேர்
கண்டாங், கோததெழு வாமபரி வையமொ டும்மெ
ன வேகுறறான். (ரு)

வேறு.

நாக நாலெழு கோடியு நண்ணியோ ருருவாய,
விரவி னுலென வேறுபல் கொடுவினை மேவிப், பர
வி மூடிய புகையொடு பாழ்நெடுங் கிணறென், றுர
மெ லாந்தப விருந்தத னுழையடுத திட்டான். (கூ)

காக்க வெந்தமைக் காககவென் றிளிவரு மொழி
கள், பாழ்க்கி ணற்றினின் றெழுந்தன பதைத்துள
ம் வெருவி, நோக்கி யாரிவா பிதிரரே யெனதுனித்
தறிந்து, தூக்க வல்லவ னஞ்சலீ ரெனச்சொலி
வினாவும். (எ)

நீயிர் வான்கதி யமர்தரும் பிதிரரே நீயிர், காயி
ருங்கிணற் றலமருங் காரண மியாதென், றுயி னல்
லரு ளோடெதிர் வினாவின னறிஞ், னேபும் வண்
ணமப் பிதிரர்க ளிறைகொடுக் கின்றார். (அ)

நல்ல மாதவ நின்குலப் பிதிரரே நாங்க, ணல்ல
தாய்நனி வளர்வதே நின்குல மதனி, லெல்லு லா
ங்கதி ரவனென வினிதுவந் துதித்துப், புலனு நீ
யெமை வானகதி புகுத்துதல் வேண்டும். (க)

உலகில் யாவரு மோதன மாதிக ளளிதது, மல
கி றீர்த்தங்க ளாடியும் வேள்விக ளாராதது, மிலகு
மாலையப் பணிவிடை புரிந்துமில் வாறு, குலனி
லாவிய பிதிரர்தங் குறையறுக கினறார். (க௦)

எம்மை நீகுறித் திரும்புன லாடிய துளதோ, செ
ம்மை யாகிய தானங்கள் செய்தது முளதோ, வம்
மை பாற்பிரி யார்பணி யாற்றிய துளதோ, விம்மு
நீரிதைத் திட்டது முளதுகொல விளம்பாய். (க௧)

பருதி திங்களைப் படவராத் தொடர்தரு காலும்,
வருமு வாவினு மயனத்து மதிப்பிறப் பினுஞ்சீர்,
தருமம் றேனைய காலததுந் தானமா திகள்செய்,
திருவு பேறெலா மெளிதுறுஞ் சூழ்ச்சியுள ளது
கேள். (கஉ)

சையென் றென றுள ததனைநீ கதுமென வடு
த்தங், கியையும் வண்ணநம் பிண்டமா திகளிளி தி
யறழிம், றுயவு றங்கிணம் றழிவுறுந் தொல்வினை
கழிய, வியனெ டுங்கதி யடைகுது மெய்ம்மையீ
தென்றார். (கங)

இன்ன வாறுரை யாடுழி யிருந்தவப் பேற்றா, ல
ன்ன மாதவன் விழியெதுர்ந் தாராதன ரனேகர், ம
ன்னு சீர்ப்பிதிர்த தேவர்கள வதியவு மவருட், டுன்
னு மேன்மைய ராய்ச்சிலா துலங்கவுங் கணடான்.

புதிரர் தம்முளே மேன்மைய ராய்ச்சிலர் பிற
ககு, விதிமற் றியாதெனத் தேருவான் விழுத்தவ
ன் யோக, முதிர்வி னோககினன் முன்னவர் குலதத
வர் விலவப், பதியி னாககிய பயத்தின லுயர்ந்தவப்
பரிசு. (கரு)

ஓகை மல்கிய வுளத்தின னாயுறு வரன்றா, னேக
ன் வைகிய வில்வகா னகமெனும் பதியி, னாகு மே

ன்மைய! தேயிது வெனவதி சயித்துச், சோக ராயத
தளா பிதிரரை நோக்கினன் சொலவான். (கக)

தரும தானங்க ளாதிக ளாற்றநற் றனங்கண், ம
ருவி னேனலன் வரமலி தீர்த்தங்க ளாட, லொருவு
தாளினேற் குரு துதுவ சளையுயர் கதியி, னிருவு லே
னறவ வலியினு லெனததெளித் தெழுந்தான். ()

வேறு.

எழுந்த முனிவன கேமபுரத தெல்லையொருசா||
சுந்தரனை, விழுநது பே||கக கண்டுமுனி வெகுண்ட
விழும் வாச்சிரமத், தழுந்து மிருக தீர்த்தத்தி லாடி
யாங்கு வீற்றிருந்த, கொழுந்து மதியார தம்பூசை
குறித்துத் தூய்மை முன்னெயதி. (கஅ)

. பூவாளுரை விரைந்தடுத்துப் புனிதர் மலாத்தா
ளுறவணங்கி, நாவார் மனுககள் கணித்தொருபா
னண்ணித் தியானித திருந்திட்டான், சேவார் கொ
டியார் சேவடியின் சிலம்பு வாங்கி யெறிநதிட்டார்,
தாவரத் திருமங்க கலமேல்பாற் றழங்கி விழுந்த தது
மாதோ. (கக)

சிலம்பு விழுந்த விடரின்றுஞ் செழுநீர்க் கங்கை
யெழுந்தொழுகிற், றலம்பு மணிநீர்ப் பெண்கங்
கையதனோ டெழுந்து கையதானு, நலந்தந் தருளு

ம பூவானூர் நண்ண வில்வ வனநாத, ரலந்த பிதி
ரா பொருட்டடுத்த வறவன றனைககூஉ யருளுவாரா.

அடுத்து நமது மலாத்தானே யகத்து ளிருத்தி வ
ழிபட்டாய், மடுத்த வழிபாட டினுககிரங்கி வடபா
லிருந்த சுரந்திபு, மெடுத்த கையு மித்தலத்தி னெ
ய்தப் பணிததா மவைவந்து, தொடுத்த விர்தத த
லத்திதோ துன்னுற றனநீ காண்டியால். (௨௧)

பாவ முழுதுஞ் சிந்தாகப பண்ணுந் திறத்தாற்
பற்குனியென், றோவில பெயரு மித்தலஞ்சே ரொ
லிரீர்க் கங்கை தனககெய்துந், தேவா விழையுங்
கையயிர்தச சிறந்த தலத்தோ டுடன்விளரி, மேவு
மினிரீ பிதிராகடன விழைந்து புரிதி யெனவுரைத
தான். ி (௨௨)

இறைவ ரருளு மொழிகேட்ட விரயுக குவன்மிக்
குளமகிழ்ந்து, நிறைபற குனியி னீராடி நீடும் பிதிரர்
கடன்கழித்தான், சிறைசெய் கினற்றிற் கிடந்தழி
ந்தோரா தெய்வ விமான மேற்கொண்டு, மறைவல்
லறிஞன் விழிகாண வானின் விளங்கத் தோன்றி
னார். (௨௩)

கண்டு மகிழ்ந்தங் கடிவணங்கிக் கரங்கள் கூப்பி
யெதிரீநின்ற, னண்டர் வியககும் பெருந்தவத்தோ
னவனை நோக்கிப் பிதிர்த்தேவர், மண்டு விருப்பி னு

சைசெய்வார் மதலா யரிய பெருநதவத்தாற், கொண்
ட வெமது வினைநீக்கிக் கோதி லாத கதிசோததாய்.

வாழி வாழி நெடுங்கால மண்மே னீரின் குலம்வா
ழி, யாழி யெடுத்த கரதலத்தா னறியா னுலகிற் சே
றுமெனக், கேழில் விமான முகைத்திட்டார கிளர்
பேருவகை யொடுமுனிவ, னேழை பாகா திருவடி
யின் மீட்டும பூசை யியற்றினான். (உரு)

சின்னா விவ வனத்திருந்து தேவா பெருமா
னருள்பெற்றுத், தனஞ்ச் சிரமத தினிதேகித தழை
தத மகிழ்ச்சி யுடன்வாழ்ந்தான், கொன்னா தரவிற்
பற்குனிநீர் குடைநதி யவைப்பா யசபிண்ட, மன்
னா தரவி னிடுவோரும் வானின வேட்ட கதியடை
வார். ௧ (௨௬)

வழங்கும் புனற்பற் குனிநதியின் வரவும் வில்வ
வனங்கீர்த்தி, தழங்கு கையையின் மேம்பட்ட தகவு
ம விளங்க வெடுததுரைத்தாம், பழங்க ணறுககு ம
ஞ்சுளனென் றொருவன் மகளைப் பயந்தபடி, யொழு
ங்கு மனத்தீர் கேண்மினென வுரைக்கப் புகுந்தா
னுயர்குதன். (௨௭)

கயாபற்குனிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௬௬௬.

மஞ்சளம் மகப்பெறுச்சூக்கம்.

ப அஞ்சமும தின்றியு மாயிரு வேரு மளந்தெட்
டா, நஞ்சணி கண்டர்கல யாண புரத்தி னயந்துள்
ளான், மஞ்சள னென்ற வியம்பெய ரான்பின் வரு
ணத்தா, னெஞ்சலி லாத விருமபொரு ளாகக மியை
நதுள்ளான். (க)

மாதொரு பாகர் மலர்கதழ லன்றி வணங்காத,
மேதகு பதனியன் மெய்யுணா சிந்தைய ன்வெண்ணீ
றுஞ், சாதன மும்பொரு ளென்று தழீஇத்தள ரா
வேத, நீதியி னாலொழுக் கததின் வழாவகை நின்
றுள்ளான். (உ)

இத்தகு மஞ்சள னின்புறு நனமனை வாழ்ககை
யாள், புத்தமிழ் தன்னவன் காந்தி மதிப்பெயர் பூ
ண்டுள்ளான், மெத்திய கற்பி னருந்ததி நாண விள
ங்குற்றாள், கைத்தலி லாதவன் பாலிவா வாழ்தரு
காலத்து. (ங)

வேறு. தீர்ப்பெழு

மககட்பே றினமையினான் வரும்புரிவை மஞ்ச
ளன்றான், முக்கட்டா தையைப்பணிந்து முடித்து
மெனப் பூவாணர், நக்கர்க்காம் பணிவிடைக னையந்
தாற்றி யஞ்செழுத்தும், பொக்கத்தீ வினையோடப்
புகன்றிருந்து கணிக்கின்றான். (ச)

செவ்வண்ணத் திருமேனித் திருமூல நாதர்பா,
லிவ்வண்ண மஞ்சளன் மிக் கிரும்பணிகள் செய்திரு
ப்பத், தெவ்வண்ணப் புரம்பொடியச் சிரித்தவரைக்
கயிலையிடைசு, கைவண்ண மலர்கூப்பிக் கழல்வண
ங்கி யுமைமாதா. (ரு)

முருகுயிர்நந் தனவனத்து மொய்யழகு காண்ப
தற்கு, மருவுமுளம் வேட்டதென வணங்குமிடு கி
டைதுவளத், திருவின்மணியோவியம்வாய் திறந்த
தென வாய்மலர்த்திப், பெருகுகட லமிழ்தனைய பெ
ருஞ்சுவைச்சொல லாலிரநதாள். (சு)

வெள்ளிவரை வீற்றிருக்கும் விமலனா ரதற்கிசை
ந்து, கள்ளியாக்கு மலர்க்கூந்தற கவுரியொடு வி
டைமேற்கொண், டள்ளிலேவெற் கணநாத ரருகு
வர வழியியங்கி, யுள்ளமகிழ்ச் சியினடுததா ரோங்
கியநந் தனவனத்தை. (ஏ)

வேறு.

பொன்ம லர்ந்துபொன் காய்க்கு மரங்களு
மின்ம லர்ந்து விளங்கிழை யாடைக
டென்ம லர்ந்த சினைதொறுங் காய்த்திடு
நன்ம ரங்களு நண்ணுமோர் பாலெலாம். (அ)
மணிகள் காய்க்கு மரங்களும் பல்வகை
யணிகள் காய்க்கு மரங்களு மாறெனுந்

தணிவில் வான்குவை தாங்குநா லுண்டியும்
பணிவின் வீசு மரமுமோர் பாரெலாம. (கூ)

தேவ ரைத்தருந் தெய்வ மரங்களுந்
தேவி யர்த்தருந் தெய்வ மரங்களு
மோவி லாதிரு வேரையு முய்த்திடுந்
தாவி லாத மரமுமோர் சாரெலாம. (கூ)

தமனி யச்செழு வண்டினந் தாதுணத்
தமனி யப்புதுத் தேமலர் தாமலர்ந்
திமிழ்ம ணந்திசை யெட்டும் விராயமது
வுமிழ்ம ரங்களு மோங்குமோர் சாரெலாம. (கூ)

பஞ்ச ணையம ளிக்குலம் பள்ளியின்
மஞ்ச ரின்புற வைக்கு மரங்களுந்
துஞ்சி னுருயிர் தோற்று மரங்களு
மெஞ்ச லின்றி யிணர்க்குமோர் சாரெலாம. (கூ)

அதிச யம்பல வாக்கு மரங்களுந்
கதிகள் பற்பல காட்டு மரங்களும்
புதிய போகம் புணர்த்து மரங்களு
நிதிம ரங்களு நீடுமோர் சாரெலாம். (கூ)

காமர் வல்லி கலந்த மரங்களுந்
தூம ணிச்சிறை துன்றிய புட்குல
மேம மல்க விருக்கு மரங்களுந்
தேம லர்த்திரள் சிந்துமோர் சாரெலாம். (கூ)

மஞ்சளன்மகப்பெறுசருக்கம். ககக

ஆட கப்படி யான்ற தடாகமு
மாட சுத்தி னவிர்மண லெக்கரு
மாட சுத்தினன் றுக்கிய குன்றமும்
பீடு மலகிப பிறங்குமோர் சாரெலாம். (கரு)

வேறு.

அளவில வளமின் னணந்துவன்றி யாற்றுங் கரு
மந் தனக்கியைய, வளமிக் கெவர்க்கு மெஞ்ஞான்று
ம வழங்கா நிற்கு நந்தனத்தை, விளர்வல் விடைபூ
ர்ந் தினிதடுத்த விமலர் காட்ட வவ்வனத்தி, னுள
வெவ் வளனு நோக்கி னுலக முயிர்த்த மலைமட
ந்தை. (கக)

பெருமை வளர்நந் தனவனத்தின் பெருமை நோ
க்கி மகிழ்ந்ததற்பின், முருகு விரியு மலாக்கூந்தன்
முதல்வி யொருசோ தனைப்பொருட்டு, மருமென் ம
லாப்பும் பசஞ்சினையோர் மரத்தை நோக்கி மற்றெ
மக்குப், பொருவில் வனப்பி னொருமகளைப் பொற்ப
வழங்கு வாயென்றாள். (கக)

பொன்னஞ் சிலம்பின் மடமாதா புகன்ற மணி
வாய் மொழியெழுமுன், மன்னுந் தளிர்க்கந் பகல
தைதன் மருங்கு வேறென் றுயிர்த்ததுபோற், னுன்
னுஞ் சினைமென் மரமதுதான் சுரமா மகளிர் நறு

முறுப்ப, மின்னுங் கலங்க னுருக்கதிர்ப்ப வினங்கோ
ர் மகளைக் கொடுத்ததே. (கஅ)

வேறு.

கார்பூத்த நறுங்குழலு மதிதுதலுங் கயல்விழியுங்
கணிச்செவ் வாயுஞ், சோபூதத பணைத்தோளுந் தளி
ர்ககரமுங் குவிமுலையுஞ் சிறந்த கங்கை, நீர்பூத்த
சுழியனைய வுந்தியுமபே ரல்குலுநீள் சதலி வென்ற,
வேர்பூத்த குறங்குமலர்ச் சீறடியு மழகெறிப்ப வெ
திரே நின்றாள். (கக)

கற்பகத்தண் மரமுயிர்த்த கன்னியெதிர் நிறற
லொடுங் கதிர்த்த செம்பொன், வெற்புயிர்த்த மக
ணைக்கித தனக்கொருமா மகனெனவே வீருமபிச்
சென்று, பொற்பவிரு காததெடுத்துப் பாலருமப
முலைத்தலத்துப் புல்கி வாயி, னற்பினொடு முத்தா
டி யுச்சியுமோர் தகமகிழ்ச்சி யார்ந்து பின்னர். (க)

வேறு.

சுந்தர மிகுந்தவத் தோகைக் கோர்பெயர்
சந்திர வதியெனத் தரித்து நின்றன
ளந்தரத் தமாருக் கிரங்கி யாலமுண்
கந்தரத் திறைவருங் கடைக்க ணித்தனர். (உக)
உமையொடு கற்பக முயிர்த்த தையலை
யிமிலெறு மேற்றின்மே லேற்றிக் கொண்டுபோய்த்

தமதருட் கோயிலைச் சார்ந்து வைகினு
ரிமையவ ரனைவரு மிறைஞ்சி யேத்தலே. (உஉ)

சந்திர வதியெனுந் தைய லன்றுதொட்
டந்தமி லிருமுது குரவர்க் கன்பினம்
கொந்தவிழ் மலர்பல கொயது நல்குபு
வந்தனை புரிந்துடன் வதிய லுற்றனள். (உ௩)

ஒருதின முன்புபோ லுவகை மல்குற
விருமுது குரவர்க்கு மிணாதத பூமலர்
தருவது பொருட்டிருந் தாதுத் தேமலர்
மருவுமுய் யானநீள் வனத்தைச் சார்ந்தனன். (உ௪)
வேறு.

தம்பிரான் பணிவிடையிற் றவறாத கணநாதன்,
வம்பில்வா னவரேத்து மணிகூட னெனும்பெய
ரா, னிம்பர்வாழ் மஞ்சளன்ற னிருந்தவமுற் றிய
திறத்தா, லம்பர்நீ ஞய்யானத் தவனுமடுத் தான
ன்றே. (உ௫)

பண்டைவிதி தலைக்கூட்டப் படர்ந்தடுத்த மணி
கூடன், கண்டனன்சந் திரவதியைக் கற்பகப்பூங்
கொம்பனைய, தொண்டைநறுஞ் செங்கனிவாய்த்
துமுறுவற் பொற்றொடியு, மண்டியெழுங் சாதன்
மிக மணிகூடன் றனைக்கண்டாள். (உ௬)

மாரவே ளதுநோக்கி மலர்வாளி தொடுத்திட்டா
ன், வாரமா ரிருவோரு மலர்வாளிக் கிலககமாயச்,
சோர்நாண் மடமாதி தொலைவெயத வறிவாதி, தீர
மாட் டாரரிது சிந்தையினை நிறுத்தினார். (௨௭)

அழிந்தவுளம் புறந்தோற்றா தாற்றலினும் கரந்
துபோய்ப், பொழிந்தமதுப் பூங்கொனடைப புனி
தர்திரு வடிபணிந்தார், குழிந்தவிழிக் கணத்தினு
டு கூத்தயரு மாததனார், மொழிந்தனார்மற் றவர்கரு
த்தின் முற்றியமை யலையோரந்தே. (௨௮)

நீயிர்மத வேள்களைக்கு நிறையழிந்தி ரிக்கயிலே,
மாயிருமுத் தியையடுத்தோர வதிகின்ற வரைப்பா
கு, மேயினவின் கதிகளினம் மெய்யருள்சே ராத
தனாற, போயினிது பிறந்திடுக புரைதவிர்க்கும் பூ
மியின்சண். (௨௯)

துங்கள்கருத் தினையாங்கு நூல்வழியே கல்யாண,
மங்கலத்தான் முடிக்கின்ற மணிகூடன் பழமலை
யிற், மங்கியநம் மருட்பத்தன் சந்திராகுத் தனுக்கு
ரிய, வங்கலுழ்மே னியினினையென் பானகட்டிற்
றேன்றுகவே. (௩௦)

விளங்கிழைச்சந் திரவதிநீ மெய்வளர்பூ வாளுரி
ற், லுளங்கலிலா மனத்தெம்மைத் தொழுதேத்து

மஞ்சளன்றன், களங்கமிலாக் சுழ்புடைய கார்திம
தி தன்வயிற்றில், வளங்குலவத் தோன்றுகவல் வி
ரைந்திடுமி னெனவிடுத்தார். (௩௧)

ஆறொன்று சடைப்பெருமா னுணைவிலக் கரிதெ
னறே, வேறொன்று மிரவாமை விருத்தகிரி யிடை
யவர்பாற், பேறொன்று மணிசூடன் பிறந்தனன்
சந் திரகுத்தன், றேறொன்று பெயரதுசந் திரசூட
னெனத்தரித்தான். (௩௨)

பகையுறவு தெரிவிக்கும் பழமறையா திகல்பயி
ன்று, வகைபெறுநல் லொழுக்கத்தின் வளர்ந்தன
ன்சந் திரசூடன், முகைநகைச்சந் திரவதியு மொ
யயெழிற்பூ வாணுரிற், றகைபெறுமஞ் சளன்மனைவி
கார்திமதி தரவளர்ந்தாள். (௩௩)

குமுதமல ரெனக்காந்தி கொழித்தொளிநு முரு
நோக்கிக், குமுதநறுநு செங்கனிவாய்க் கோற்றொ
டிககு மஞ்சளன்றான், குமுதையெனப் பெயரிட்
டான் குழப்பருவத் தியல்பொழியக், குமுதையுநல்
லொழுக்கத்தின் கொழுந்துபோல் வளர்கின்றான்.

மாதவத்தான் மஞ்சளன்பெண் மகப்பயந்த வா
றுரைத்தாங், கோதகன்ற முனிவர்காள் குணமி
குசந் திரசூட, னீதியினால் வழிபட்ட நெறியுரைத்

துங் கேண்மினென, வாதரவாற் சூதமுனி யருந்த
வர்க்கு மொழியுமால். (௩௫)

மஞ்சளன்மகப்பெறுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகததிருவிருத்தம்-௭௦௪.

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம்.

அமுத மென்மொழி யணிநடை மயிலிளஞ் சா
யற், குமுதை யென்பவள் குழப்பரு வத்திய லொ
ழிந்து, தமர்க ளிப்புறப் பேதைமை சார்ந்தது தண
ந்திட், டுமிழ்ம ணச்செழு முகைபொருஉம் பெ
தும்பையும் றனளால். (௧)

மணஞ்செய் காலந்தன் மகட்குவந் தடுத்தமை
நோக்கிக், குணங்க ளாதியா லொத்தநற் குமரனை
யிவட்குப், பிணங்கு றாவகை யாங்ஙனம் பெறுகுது
மென்ன, வணங்கி னானுள மருந்தவ மாற்றமஞ்
சுள்ளன்றன். (௨)

பரிவினோடவ னிருக்குநா ளொருதினம் பரந்த,
விரவி னீளணைப் பள்ளியி னிருந்துயி லுறுங்கால்,
விரவு சீர்க்கன வத்திடை மேவியங் குரைப்பார்,
தெரிய வேரடி யாரெனத் திருமூல நாதர். (௩)

மஞ்ச ளாவெழில் வாய்ந்தநின் மகட்குநே ரான,
விஞ்ச பேரெழிற் குமரனை விரையவே தருதும்,நெ

ஞ்சண்மாழ்கலை நீயென வுரைத்துட னீங்கிச், செ
ஞ்ச வேவளர் வில்வமூ லத்தினைச் சேர்ந்தாரா. (ச)

துயிலு ணர்ந்தபின் கனவினை நனவெனத் துணி
ந்தே, யயில்கொள் குலத்த ரருளிதோ வெனவகி
சயித்துக், குயிலின மென்மொழிக கோற்றொழி ம
னைவிக்குக் கூறிச், செயிரி லாதவ னிருந்தனன் பணி
விடை செய்து. (ரு)

வில்வ மூலத்தி லிருந்தருள் விமலனார் விளம்பு,
நல்ல வாய்மொழி கேட்டிவர் நயந்தன றிருப்பச்,
செல்வ நீடிய சந்திர சூடனுஞ் செயிர்தீர், கலவி கே
ள்வியின் முதிர்ந்தனன் கானையாய் வளர்ந்தான். (ர)

விருத்த மால்வரை மேவிய வேதநா யகனே,
பெருத்த வான்பொரு ளெனவவற பேணுமார் வத்
தோ, டருத்த மீட்டுதன் குலத்தினோ டியைந்தவா
ர் வழுங்கொண், டொருத்த னேயிரு பொருளுக்கு
மிடமென வுயர்ந்தான். (எ)

மாதி ரந்தொறுஞ் சென்றுவண் பொருள்பல வீ
ட்டிப், போது வானொரு தினம்பொழிற் கதிர்மணி
ப் பவளஞ், சீத நித்திலம் வாய்பரித் திரள்சினக்
கரிக, ளாதி விற்பதற் கடுத்தனன் கேமமா புரமே.

பொருள்கள் விற்றவ னெஞ்சிய பொருள்விலை
செயவுங், கருணை நாயகன் காமரு சேவடிதொழவு,
மருவு பல்பரி சனத்தொடும் வழிநடைக் கொண்டு,
பெருகு மோகையி னடுத்தனன் பிறங்குபூ வானா.

ஒழுகு பற்குனி யாற்றினை யுற்றிரும் புனலின்,
முழுகி நீர்க்கட னாகண் மு.றையுளி யியற்றிப், ப
முதி லாத்திருக் கோயிலைப் பண்பொடு மடுத்தித்,
தொழுது தாழ்ந்துகுழந தேத்தினுன சோதிநா
யசனை. (க0)

கண்டு ளார்வினை யறுகருங்கல் யாணவான் சிக
ரத், தண்டர் நாதனைத் திருமூல நாதனை யால, மு
ண்ட நீலமா யிடற்றனை யுணர்விறந் துயிரிற், கொ
ண்டு நின் றுகண் ணீருகக் குழைந்துளங் கரைந்
தான். (கக)

நெடிது நின்றவ ணரிதுதீர்ந் தேகிநீர் சூழ்ந்து,
படியி லைந்தினு மெட்டினும பன்முறை வணங்கிக,
கடிகொள் கொன்றையான் திருவெழுத் தைந்தை
யுங் கணித்துப், பிடிக்கொண் டானெனப் பற்றிய வு
ளத்தொடும் பெயர்ந்தான். (கஉ)

பெரிய கேர்புர வாயதல்பின் னிடப்புறத் தேகி
ச், சுரிசங் கோலிடும் பற்குனித் தொடுகரைப் பாங்
கர், விரியு மாமலர்ச் சோலையின் மென்மெல மேவி,

சந்திரசூடன்வழிபடுசெருக்கம். களக

யுரிய தாம்பொதி சோறுசூழ்ந் தாரொடு முண்டான். (கங)

வெள்ளை நுண்மண லெக்கரிற் கம்பலம் விரித்து
த, தெள்ளு பேரெழிற் பட்டுடை செறித்தவா ரணை
யி, னள்ளி யீர்ப்புதுத் தேறன்மென் காலெடுத் தி
றைப்ப, வெள்ள லேதுமி லாதவ னயர்வுயிர்த் திரு
ந்தான். (கச)

பொன்னி னன்ன நுண் டாதுதாம புன்னையங் கா
னி, னன்னர் மென்னிழ னாய்கர்தந் திலகன்வந் தி
ருப்ப, வன்ன மென்னடைக் குமுதையும் பண்ணை
யாட் டயர்வான், முன்னி முன்னினண் முன்பு
போன் மொய்ம்மலாப பொதும்பர். (கரு)

வேறு.

பாங்கியர் மருங்கு சூழப் பன்மணி யூசலாடித்,
தேங்கிசைப் பாட லோடுஞ் செறிந்தவம் மனைக ளா
டி, வீங்குநீர் நதிபுக் காடி விரியினர் மலர்கள் கொ
யவா, னோங்கிய பொதும்ப ருடே யுலாத்தருந்
தொழிலின் மிககாள். (கசு)

இயல்பினுன் மலர்கள் கொய்திட் டியங்குவா ளொ
ட்டிச் செம்மல், பயிலிய நாகச் சூழல் படர்ந்தன
ள் படர்த லோடும், வெயிலுமிழ் மணிப்பூண்மார்

பன் மின்னிடைய மாதைக் கண்டா, னயிலுறழ் தடங்கண் மாதா மாடவன் றன்னைக் கண்டாள். (கௌ)

காண்டலும் பண்டைப் பாலுங் கதுமெனப் பால தாகத், தூண்டினன் மாரன் வாளி துணுக்கென வுளத்தை யீர்ப்பப், பூண்டகு மாரிற் றேனறல் புலவர்தம் மகளோ வன்றி, மாண்டகு தரையி னேற்கு மாதவர் மகளோ வென்றான். (கௌ)

வாடின குழலின் மாலை வண்டுங்கூட் டுண்ணா நின்று, வோடின செலியின் முட்டி யுழிதரு வனவாட்கண்கள், கூடின வாடை மாசு கோலமெய் நிழற்றிற் றொள்வே, ராடின வணங்கோ வல்ல ளணங்கு செய் நங்கை யென்றான். (கௌ)

புகழுகம் புரிதல் கண்டான் பொறிதுதல் விபர்த்தல் கண்டா, னகுநய மறைத்தல் கண்டா னன்மனச் சிதைவு கண்டான், றொகுழல் விரியக் கண்டான் றோடொன்று கழலக் கண்டான், றகுவனபிறவுங் கண்டான் சரமைந்து மலைப்பக்கண்டான்.

நெட்டுயிர்ப் பேறி நாய்க னிலத்திடைச் சோர்ந்து வீழ்ந்தான், மட்டுமிழ் தாரி னாளும் வணிகர்தந்திலக மாறான், கட்டழ கலைக்கப் பட்ட காதனெஞ்சனங்கன் வாளி, பட்டலைந் தழிய விம்மிப் பாரிடை யவச மாறான். (௨௧)

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம். கௌந

காரண மொன ஹந் தேரூர் கதுமெனச் சிவிகை
யேற்றித், தாரணி மார்பி னுனைச சாரந்திடு முழை
யர் காவி, யேரணி விருத்த வோங்கற கேகினூர் குழு
தை தன்னைச், சீரணி பாங்கி மாருஞ் செங்கையிற்
றங்கிச் சென்றார். (௨௨)

இல்லினை யடுத்த நங்கையின்சுவையமுதம் வே
ண்டாள், வில்லுமிழ் கலன்கள் வேண்டாண் மென்
மல ரணிதல் வேண்டா, எல்லிமென் மலர்கள் பெ
யத வமளியிற் றுயிலும் வேண்டாளா, பல்லவ மெரி
தோயந தென்னப் பகடடெழில் சாம்பி நின்றாள்()

தந்தைகண் டிதுவென் கெட்டேன் மையலுக் கடு
தத தென்றே, மந்திரம் வல்லார் தமமை மருத்துவ
ர தம்மைக் கூவிச், சந்தரிக் கிடுக்கண் டரச் சூழுமி
னென்றா னன்றோர், சிந்தையும் வருந்தி நோக்கித்
தோத்தில ருடைந்து போனா. (௨௪)

செய்யவாய் மகளைத் தந்தார் திருமூல நாத ரந்த,
வையரே தீர்ப்ப தல்லா லாரிது தீர்ப்பா ரென்றே,
மையறு தவத்திற் சான்ற மஞ்சள னிருப்ப வீன்றா
ள், வெய்யவன் பிணியை நோக்கி வேறிது துணிந்
து செய்வாள். (௨௫)

வேலனிங் குறுக வள்ளி மேவுக கட்டு விச்சி, யே
லுற வருக வென்றே யிவர்தமைக் கூவு வித்துச், சா

லமுத திறத்தி னோர்க்குந் தரும்பொருள் பலவு மீ
ட்டிக், கோலத்தில் லகத்தை யெல்லாங் கோடணை பு
ரிய லுற்றாள். (உசு)

இந்திடத் திவாதஞ் செய்கை யின்னணை மாகந
காவி, யந்திடத் தேகச் சென்றா ரருநெறி பலவு நீந
திசு, சந்திர குடன றன்னைச் சந்திர குத்தன் முன
னிட், டெந்தைநின் புதல்வ னுற்ற தறிகென விய
ம்ப லுற்றார். (உஎ)

கேமமா புரத்தைச சென்று கிளர்பொருள் விலை
செய் தெஞசுஞ், சேமமா பொருளும் விற்பத் திரு
த்தகு பூவா ளுரை, யாமெலா முடங்கு செல்ல வெ
ய்தினு னிறைவர்த் தாழ்ந்தா, னாமநீர் நதியின் பாங்
கர் நந்தனச் சோலை புககான். (உஅ)

திஞசுவை யடிசி லாரச சிறநதிருந் தயின் னு னாக
ப், பூஞ்சினை நிழலிற் றேவன் போன்மென விருநதா
னங்கே, யாஞ்சிறி தேனு மேத மெய்துகா ரணங்க
டேற்றேங், காஞ்சன மனைய மேனி கருகவீழ்ந் தவ
ச மாணன். (உக)

உற்றதென் னுரையென் றேமுக் குரைத்திலன்
சோகம் பாவித், தறமயி லின்ப வெள்ளத் தழுந்து
மா தவரே போலப், பற்றுவே றென்றன் மாட்டும்

சந்திரசூடன்வழிபடுசருக்கம். களடு

பணித்திலன் செய்கை யீது, தெற்றென வறிக வெ
னறு செங்கரங் கூப்பிச சொன்னா. , (௩௦)

தாரணிந் திலங்கு மார்பிற் சந்திர சூத்தன் தேர்
வான், போரணிந் திலங்குஞ் சூலப் புண்ணியன் பா
தப போதின், ஓரணிந் திலங்கு முண்மைச் சிந்தை
ய னாயி னச்சோ, வேரணிந் திலங்கு மேனி யிருந்
தையி னிருப்ப தென்றோ. (௩௧)

பித்தனிற பெயர்த்தும் வேறும் பேசுவன் பேச்
சொன் றில்லான், பொத்திய நோயொன றெனனிற்
பூங்கையி னாடி சொல்லு, மததவே தாளம் பூத மண்
ணைவல லிடர்செய தெயவக, கொத்திவை யகற்று
ம விஞ்சைக் கொள்கைய னிவற்றிற் கஞ்சான். ()

நெட்டுயிர்ப் பெறித லானு நினைந்தது மறைத்த
லானும், பெட்டையுங் கலையு மேய்ந்து பெயர்வன
நோக்கிப் பேய்முன், முட்டிய தென்ன மாழ்கி முசு
ம்புலாந் திருத்த லானு, மட்டொளி யொருத்திமெ
யயி னவையவந் தீட்ட லானும். (௩௩)

எழுதுசித் திரப்பொற் பாவைக் கெனமலர் தொ
டுத்த லானும், விழுமிய கலனுந் தூசு மிகுசுவைப்
பொருளுங் காணிந், மழுவணை யிடப்பா னோக்கித்
தன்னை யு நோக்க லானுங், கழுமிய வின்னோய் மாத
ர் கடைக்கண்செய் நோயென் றோர்ந்தான். (௩௪)

ஆருயிர்க் குயிரா யுள்ள வமலனே யுள்ள வாறு,
தேருவ தன்றி யேனோர் தெரிவதொன் றன்றே யா
னுங், காரணி கையி னாற்குக் காரிகை யொருத்தி
தனனை, யோணி வதுவை யாற்றி னியைப்பதே க
ரும மென்றான். (௩௫)

தொன்றுதொட் டிருந்த நம்மார் சூழ்ந்தனர் வ
துவை யாற்ற, லொன்றுநங் குலத்துப் பெண்மை
யொருத்தியை நாடி வல்லே, சென்றனர் வருக வெ
ன்று சிலர்தம்மை முறையி னேனி, நன்றுறு வினை
க ளெல்லா நவையற முயலா நினரான். (௩௬)

வானமா வில்வ மூல வரதனை வழிபா டாற்றுங்,
கானமர் மலாகுழ் குஞ்சிக் கானாதன் செயகை சொ
ல்லிக், கூனல்வெண டிங்கள் வேய்ந்த கோன்மக
ட் பேசுந் தூத, னானமை கூறப் புககா னருந்தவச்
சூத மேலோன். (௩௭)

சந்திரசூடன் வழிபடுசருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௪௪௧.

ம க ட் பே ச ச ரு க் க ம்.

மாலு மயனு மிருபாலும் வடிவிற் கிளைத்த வரு
த்திரன்போற், சாலு மவன்கைச் சூலம்போற் ற
ழைத்த விலையி னறுவில்வ, மூல மிருந்தார் கனவக

த்து முன்னி முடிந்த முடிவதனைச், சீல மிகுந்த
மஞ்சளன்றன் மேவிக் குரைக்கு மக்காலே. (க)

பாங்க ரிருந்து கேட்டறிந்த பரிசா லதனை யுறநி
னைத்துக், கோங்கின் முகையைப் புறங்காணுங் கொ
ங்கைக் குமுதை யழியுயிரைத், தாங்கி யிருந்தா ள
வள்கருங்கட் சரங்கன் பாயப் பட்டவனு, நீங்கு மு
ணர்வு சிறிதெய்த நிமலர் பாதம் வழுத்துவான். ()

விருத்த கிரியில் வீற்றிருக்கும் விமல^{ரி}சமலப்
பிணியூரக்கு, நிருத்த முதல்வா பெருங்கருணை நி
தியே யினவெண் மதிசூடி, கருத்து ளழிந்து செய
லழிந்து கவலைக் கடலி னறத்தாழ்ந்த, வருத்தந் து
டையா யெனவிரந்து வணங்கி யிணங்கப் பழிச்
சிஞன். (ங)

அடியார்க் கவரின் மிகவினிக்கு மமுத னிரங்கிக்
கல்லாடை, பொடியார் பூதி சாதனமும் பொற்ப
விருத்த ரொனத்தோன்றி, நொடிவார் வணிகக் குல
மணியே துனைப் பிணித்த பெரும்பிணியைக், கடி
வாங் கவலைப் பெருங்கடலிற் கவிழ்ந்து கலங்கித்
தளரேலே. (ச)

முன்னு மடிமை நீயின்று மூளு மடிமை யூழிக
ள்போம், பின்னு மடிமை யெஞ்ஞான்றும் பெயரா

வடிமை யாட்கொள்ளுந், தன்மை யுடையோம் யா
மதனாற் சவலைப் படுமோர் கருத்துடையாய், முன்
னும் விழைவை யின்னினியே முடித்துத் தருவா
மெனக்கிளந்தார். (ரு)

பிறந்த காமப் பெரும்போகம பேணு வார்க்கு
மக்காமந், துறந்த வேட தெரிசனத்தாற் சோரா
தனுக்கு மென்பார்போற், சிறந்த வேட வருக்கொ
ண்ட தேவர் நாதர் கழல்வணங்கி, பிறந்து படுமா
ருயிர்தாங்கி யிருந்தான் வணிக ரேறனையான். (சு)

விருத்த கிரியில் வரங்கொடுத்த விமலர் பூவாணூ
ரிறைவர், வருத்தந் தணிப்ப வெருசித்த வடிவு தா
ங்கித் தமக்கேற்பப், பெருத்த வயிற்றுக் குறட்பூத
ம் பெயராச் சீட னெனப்போத, வருத்தி மிகு
மோர் புன்னாகத் தலர்மென் னிழலில் வீற்றிருந்
தார். (எ)

வழிமிக் கியங்கும் பேரினைப்பு மாறு நறுநீர் வே
ட்கையுட, னழிவன் பசியு முடையார்போ லாற்ற
க காட்டிச் செழும்பைந்தேன், பொழிதண் பொ
தும்பிற் புன்னாகப் பூமென் னிழலி னிருந்தாரைக்,
கொழிவெண் டரங்க நதிதோயக் குறித்துப் புகும
ஞ் சுளன்கண்டான். (அ)

கையிற் பிரம்பும் வளர்தடியுங் கவினப் பிடித்து
மிகுபசியா, லுய்ய வறியா னெனச்சீட னொருபா
லிருப்பச் சழங்கிவிழுஞ், செய்ய சடையர் முன்கா
ந்து செறிகச சினாதண் பிறைவாய்க்கோல், பைய
வொருகை மூலத்திற் பதித்தங் கிருந்தார் தமைப்
பணிந்தான். (க)

வேறு.

சிறந்தொளிருங் கல்லரத்தச் சேலூட்டும் வத்தி
ரமுந் தீயிற் சேந்து, நிறந்தழையுஞ் சடைமுடியும்
வெண்ணீறுங் கண்மணியு நீங்காப் பாதத, திறந்த
ழையும் பாதுகையுஞ் சித்தார்திரு வேடமெல்லா
மார நோக்கிப், பிறந்தபெரும் பத்தியினுன மருங்க
டுத்து வாய்புதைத்துப் பேச லுற்றான். (க0)

பொய்ப்படுமா ணவவிருட்குச் செங்குணப் பரு
தியெனப் போந்த தேவே, யெய்ப்படுவோடு மலர்ப்
பொதும்பி னிருந்தருளல் வேண்டுவதே னீதோ
வென்னின், மெய்ப்படுசே லுய்யாங்கெ யுறுவித்து
த் திருவமுது மிசைய லந்த, மிடுபொழுதே யெழு
ந்தருளல் வேண்டுமென மறுவ லுந்தாழ்ந் திரந்து
நின்றான். (கக)

இருந்தவிந் தனைவிட்டிங் கெழுந்திருக்க வலியி
ல்லை யில்லாடித், திருந்தமுது செய்திடுமா றெவ்

வாறு திருவமுது செய்விப் பாயேற், பொருந்தமு
து கொணர்ந்தளித்தி யெனச்சித்த ரெனப்போந்த
புராணர் கூற, வருந்தவனு மதுபுரிவ லெனவுரை
த்து விரைந்தோடி யகத்தைச் சார்ந்தான். (கஉ)

வேறு.

இன்றுநாம் பெரும்பய னெய்தி னுமலர்க்
கொன்றையா ரடியவர் குறுகி னூரவர்க்
கொன்றிய திருவமு துதவக் கைக்கொடு
நன்றுவா வென்றுநா யகிஞ்சுக் கூறினான். (கங)

இல்லவண் முகமலர்ந் திலங்கு காஞ்சன
வில்லுமிழ் கலனகளின் மிதப்ப வேற்றுபு
வல்லினாந் துடன்செல மஞ்ச ளப்பெயர்
நல்லவன் சித்தர்மு னண்ணி னுனரோ. (கச)

இத்தனை யளவுமெய்ப் போடு வைகினீ
ரத்தரே பிழைபொறுத் தமுது செய்கெனப்
பத்தியி னயமொழி பகர்ந்து தன்மனை
புத்தமி தன்னையங் கூட்டென் றேவினான். (கரு)

வாய்த்தது நமக்கென மாது கையமர்
பாத்திர மனைத்துமோர் பாங்கர் வைத்தன
தேக்கு சித்தரைத் தொழுது தாழ்ந்தன
னோத்தின ளான்மயத் திடத்தை நீவினான். (கக)

ஆப்ரி

நீற்றினுற் கீற்றுக் கணிலவு வித்தன
டோற்றுவாழையினவிரி சுருளே யிட்டனள்
வீற்றுவிற் றுகமென் கறியுஞ் சொன்னியு
மேற்றினுள் பருப்புமிட் டிழுதும வாககினுள். (௨௧)

வறையலுந் துவையலு மற்று நெடடிலை
நிறைவன நோக்கிய நிமலா நீரினான்
முறையுளி புரிவன முற்று வித்தனர்
கறையறு மடிசிலகை தொடுத்தன் மேயினார். (௨௨)

குளிர்மணி விசிதிகைக் கொண்டு கொண்டனார்
வளியெழீஇப் பணிசெய வனப்பின் மாதரா
ளளிவளர் பணிமொழி யறைந்து சித்தர்க்குக்
களிவர ஆட்டினுள் கரிசை வீட்டினுள். (௨௩)

தேவர்க ளமுதுணத் தீய வாலமு
மாவதென் றருந்தியு மழிக லாப்பசி
போவது புரிந்துபுண் ணியர்க்குப் புண்ணியர்
பாவைதண் புனல்விடப் பாணி பூசினார். (௨௪)

பரிகல மெடுத்தொரு பாங்கர் வைத்தன
ளரியொடு நான்முக னறிக லார்தமை
விரிமலர்த் தவிசுடை மேவ வுய்த்தன
ஞரியகும் போதரன் றனக்கு மூட்டினுள். (௨௫)

சுவையுள தாயினுஞ் சுவையின் றாயினு
நவையற வடிசிலை நயந்திங் கார்தலிற்

றவமுடை யேமெனத் தைய றுழ்ந்தன
 ஞவகைசெய் திருந்தன ரொருவர் நேரிலார். (உஉ)

எய்ப்பொரு காலத்து மெய்து றுதவ
 ரெய்ப்புயி ரனைத்திற்கு மிறுக்கு நாதரோ
 ரெய்ப்புடை யவரென விருந்தங் கன்பர்மு
 னெய்ப்பொழிந் தயர்வுயிர்த் தினிது வைகினார். ()

திருவுள மகிழ்பெறுஞ் செவ்வி நோக்கிவல
 லிருளறு திருவடி யிறைஞ்சி மஞ்சளன்
 பெருமதும் பதியெது பெயர்ந்து வந்திடுங்
 கருமமென் னருளெனக் கனிவின் வேண்டினான். ()
 விழுத்தரு மஞ்சளன் வினவி நின்றலும்
 வழுத்தபச் சித்தராய் வந்து வைகிய
 வெழுத்தினு ளகரமே யென்ன வெங்கணு
 முழுத்துணர் சிவபிரான் மொழிதன் மேயினார். ()
 வேறு.

திருத்தகுபல் பதிகளினுஞ் சென்றுபாயின் திருந்
 தருளு, மருத்திமிகுஞ் சித்துடையே மாயினுமிப்
 பதியேபோல், விருத்தகிரி யெமக்கினிமை மிகவிளை
 க்கும் பதியாகும், வருத்தமில்சந் திரகுத்த னப்பதி
 யில் வதிகின்றான். (உசு)

ஆக்கத்தின் மிகப்பெரிய னதுநீயுங் கேட்டிருத்
 தி, போக்கற்ற வவன்செவியிற் புரையறுமந் திர

மோதித், தேக்குற்ற சுகக்கடலிற் செறிவிக்குங் கு
ருநாமே, தூக்குற்ற புகழாற்குத் தோன்றினன் சந்
திரசூடன். (௨௭)

கல்வியினுற் பணிக்கோமான் கலக்கமுறுங்காளை
யவன், செல்வமிக வீட்டுதலாற் றெருமருமால் வ
டைகிசைக்கோ, னல்வனப்பான் மதனழியு நற்கொ
டையாற் றிருப்பணிக்குஞ், சொல்வரையாற் றுளக்
கமுறுந் துகளிலரிச சநதிரனே. (௨௮)

அனையவன்பல் பொருளீட்ட வணிகளரிப் பூவா
னார், முனையொருநா ளடுத்தவனிம் மொய்ம்மலர்ச்
சோ லையினிருந்தான், றனையிகர்நின் மகள்குமுதை
தன்னியல்பா னடுத்தவனே, வினையலியாற் காதலி
த்தான் விளங்கிழையுங் காதலித்தான். (௨௯)

காமவே ளிருவோர்க்குங் கடிமலர்வா ளிகடூர்த்
தா, னோமதூ மத்தொழுக்கா லும்பர்நாட் டினைய
ளக்குஞ், சேமமார் விருத்தகிரி சேர்ந்தனன் சந்
திரசூடன், றாமமார் குழற்குமுதை சார்ந்தனனின்
மனையன்றே. (௩௦)

அன்றுமுத லின்றளவு மயலறியாக் காமத்தாற்,
கன்றியுளந் தளர்ந்தழிந்து கவலைநெடுங் கடற்குளி
த்தார், நன்றவர்தம் மனக்கருத்தை நாமறிந்தா மா

தலினான், மன்றல்புரி விப்பதற்கே வழிநடந்துன்
மருங்குத்தாம். (௩௧)

சுற்றமொடு பொருளாதி துவன்றினர்க்கு மகட்
கொடுப்பிற், பொற்றதம னியப்பணியிற் புணர்த்து
மணி போல்விளங்கு, மற்றடுத்த ஆழானு மஞ்சள்
சந் திரசூடம், குற்றவெழிற் குமுதையைநீ யுதவுவ
தே கடனென்றார். (௩௨)

வள்ளலார் மணிவார்த்தை கேட்டுவந்து மஞ்ச
ளன்று, னுள்ளவா னுரைசெய்தீ ருமதுதிரு வுளக்
குறிப்பைத், தள்ளுமா நெனக்கில்லை தையல்பிணி
யினளதுதீர்ந், தெள்ளறீர்ந் தேயன்றோ வெழின்
மணஞ்செய் குவதென்றான். (௩௩)

மற்றதற்கு நீவெருவேல் வம்மெனக்கொண் டிட
னேகிப், பொற்றமனை மகம்புகுந்து பூங்கொடியி
னுடன்முழுதும், பற்றலர்கள் புரம்பொடித்தார் ப
ங்கயக்கை யால்வருடி, யுற்றபிணி யொழிவித்தா ரு
லகமெல்லா மதிசயிப்ப. (௩௪)

பிணிமுழுதுங் கையகலப் பெண்ணரசி யுடல்கு
ளிர்ந்து, தணிவில்பெரும் பிணி துரந்து தவவேடத்
திங்கிருந்தார், துணிமதிவேய்ந் தருள கொழிக்குஞ்
சோதியல திலையென்னு, வணிமலாச்சே வடித்து
னைபி னலர்மலை போற்பணிந்தாள். - (௩௫)

வணங்கியமா தினைநோக்கி வருஞ்சித்தர் முறுவ
லித்து, மணங்கிளர்பூங் குழலாயுன மனக்கருத்தை
யறிகின்ற, முணங்கலையென் மகணியே யுன்கருத்
தை முடிப்பாமென், நிணங்கமொழிந் தனரேகியெ
ழின்மலர்ப்புன் னையினிருந்தார். (௩௬)

வேறு.

இருந்த சித்த வெழிலுருச் செம்மலார்
கிருந்து தம்மலர்ச் சேவடி யேத்திடும்
வருந்து றுத்தவ மஞ்சளற் கோர்நலம்
பொருந்து மாறு புகலுதன் மேயினார். (௩௭)

விருத்த வோங்கலு மேதகு பல்பொருள்
பொருத்து மித்தகு புன்னையஞ் குழலுந்
கிருத்த முத்தா நகியுந் திருவெலா
மருத்தும் பற்குனி யாறுமொன் றுமரோ. (௩௮)

பற்கு வென்றல் சிறுமை பகர்வது
பிற்க ணீயெனும் பேரடை விப்பது
பற்கு பாவந் தனக்கடை வித்தலிற்
பற்கு ணீயெனப் பட்டதிப் பூநதி. (௩௯)

என்ன பாவ மியற்றினும் பற்குனி
தன்னி லாடிற் றவிர்க்குமீம் மாநகர்
மன்னு நாதன் மலாடி தாழ்கலார்க்
கின்ன லேவளர் விக்குமெந் நாளுமே. (௪௦)

கோயி லுக்குக் குறித்த பொருள்களை
வாயி னால்வழங் கேலென்று கூறினுந்
தீய தேபய னாய்வருஞ் செல்லுமித்
தோய மாடினு மப்பயன் சோருமோ. (சக)

மார னைப்பொடித் தார்க்கு வழங்கிட
நேரு மொண்பொரு ணீட்டில ராயிழற்
றா முந்தகு சுற்றமுஞ் செலவமுந்
தீர வையந் தெருத்தொறு மேற்பரே. (சஉ)

கழுதொ டாடிய கண்ணுத லொண்பொருள்
விழுமி தென்று மிசைநதன ராயிழ
னெழுபி றப்பு மினத்தொடு கும்பியின்
முழுகு வார்சமன் றாதர்கண் மொத்தவே. (சங)

அன்பி னாலரன் சேவடி போற்றியே
பைம்பொ னீர்வளர் பற்குனி தோய்ந்தவர்க்
கின்பெ லாமுறு மெண்ணமெ லாமுறுந்
துன்பெ லாமுறுந் தோமறு நாளுமே. (சச)

கங்கை யாடினுங் காசி வதியினும்
பொங்கு காவிரிப் பூம்புன லாடினு
மெங்கு மாடினு மெங்கு மிருப்பினு
மங்கு மோவரன் மாட்டிழை வஞ்சமே. (சரு)

வேந்த னால்விழை யப்படி னல்லதங்
காய்ந்தி டாதய லோர்க்கிழை குற்றமுந்

தேய்ந்தி டாதவற் கேபிழை செய்திடிற்
காய்ந்தி டாதுகண் ணோட்ட மளிககுமோ. (ச௭)

அண்ண லால்விழை யப்படி னலலது
பண்ணு மாருயிர்ப் பாவமும் பாறுறு
கண்ணு மூன்றுடை யான்கழற் கேபிழை
நண்ணி னுய்தலெந் நாட்டினு மில்லையே. (ச௭)

ஆத லாலற மாதிகள் வேண்டியுந்
திதெ லாஞ்சிதை விப்பது வேண்டியு
நீதி யாலிந் நெடுநகா வைகினும்
போது சேர்பற் குனிபுன லாடினும். (சஅ)

சிறந்து வைகுந திருமூல நாதர்பான்
மறந்து மோர்பிழை யும்மரு வாவகை
நிறைந்த பத்தியி னானெறிச் செல்லுவார்
பிறந்து வந்த பயன்பெறும பெற்றியார். (சகூ)

வேறு.

மஞ்சளா வத்தகைய மணிகண்டர் திருவடிக்கு,
நெஞ்சமா தியிற்பிழையா நெறியுடையை யாயிங்
கே, யெஞ்சுறு திருந்தெறிநீர்ப் பற்குனியா டியதிற
த்தால், விஞ்சவே வரும்பயன்கண் மேல்விளங்கக்
காண்டியால். (௩௦)

பாணித்த வினியமையும் பற்குனியி னீராடி, யா
ணிப்பொன் மனையகத்தை யடுத்தடிசி லயிலென்றூ

ர், சேணுற்ற பெரும்புகழான் றிருமுகத்தா மரை
மலர்ந்து, பூணுற்ற விதியாற்றும் பொங்குபுன னதி
படிந்தான். (௫௧)

சோராத கதியருளுஞ் சோமாக்கந் தரைப்பாங்
கர்த், தீராது சேவித்துச் சனகர்முத லோர்செறிய
ச், கூரார்ந்த படைப்பூதக் குழுநெருங்க மனததெ
ண்ணி, யாராத காதலினு லகமருடம் படிந்திட்
டான். (௫௨)

உள்ளமுறத் தியானித்த வுறுபொருளின் சொரு
பமாய்க், கள்ளொழுகு மலர்ப்புன்னைக் கடிநிழலில்
வீற்றிருந்த, வள்ளலவர் தமைக்காட்ட வளர்புன
ன்மேற் றலைநிமிர்த்தா, னெள்ளலற வருஞ்சித்த
ரொருவரையே யெதிர்கண்டான். (௫௩)

மீட்டுமிரும் புனன்முழுகி மிக்கதியா னத்திருந்
தான், மீட்டுமலர்ப் புன்னைநிழல் வீற்றிருந்தார் மு
ன்பேரலக், காட்டுதலு மிங்கிருந்தார் கண்ணுதலா
ரெனவவர்தந், தாட்டலங்கைத் தலம்பற்றித் தக்க
வலங் கொளச்சார்வான். (௫௪)

வல்விரைந்து புனனீங்கி வார்கரையெக் கரிஞோ
டிக், கல்வரைந்த திணிதோளான் கடிமலர்ப்புன்
னையினிருந்தார், சொல்வரைந்த மலர்ப்பாதந் து

ணைக்கையிற்பற் றிடத்தாழ்ந்தான், கொல்வரைந்த
திரிகுலக் கூததர்மறைந் தருளினார். (ருரு)

புன்னாகத் தடியிமையார போற்றிசைப்ப வீற்றி
ருந்த, கொன்னாகத் துரிபோரததார் குறுமுனில்
வத்தடியிற், னொன்னாகத் தவர்போற்றத் துன்னினார்
மஞ்சளன்னு, னன்னாகத் தவிர்மணிகை நழுவினர்
போலாயினான். (ருசு)

அலமருமெண் டிசையோடு மையரே வருகவே
ன, நிலமிசைப்பன் முறைவணங்கு நெட்டுயிர்க்கும்
பொழின் முழுதுஞ், சுலவுறும்வா னமுதடுப்பத தூ
நீரென் றேமதித்த, புலனுடையே னாயினே னென
க்கரத்தான் முகமபுடைககும். (ரு௭)

அடியற்ற மரம்போல வவனிவிழு மிகப்புரளுங்,
கடிதுற்ற மலர்ப்புன்னைக் காமர்மரத் தினைச்சூழும்,
வடிவுற்ற வருட்சித்தர் வார்மலர்ச்சே வடிசசுவட்
தின், பொடியொற்றித் துடன்முழுதும் பொழிவி
ழிமா ரியினனைப்பான். (ருஅ)

இவ்வாறு மஞ்சளனங் கினைந்தழியுஞ் செயல்கே
ட்டுச், செவ்வாய்மைப் பெருஞ்சுற்றத் திரளினரெ
ல்லாமேகி, யொவ்வாத புகழாய்க்கிங் குற்றதெவ
னுரையென்று, சவ்வாயின் மொழிபெறு ரவனைபு
டன் கொடுபோந்தார். (ருக)

பொன்மனையி னகத்திருத்திப் புரோகிதனை வர
வழைத்து, நன்மதியைக் கூர்த்தறியு நான்மறை
யோய் மஞ்சளன்னான், நன்மதியின் வேராகித் தள
ர்ந்துதெரு மருகின்றா, நென்மதிநீ யெனவுரைத்
தா ரெல்லாருங் கைதொழுதே. (கூ0)

அறிவுறுக்கும் புரோகிதன்மெய் யன்பன்முக
மலர்நோக்கி, நெறியுளியுச் சியினியற்று நித்தியகன்
மமுங்கானேனா, செறிபிணியு நின்மகட்டுத் தீர்ந்த
தென வேகேட்டா, மறிவதெவ நெவற்றிற்கும் வா
ய்மையே யுரையென்னான். (கூக)

உரையென்ற புரோகிதன்மு னூற்றிருந்து விழி
பபுனல்கள், கரைவென்ற நதிபோலக் கடிமார்பத்
திடையொழுக,வரைவென்ற வெண்டோளார் வந்
தபடி யுரைத்தபடி,தரையொன்றி யிருந்தபடி மறை
ந்தபடி சாற்றினான். (கூஉ)

கேட்டுளத்தி லதிசயித்துக் கிளைஞரொலா மச்ச
முடன், கோட்டமிலா மஞ்சளனைக் கும்பிட்டுப்
பணிந்தெழுந்தார், தீட்டரிய புகழானைத் தெண்ணீ
ரென் றமிழ்துணினும், வேட்டபய னின்றாமோ
வெனத்தெளித்தான் விப்பிரர்கோன். (கூங)

செய்யசடை யாற்கன்பு செயவழுது பணிமாற,
வெய்யவுருப் பிணியையர் மென்கையிற்றை வந்

தொழிப்ப, மையறுமஞ் சுளன்காந்தி மதிசுமுதை
மூவருமுன், பொய்யிறவ மென்புரிந்தா ரெனவெவ
ரும் புகழ்ந்தனரால். (கூச)

கல்யாண சிகரத்திற் கலந்திருந்தார் மகட்பேசு
ங், கல்யாணம் வளாகாதை சுட்டுரைத்துச் சூதமு
னி, பல்யாணர்க் கதைகேட்கும் பரிசினர்முன மனா
சுளன்பி, னல்யாணர்ச் சிவபூசை நயந்தபடி விய
ந்துரைப்பான். (கூடு)

மகட்பேசு சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அ0க.

சிவபூசைச்சருக்கம்.

தேசிகன் றெருட்டலுந் தெளிந்து மஞ்சளன்
கூசினின் றவனெதிர் கூறன் மேயினா
னீசனென் றவத்தினுக் கிரங்கு மேயெனின்
பேசுவ தென்னேவே றருவம் பேணுமோ. (க)

தன்னிய லுருவினைத் தகுந்தி யானத்தின்
மன்னிடக் காட்டிய வாதன் கைகளாற்
பொன்னடித் தாமரை பொதியப் புக்குழி
யன்னிய மாக்கியங் ககன்று போதுமோ. (உ)

தவத்துறை முற்றிடாத் தமிய னிங்கிருந்
தவத்துறை முற்றுவ தன்றி யாழ்கடற்
பவத்துறை பாழ்படப் பரம ஞானத்தாற்
சிவத்துறை முற்றலுஞ் சிவனு மேகொலாம். (ங)

கன்னலின் களிதெரி களிது போலவே
முன்னுற வருடா முன்னும் வேடமே
நன்னலப் பொருளென நாடி டாதுவே
நின்னுமுண் டெனவிகந் தேனு முய்வலோ. (ச)

அடியவ ருள்ளமே யாலை யஙகளும்
வடிதரா மேனியு மற்றங் காணகெனத்
துடியணி கரத்தவர் தோன்றுந் தொண்டர்தம்
படிவமுற் றிடுதவப் பரிசுந் தேர்கிலேன். (ரு)

மன்றல்செய் கூவிள மரத்து நீழலி
லொன்றிய நாதரே யொருமைச சித்தரா
யின்றெழுந் தருளியு மெண்ண முண்டெனி
னன்றுநன் றிருததலி னசித்த னன்மென்றான். (சு)

குறைநிறை யுளததொடு குழைந்து கூறிய
நிறைதவ மஞ்சள னிழைமை நோககுபு
மறையவர் திலகனாய் வந்த தேசிகன்
கறையறு முறுதிகட் டிரைத்தன் மேயினான். (எ)
வேறு.

மஞ்சளவிவ் வுடல்வாழ்க்கை மாற்றுவதே பய
ன்போல மதித்துச் சொன்னாய், நஞ்சுமிழுட் டுளை

யெயிற்று நாகமுரி பல்காலு நழுவச் செய்தும், விஞ்
சவுரி மேன்மேலு முறுவதுகண டிலைபோலும் வி
ணைநேராக, வெஞ்சலிலாச சிவஞானத் தேகனிலொ
ன் றுமளவு மெய்துங் காயம். (அ)

இந்தவுட லழிந்ததற்பி னிதற்குமே லாமுடல
மெய்து மேயோ, பந்தமுறும் பிணிவறுமை பாவ
மிகு மிழிவுடலம் பற்று மேயோ, முந்தவினையாதா
க முடித்திடுமோ யாரறிவார் முதலவர்ப் போற்ற,
வந்வுட லேநமக்குப் பயப்படுவ திதிவியற்று மா
பொன றுண்டால். (கூ)

அம்மரபி யாதெனிற்கே ளகண்டசச்சி தானந்த
வகள மான, செமமலினி திருந்தருளுஞ் சிவலிங்க
த் தருச்சனையே செயத லாகும், விம்முறுநோய் ப
ழிபாவ முதலான வாட்டமெலாம் விரைவி னீக்கு,
மெம்மையில்வேண் டியவிட்டமெனைத்தினையும் வா
ன்கதியோ டியா நிற்கும். (கூ)

வாய்மையறி வாசார முபசாரம் வந்தித்தல் வன
ங்கல் சீலந், தூய்மையரு ளன்படக்க மொழுக்கமழு
க் காளுமை துறவு நன்றி, யாய்மனத்திற் பொறு
மைதவந் தானமுத லறங்களெலா மாற்று வோருந்,
தேய்மதிய முடிக்கணிந்த சிவபெருமான் பூசனையே
செய்தல் வேண்டும். (கக)

அந்தரத்தி னிமையார்க ளாம்பையர்பூ ணணிமு
லை ளாகந் தோயச், சிந்தைமகிழ்ந் திடும்வாழ்வுந்
தினகரனவல் விருளொதுககுந் திறமுஞ் சீதச், சந
திரன் டைங் கூழ்வளர்க்குந் தருமமுமிந் திரனமல
ரோன் சங்க மேந்தி, பந்தமுறு மதிகாரம பலவுமி
றை பூசனைசெய் பயனே யன்றோ. (௧௨)

தீர்த்தமா டுதல்சாந்தி விரதமுதற் றுனங்கள்
செய்த லங்கி, யார்த்துமா தவம்புரித லாச்சிரமத்
தெய்தலிவை யாறறி னோரும், வேர்த்திடா வுடல
மா ருலகிடைச்சென் றிமைபபளவின் மீளவர் நூ
லி, னோர்த்தநீன் சரியைமுத லுஞ்நிநர்சா லோ
காதி யுற்று மீளார். (௧௩.)

ஆதலாற் குறைநீர வருள்பெறுதல் வேண்டுமெ
னி லன்பா வில்வச், சீதநீ முலிவிருக்குந் திருமூல
நாதரொரு சித்த ராகிக், காதலா லமர்ந்துழியே
சிவலிங்க பூசனைகைக் கொள்க வென்றான், போது
வா யெனவடுத்தோ ருடன்கொண்டு போந்தனரப்
புன்னை வாயில். (௧௪)

வேறு.

நித்திய நான நான்கு நிகழ்த்திமென் மலர்கள்
கொய்து, கொத்தலர் புன்னை நீழற் குழகனா ருருத்
தா பித்துச், சுத்திசெய் யிடத்தி னெல்லாப் பொரு

ள்களுந் தொகுத்து வைத்துப், பத்திசெய் மஞ்சு
ளன்றான் பண்பொடும் பூசை செய்வான். (கடு)

பூதமா திகளோ ரைந்தும் பொற்புறச் சுத்தி செ
யது, ஆதன மூர்த்தி மூர்த்தி மாணையு மமர வெண்
ணிப், போதவிழ் மலர்கள் சாத்திப் பூம்புசை யொ
ளிமுன காட்டிச், சீதள வெண்ணெ யாதி திருவுருக்
குளிர வாட்டி. (கசு)

விழைதகு மணிப்பொன் மேனி விரவிய வீர மா
ற்றித், தழையொளிப் பட்டுச் சாத்தித் தமனியந் த
கர்த்த சுண்ணங், குழைவிரைக் கலவைச் செச்சை
கொட்டிமே லட்டிச் செந்தேன், மழையெனத் து
ளிக்கு மாலை வயங்கணி பலவுஞ் சாத்தி. (கௌ)

அறுசுவை யமுத நான்கு மாடகக் கலத்தி னூட
டி, நறுவிரைப் புகையி னோடு நகையொளி பலவு
ஞ் சுறறி, மறுவிலகண னாடி காட்டி மதிக்குடை
கவித்து மற்று, முறுமுறை பூசை முற்ற வுஞ்
றன் மனையைச் சாரந்தான். (கஅ)

சுறமுந் தானு மொன்றய்த் துவன்றியில் லக
த்துள் வைகிப், பறற வந்த சித்தர்பரிகலச் சேட
முன்னுண், டறறமில் சுவையி னுண்டி யயின்றள
வளாவி யன்பன், மற்றைய நாளும் பூசை வயக்கு
வான் மதித்து நின்றான். (கக)

மாதவத் தலைமை சான்றீர் மஞ்சளன் பூசை யா
ற்று, நீதியை யெடுத்துச் சொற்றா நேரிழைக் குமு
தை மன்ற, லாதர வோடுஞ் சோறு மறிகவென் ற
றிஞர் கேட்பச், சூதநன் முனிவன் கூறத் தொடங்
கினான் மடங்க ளோட.

(20)

சிவபூசைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-அ2௬.

க ல் ய ா ண ஷ் ச ரு க் க ம்.

அன்னை யாயுல கனைததிற்கு மப்பனா யிருந்தே,
யென்னை யாண்டுகொண் டருளிய விழைவனா ருரு
வம், புன்னை நீழலிற் பூசித்துப் போனக மயின்ற,
தன்னை நேர்வரு மஞ்சளன் றமரொடு மெழுந்
தான்.

(௧)

சுத்த கூவிள நீழலிற் சுரரொலாம் போற்று, மத்
த னார்தமை யடுத்தன னிறைஞ்சின னறைவான்,
பத்தி யேதுமி லேனையும் பணித்திட விரங்கிச், சித்
த ராயெழுந் தருளினன் சிவபெரு மானே.

(2)

ஆய்ந்த சந்திர குத்தனா ரருந்தவத் துயிர்த்த,
வாய்ந்த சந்திர சூடற்கு மஞ்சள னடியேன், சாய்
ந்த மெல்லிடைக் குமுதையைத் தழன்முனர்க்

கொடுப்ப, நேர்ந்து ளேனென வுரைத்தன னின்
 றெலாங் கேட்ப. (ங)

முடங்க நீட்டினன் முன்னுகவெனப்புரோகித
 னார், தடங்கை நீட்டினன் விடுத்தனன் சார்ந்தன
 ன மனையின், மடங்கு றுவெழின் மன்றன்மண் ட
 பமொன்று வகுத்தா, னடங்க வான்பொரு ளனைத்
 தையு மீட்டுவா னானன். (ச)

மன்றல் செய்வினைக் கார்பொருண் மஞ்சள னீ
 டடி, நன்று வைகின குகநற் சந்திர குத்தம், கொ
 ன்றி ருங்கன வத்திடை யுமிழ்மலர்த் தேறம், கொ
 ன்றை யந்தொடைக் குழகனார் குறுகின ருரைப்
 பார். (ரு)

கேழில சந்திர சூடற்குக் கெழுமுழு வாணார்,
 வாழு மஞ்சளன் மகட்கொடை நேர்ந்திடும் வண்
 ணம், பாழி வையகத் தவரெலாங் காணவே படர்
 ந்து, சூழி ருந்தொழிற் றாதுரைத் தடுத்தனந் து
 னைந்தே. (சு)

மங்க லச்செழு முடங்களும் வைகுறு காலே, யிங்
 க ணேசிலர் கொண்டு வந் தீசுவர் காணென், றங்க
 ணங்கண ரருளினர் சுரத்தலு மாங்கே, தங்கு சந்
 திர குத்தனுந் தடங்கண்விண் டெழுந்தான். (எ)

கண்ட தோர்கன வத்தினை நனவெனக் கருதி, ய
ண்டர் நாயகன் கருணையை யன்பிறைப் போற்றி, ம
ண்டு தீம்புனல் காலையி னாடிமா சனைத்தும், விண்
டு போதரு நாட்கடன் விதியுளி யிபற்றி. (அ)

உரிய ராகிய கிளைஞரை யழைத்துமை யொருபா
ற், பிரிவி லாதவர் பேணுவே டத்தொடு மடுத்து,
விரிய வேரதிய பெரும்பொரு ளிதுவென வியந்து,
தெரிய வேரதின னிருந்தனன் செவ்விமற் றதனில்.

வேறு.

மங்கல முடங்கல் கொண்டு மருங்கெலா முழை
யர் சூழப், பொங்கிய வியாழச் சூழ்ச்சிப் புரோகித
னடுத்து வைகித், தங்கிய நாயகன் செய்ய தடங்க
ர நீட்ட வாங்கி, யங்கவன் சுருளி னீக்கி யரும்பொ
ரு ளினிது தேர்ந்தான். (க0)

உழையிருந் தவர்க்குங் கூறி யொளிர்மணிக் கல
னுந் தூசும், விழைதக முடங்க லுய்த்த வேதியன்
முதலா னோர்க்கு, மழையெனச் சொரிந்து நாளை வ
ருதுமுன் செல்க வென்று, தழைதரு விருப்பிற்
போக்கிச் சந்திர குத்தன பின்னர். (கக)

வரைவுசெய் தொழின்மைக் கேற்ற வண்பொரு
ள் பலவுந் தாங்கி, விரைசெலற் கலினப் பாய்மா
வேழமுந் தேரும் பண்ணி, யரையர்க ளாதி யான

வனைவரு முடங்கு சாரத், தரைபுகழ் மகனைக் கொண்டு தகுதியின் வெளிக்கொண் டானால். (கஉ)

பல்வகை நெறியி னீங்கிப் பண்ணவர் தொழுது போற்றும், விலவநற் கானஞ் சூழ்ந்து மேதகும் பூவா னாரி, நெல்லையை யடுத்தான் முன்ன ரெய்திய தூதா சொல்ல, வலவிரைந தெதிரே சென்றான் மஞ்சளள் வரிசை யோடும். (கங)

உரிமையி னளவ ளாவி யுற்றவர் தம்மையெல்லாம, பரிசனத் தோடுங் கொண்டு பதிவயிற் புகுந்து பொன்னால், விரியொளி மணியாற் செயத விசித்திர மனைக ணலகிப், புரிவுறு மகிழ்ச்சி தோன்றப் பொற்புடன் விருந்து செய்தான. (கச)

திருந்திரு சுற்றத் தோடுந் திருமூல நாதர் முன்போ, யருந்துதி யெடுத்துப் போற்றி யருச்சனை யாற்று வித்து, முருந்துறழ் முறுவ லாட்கு முழவுறழ் தோளி னாற்கும், பொருந்துற முகூர்த்தம் வைத்துப் போந்தன மனையின் மீண்டு. (கரு)

சந்திர சூடற் காகச் சந்திர சூடர் தாமே, வந்தொரு சித்த ராகி மகட்கொடை நேர்வித் தாரென், நந்தநன் மன்றல் காண வகிலத்தி லுள்ளோ ரியாருஞ், சிந்தையின் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேர்ந்தனர் பூவா னாரின். (கசு)

சித்தராய் வந்து நங்க டிருமூல நாதர் தாமே, கை
ததல மலரான் மெய்யிற் கனுவிய வருத்தந் தீர்த்த,
வுத்தமி குமுதை மன்ற லுறுந்தின மடுத்த தென்
று, தத்தமக் கெய்தி னாற்போற சகலரும வினையின்
மூண்டார். (க௭)

வீதிக டிருத்து வாரும் வீதியின் புழுதி மாயச்,
சீதளப் பனிநீர் வாங்கிச் சிவிறியிற் றாவு வாரும், தா
தவிழ் மலருஞ் செய்ய தமனியப் பொடியுஞ் சிந்திப்,
பூதல மன்றி தென்னப் புத்தெழி லுறுத்து வாரும்.

காவணம் வீதி தோறுங் கவினுற விழைக்கின் று
ரு, மேவரு துகிலாற் பட்டால் விதானங்நன் புரிகி
ன் றுரு, மோவியந் தீட்டு வாரு மொளிமணிப் பா
வை யோடு, பூவமர் நிறைநீர்க் கும்பம் பொற்புற
விருத்து வாரும். (க௯)

அந்தரத் தகடு தூர்த்த வவிர்மணி மாட மேடை,
சுந்தரம் விளங்கித் தோன்றச் சுதையிகத் தீற்று வா
ருங், கொந்தொளி மணியிற் செய்த கோவைக டீக்
கு வாருஞ், சந்தமென் மலரிற் செய்த தார்பல நாற்
று வாரும். (20)

வாயில்க டோறு மிட்ட வான்மணிப் பந்த ரோ
றுங், காயிலை நெடிய வாழை கமுகொடு யாக்கின் று
ருங், கோயில்க டோறுஞ் செம்பொற் கோபுரந் தோ

றுஞ் சூழ்ந்த, ஞாயில்க டோறுஞ் சால ந ன்கொழி
யெடுக்கின் றாரும். (2க)

ஒதனத் தொடுசிற் றுண்டி வறிஞருந் குதவு வா
ருஞ், சீதளப் புதுப்பூம் பந்தர்த் தீம்புனல வாககு
வாரும், போதவிழ் தொடையுஞ் சந்தும் பொலங்
கலத் திரளும் பொன்னுங், கோதறு மணியு மற்றுங்
கொண்டபின் வழங்கு வாரும். (2உ)

அடியவர் பூசையாற்றி யமுதுநன் கருத்து வாரு
ம, படியறு குரவன் பாதம் பத்தியின் வணங்கு வா
ருங், கடியவிழ் கொன்மை மாலைக் கண்ணுதல் பூசை
யாற்றி, நடலைக் ளறுக்கின் றாரு மாயினா நகரின்
மாந்தா. (2ங)

வருபுன லாடிச் சேர்ந்தும் வார்பொழி னுகர்ந்து
ஞ் செம்பொற், றிருவியல் சிவிகை யூர்ந்துந் தேரொ
டு பரிமா லூர்ந்தும், பருமவல் விலங்கை யூர்ந்தும்
பகர்சது ரங்கஞ் சூது, பொருதும்வன் றகர்கள் சே
வல் பேரிடைப் பொருத்தி வென்றும். (2ச)

மாடகத் திவவு நல்லாழ் வார்நரப் பிசைகள் கே
ட்டுஞ், சூடகத் தளிர்க்கை மாதர் சூதையுறழ் பாட
ல் கேட்டு, மாடகப் பாட கக்கா லணங்களு ரரங்கி
லாடு, நாடகத் தினிமை பார்த்து நண்ணினார் மகி
ழ்ச்சி பூத்தார். (2ரு)

வேறு.

இன்னணந் திருநக ரெழிலு மின்பமு
மன்னிட மணஞ்செயும் வைக லும்வரத்
தன்னிகர் சந்திர சூடன் றுன்மகிழ்ந்
துன்னினன் சிவபிரா னெளிர் பொற் சேவடி (2௬)

ஆடினன் புதுப்புன லணிய ணிந்தனன்
பாடினர் மங்கலம் பாவை யன்னவர்
கூடிநின் றியம்பின கோல வின்னிய
மோடையின் னியதுத லுவாவி னேறினான். (2௭)

மதிக்குடை நிழல்செய மருங்கு சாமரை
விதுக்குறை துதலினர் வீச விண்ணவர்
பதிக்கொரு நாயகன் படர்ந்திட் டாலென
முதுககுறை யுடையவன் வீதி முன்னினான் (2௮)

இந்திர னாகவீழ் றிருக்கும் வான்சபை
வந்திருந் தனையகல் யாண மண்டப
முந்துற வடுத்தனன் முரசு மார்த்திடத்
தந்தியி னிறங்கிமண் டபத்துட் சார்ந்தனன். (2௯)

இருந்தனன் றவிசுடை யெவரு மீண்டினார்
திருந்தெழிற் பேரணிச் செல்வக் கன்னியை
வருந்தலின் மஞ்சளன் வாச நீரோடு
பொருந்துற வளித்தனன் புலவர் போற்றவே (௩0)

சந்திர சூடனம் றையல் கைப்பிடித்
தந்தணர் விதிப்படி வளர்த்த வங்கிமுன்
மந்திரம் புகனறுமாங் கலிய மாதராள
கந்தரத் தனைவருங் காண யாத்தனன். (௩௧)

வேறு.

பஞ்ச துந்துமி முழக்கெழப் பண்ணவர் சூழக்
கொஞ்சு பைங்கிளிக் குங்கும தனசவுந் தரியோ
டஞ்செழுத்துரு வாகிய வண்ணலார் விசும்பி
னெஞ்சு ருமகிழ் வாலினி தெழுந்தரு ளினரால். ()

கருணை நாயகன் முந்துறக் கயிலையில் வளர்த்த,
பொருவி லாவெழிற குமுதையைப் புணர்த்துறு ம
ன்றம், திருவெ லாமுற நோக்கினர் திருவுள மகிழ்ந்
தா, ருளினாயகன் வரவினை யனைவருங் கண்டார்()

மறையின் வல்லவர் மஞ்சளன் றுனமா வழங்கு,
நிறைபொன் னாற்றுகி லாதியான் மலர்ந்தநெஞ் சக
த்தைப், பிறையி லங்கிப முடியினர் பிறங்கெழி லு
ருவிற், குறையு ளாக்கினு ருவந்தெழுக் தாடினர் ப
ணிந்தார். (௩௪)

வேந்த ராதியோ ரனைவரும் விண்ணிடைத் தோ
ன்றுங், காந்தி வான்மதி மிலைத்தவர் கழலினை வண
ங்கிப், பூந்தண் கோதையின் வதுவைகா ணியபுகு

ந் தேமுக், கேந்த லார்திருக் காட்சிதந் தனரெனத்
துதித்தார். (௩௩)

கஞ்ச னூரணன் காணுறக் கருணைநா யகனு, ம
ஞ்சி லோதியுங் காட்சிதந் தருளிய வாற்றும், றஞ்
சு மாமலந் துடைத்தன மெனப்பல துதித்து, நெ
ஞ்சி னேகையி னிஸ்மனா மஞ்சளன் முதலோர்.

எந்த வாலிக்கு மிருமுது குரவராயிருக்கு, மந்
த நாதனை யம்மையைக் கயிலையிற் பண்டே, தந்தை
தாயென வடுத்திடுங் குமுதைதன் னுயிராய், வந்த
நாயகன் றன்னொடு வணங்கினன் மகிழ்ந்தார். ()

ஆதி நாயகர் திருமூல நாயக ரடுக்கன், மானு நா
யகர் மன்றலிற் போந்தவர்க் கெல்லாம், போத வார
ருள் புரிந்தனர் மறைந்துபூ வானூர்க், கோதி லாத
கூ விளநிழல் குலாவிவீற் றிருந்தார். (௩௮)

சிறந்த மன்றலிற் செய்வினை முற்றுறப் புரிந்தி
ட், டறந்த வாதசீர்ச் சந்திர சூடனா ரணங்கோ,
டுறைந்து ளார்தமை வணங்கின னுவந்துமஞ் சள
ன்றா, னிறந்த வாக்கினி பாகடை நிரப்பின னெவ
ர்க்கும். (௩௯)

பிணிய விழ்ந்தபூந் தொங்கலும் பெருமணச் சா
ந்து, மணியு மாடையு மளவில கொண்டுமஞ் சள

னுந், தணிலில் சந்திர சூத்தனுஞ் சார்ந்தவ ரெவ
ர்க்கும், பணியி னோடு வீசினர் பரிவுதீர்ந்தனரால்.

முரசு பேரிகை தண்ணுமை மொந்தையே காள
ம், விரசு தாரையின் சின்னமும் வேலுவே றியம்
பத், தரைசெய் மாதவ மனையவன் சந்திர சூடன்,
புரசை மால்களி றிவாந்தனன் பூவைதன் னோடும்.

நெடிய வீதியிற் பரத்தையர் நிரந்தரித் தாடத்,
தொடிவி ராவிய கரத்தின ரரக்குநீர் சுழற்றப், படி
வி ராவிய வனைவரும் பாங்குறச் சூழக், சொடிவி
ராவிய திருநகர் குலாய்வலம் வருவான். (சஉ)

கருத்து முற்றுறச் சித்தராய்க் கடிமணம் பேசி,
வருதத் முற்றற வருளிவார் வில்வமென் னிழனி,
னிருத்தன் முற்றிய விறைவரா லையத்தைமுன் னெ
யதி, யருததி முற்றவா டைகளிழை யணிந்தடி பணி
ந்தான். (சங)

அமரர் நாயக னாலைய மகன்றுதன் மனைபோய்த்,
திமில மாமறை நீதியான் முததினஞ் செல்லக், கு
மரி நீங்கிய குமுதையே மென்மல ராகப், பமர மா
ய்நல னுகர்ந்தனன் பருவர லொழிந்தான். (சச)

கோற்றொடிக் கையாற் குமுதையுங் கொண்களை
த் தழுவி, யாத்தன் மார்பகத் தருப்பின முலைக்குவ
டழுத்தி, யூற்று தேமலர்த் தொங்கலு மணியும்வி

ட் டொழியத், தோற்று காமவெள் ளத்திடைத் து
 னோந்தமுந் தினளால். (சரு)

தேவகு மாணந்தக் கடலிடைத் தினந்தினந் தினை
 தது, நீங்கி னாலுயிர் நீங்குவ தாகிய நிலைமை, யோ
 நங்கி னாவ ருழுவலன் பென்னென வுரைக்கேன்,
 பாங்கி னாற்சில பகலவ ணிருந்தனர் களித்தார். ()

ஆய்ந்த சந்திர குததனங் களவளா யெழில்கள,
 வாய்ந்த தன்னகர்க் கேகுவா னுரைப்பமரு சுளனு
 னு, சாய்ந்த மெல்லிடைக் குமுதைக்குந் தரும்பொ
 ருள் பல்வு, மீந்தி யாவர்க்கும் வரிசைசெய் தேகு
 மா விடுததான். (சஎ)

தந்தை தாய்தமர் தம்மொடுந் தன்பதிக் கேகி, யந்
 தில் வீற்றிருந் தருளிய நாதனை யணங்கோ, டெந்த
 நாளுநன் தேத்தியின் புறறுவாழந் திருந்தான், சிந்
 தை யோகையிற் றினைத்திடுஞ் சந்திர சூடன் (சஅ)
 வதுவை யாற்றிய திறத்தினை வகுத்தன மறைவீர்
 மதுவி ராவிய மலர்நிறை கூவிள மருங்கு
 பொதுவ தாயரு டினந்தினம் பூப்பவர் சீர்த்தி
 கதுவு மான்மியங் கற்றவர் புறமதங் கல்லார். (சஆ)

வில்வ மூலத்தில் வீற்றிருந் தருளிய விமலர், சொ
 ல்வி ராவிய மான்மியந் துகளறத தெரிப்போர், கல்
 வி கேள்விகண் மிகுந்துநா வலருங்கை கூப்பச், செ

ல்வ மோடிருந் தியாவையு மியாவர்க்குந் தெரிப்
பார். (100)

வானம் வேண்டினும் வைகுந்தம் வேண்டினுஞ்
சிவனார், தானம் வேண்டினுந் தத்துவங் கடந்தருள
கூடு, ஞானம் வேண்டினு நல்குநற் கூவின நிழலி,
ஞான நீங்கவீற றிருந்தவர் புராணமோர்ந் தவர்
ககே. (101)

பழுது தீர்திரு மூலநாதரைப்பகர் புராண, மு
ழுது மோர்தலகூ டாகெனின மொழிந்தவோர் சரு
க்சம், விழும மோடுதே ருகவது மேவரி தேனு,
மெழுது மோர்க்கி யாயினுந் தெரிகவின் புறு
வோர். (102)

பொருள்க ளாயவதற் கறிவில ராயினும் பொரு
ள்க, ளொருவு றுதசொன மாததிர முரைகமற் ற
துவு, மருவு றுதெனில் வரைநதபுத தகந்தவி சிரு
ததிப், பெருகு மோகையி னருச்சனை புரிகபீ டுறு
வோர். (103)

படிக்க வல்லால் லார்களும் படிப்பவர் மாட்டுத்,
தொடுக்கு மன்பினும் கேட்ககுழந் தவர்தமக்கிரும்
பொன, கொடுக்க வியவல் லார்கொடுப் பிக்ககூ வி
ளத்தி, னடுக்கு நாயக ரருளினை வேண்டுமார் வ
லரே. (104)

நன்னர் மரலூர நீழலி னண்ணினார் புராணந் ௧16
தன்னே யோதுந் ரோதுவிக்-குந்தமக் கெல்லாம்

பொன்னை வீசுநர் பொன்னுல கரசனாய்ப் புரிவா
ரன்னம் வீசுந ரன்னமூர் பவனுல கமாவார். (௫௫)

பரிகள் வீசுநா பருமவான் களிறுவீ சுநர்க, ளிர
தம் வீசுந ரினமணிச் சிவிகைவீ சுநர்க, ளூரிய வா
ழக்கைநா ளுலந்துழி யுதவுமூர் திகண்மேற், பாவ
வானவ்ரிவர்ந்துபோய்ப் பாகதி சோவார். (௫௬)

வரிந்து வைப்பவர் வரிந்தொரு வருக்களிப் பவ
ரும், வரிந்த வன்னமொவ் வொன்றுக்கு வளர்சிவ
புரத்தில், விரிந்த வொவ்வொரு கற்பங்கண் மேவுவ
ரென்றாற, மெரிந்த விக்கதைப் பெருமையா நுள்ள
வா தெரிப்பார். (௫௭)

என்று சூதமா தவமுனி யிருடியர் கேட்ப, வன்
று கூறிய திருமூல நாதனா ருளை, யின்று கூறினர்
கேட்குநர் யாரும்வான் கதியி, னென்றி யானந்த
வெள்ளத்துண் முழுகியொன ருவார். (௫௮)

வாழ்க வில்வமூ லத்தினி தமாந்தருள் வள்ளல்,
வாழ்க குங்கும சவுந்தரி வாழ்கபூ வாளுர், வாழ்க
வந்நகர் மானமியங் காவிநி நாடு, வாழ்க வையக
முன்றினு மறைநெறி வாழ்க. (௫௯)

கல்யாணச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௮௮௫.

பூவாளுர்ப்புராண முற்றிற்று.

V. B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL-PANDIT.

பிழைதிருத்தல்.

பக் சம.	பா டல.	பி. வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
உ	ந	ரு	புது.	புது.
க	கஉ	க	வினை.	வினை.
உஉ	உசு	க	சுவர்தன.	தலத்தின.
கஅ	கஅ	-	நாநா.	நாநா.
செ	சசு	-	பயி.	பயி.
உக	ந	ந	பயி, கியா.	தேநா, நியா.
உஉ	ரு	ந	பவருசெய.	தலருசெய.
உரு	கஎ	உ	புனலவராய.	புனலபாய்.
நஎ	சரு	உ	தனிலிசெய.	தனிலிரதம்.
நஅ	உ	உ	முனின.	முனின.
ருஉ	கஎ	உ	மலமென.	மலமென.
ருரு	ந	க	வனநய.	வனநய்.
ருஅ	கஎ	ச	னுமவல்.	னுமவல்.
சுசு	ரு௦	க	தமககலி.	தமககலி.
சுக	சுரு	ச	ணினரு.	ணினரு.
எ௦	எ௦	க	குநதழல்.	குநதழல்.
எரு	அஅ	ந	மதறவர.	மதறலா.
எசு	கரு	க	விணடிவன.	விணடிவன.
எஎ	க௦க	ச	ரவா.	ரலர்.
எக	ககஉ	க	ஒருககும்.	ஒருககும்.
அக	ககஅ	ரு	யெனரா.	யெனரா.
அஉ	ககச	உ	கரென.	கரென.

பிழைதிருத்தல்.

பக் கம்.	பா டல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
கக	ருஉ	ந	மெமித்தலு.	மமித்தலு.
ககச	அ	உ	நினனல்.	நினநினல்.
ககசு	கசு	ச	னானுந.	னானு.
ககள	உச	க	வில்லவட்.	வில்லவட்.
கஉ௦	நஅ	உ	பாரையு.	பாரையு.
கநஉ	உந	உ	பிருசி.	பிரசி.
கநசு	நக	க	முப்பத்தி.	முப்பத்தி.
சே	ச௦	ச	லிமவரை.	லிமவரை.
கசஉ	எ௦	க	பராமகு.	பராமகு.
சே	எஉ	உ	னெருவு.	னெருவ.
நசுச	எஎ	ந	வெப்பறு.	வெப்பறு.
கருஅ	உஉ	ந	தான்.	தார்.
கசு௦	க	க	யன்றி.	யன்றி.
கசுரு	உச	ச	தன்ன.	தன்ன.
நஎச	உசு	உ	கோலனில்.	கோலனில்.
களஎ	ந	க	விமலர்.	விமலர்.
கஅக	ருசு	உ	முதி.	முறி.
ககஉ	அ	உ	னபோல.	னபோல.

சிறப்புப்பாயிரம் ச-மபாட்டு ந-ம் வரியில் “மாற” என பதை “மால்” எனவும், கந-ம் பாட்டு முதல் வரியில் “மினட்சி” என்பதை “மீனட்சி” எனவும் திருத்திக் கொள்க.

